

Garja

**GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI**

MARY ANN INTIHAR

Captain of the Noble Cadets, No. 49, SWU,

Euclid, Ohio.

The Dawn **OFFICIAL
PUBLICATION**
**OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA**

 83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926 v Chicagi, Ill.
Inkorporirana 14. dec. 1927 v državi Illinois

Slovenian Women's Union of America

Organized Dec. 19th 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated Dec. 14th, 1927 in the State of Illinois
Member of: National Council of Catholic Women
Canadian American Council on International Relations
Common Council for American Unity

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje, 1709 E. 31st St., Lorain, Ohio

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislant, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica First Vice President
Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel, 5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet, 305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago, Ill

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster, 714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio
Mrs. Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.
Mrs. Pauline Ozbolt, 2029 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory Board
Mrs. Frances Susel, predsednica, 15900 Holmes Ave., Cleveland, Ohio

Mrs. Ivanka Zakrajsek, 6059 — 68th Rd., Ridgewood, N. Y.
Mrs. Marica Kopach, 1217 So. 61st St., West Allis, Wis.
Mrs. Anna Kameen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.
Mrs. Rose Jerome, 214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Zarja

THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina \$2.00 na leto. Za članice SZZ \$1.20 na leto
Subscription price \$2.00 per year
Members of the SWUA \$1.20 per year

Office of Publication:
"ZARJA"

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Editorial Office:
ALBINA NOVAK, Editor
6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Telephone ENdicott 5882

Entered as Second-Class Matter June 28, 1929, at the
Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of August
24, 1912.

Prosvetni odsek—Educational Committee
Mrs. Albina Novak, Urednica in upravnica "Zarje,"
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Mrs. Anna Petrich, 2178 Burton St., Warren, Ohio
Miss Gladys Buck, 10036 Ave. L., So. Chicago, Ill

Odbor za Mladino in razvedrilo—Youth & Recreation Board
Director of Drill Teams and Clubs:
Albina Novak, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Director of Juvenile Department:
Frances Bogovich, 6701 Schaefer Ave., Cleveland, Ohio
Director of Sports:
Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Ill.

WASHINGTON AND LINCOLN

In February our nation celebrates the birthdays of two great Americans, Washington and Lincoln. If these two great men could meet here again and we could listen to their conversation, do you suppose they would swell up with pride when they found great monuments in their memory, and realized that we still pay tribute to their noble characters and extraordinary achievements? Would Washington remind us that he could have been king instead of President had he been less true to his principles? Would Lincoln point with pride to his remarkable rise from poverty to Presidency and tell of the heavy responsibilities he shouldered in preserving the Union?

This does not sound like these two great Americans, does it? No. Their delight would be in the progress we have made since they lived, in the great strength of the United States and its position as one of the world's greatest nations. They might rejoice in the fact that our present leaders are also men of courage and vision. They would probably glory in the fact that the great mass of American people are holding fast to the principles for which they fought. They undoubtedly would encourage us in our fight to keep freedom and in the unity of all good Americans in that purpose. They certainly would applaud every effort toward victory from the saving of waste paper and grease to the actual dropping of bombs and firing of guns. Surely they would be glad that the truths for which they stood still live in our hearts. Washington would be gratified to learn that the oath of office he took as our first leader has been repeated by every President. Lincoln would find that some of his great addresses are still used and quotations inserted in many speeches by the government officials who are taking office today.

Truly these two men will live forever as an inspiration for all who strive for right.

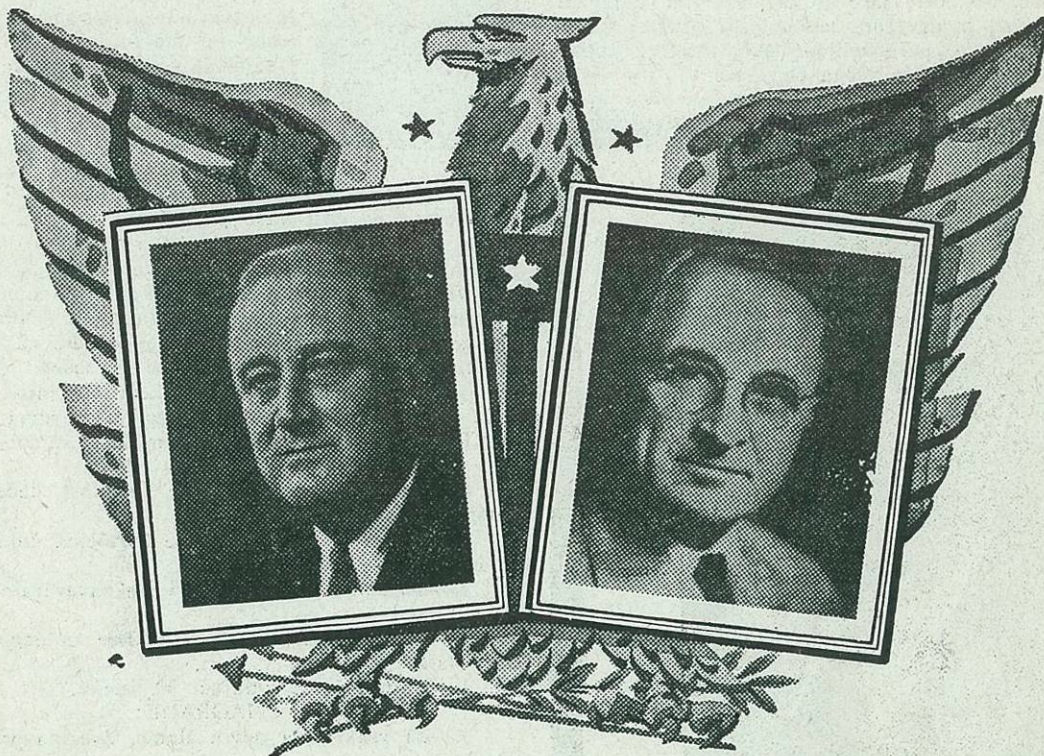
Lincoln's birthday is February 12th and Washington's on February 22.

COVER PAGE

This month we are presenting to our readers for the first time the picture of Mary Ann Intihar who has been captain of the Noble Cadets, No. 49, Euclid, Ohio, since the team was organized in 1940. She has successfully led the Noble Cadets to two consecutive victories in the annual drillwork competition held by the SWU drill teams. The Noble Cadets won first honors in 1943 and 1944.

Captain Mary Ann Intihar is the daughter of Mrs. Jennie Intihar, secretary of No. 49, 851 E. 216, Euclid, Ohio. Her genial personality has won her a big circle of friends.

PREDSEDNIK F. D. ROOSEVELT — PODPREDSEDNIK HARRY S. TRUMAN

Dne 20. januarja je bil pomemben dan v zgodovini Zedinjenih držav, ker ta dan je bil ustoličen za nadaljna štiri leta kot predsednik naše velike republike Franklin D. Roosevelt. S to inavguracijo je nastopil naš predsednik svoj četrti termin v Beli hiši, kjer je bival doslej vsak predsednik kvečjemu dva termina, to je osem let.

Predsednik Franklin D. Roosevelt bo zabeležen v zgodovini kot eden največjih ameriških predsednikov in državnikov, kot eden najiskrenejših prijateljev delavca in malega človeka, kot velik človekoljub, ki mu je bil blagor ljudstva nad vse.

Predsednik Roosevelt je v resnici tako po telesu kakor po duhu velik človek, pogumen mož in markantna osebnost. Probleme, pred katerimi bi marsikateri državnik zdrave in krepke telesne konstitucije obupal, je on ugodno in v splošno zadovoljstvo rešil, dasi so nad načinom njegovega reševanja strmelj državniki stare šole, predstavniki kapitalizma in konservativci vseh strank in struj.

Ob svoji prvi inavguraciji je našel deželo v skrajno žalostnem stanju, ki so ga zapustili oni, kateri so pred njim krojili usodo ameriškemu ljudstvu. Vse narodno gospodarstvo je bilo na mrtvi točki: tovarne so počivale, rudniki so bili zaprti, kmetijstvo je propadlo, brezposelno delavstvo je stradalo, na stranskih tirih železniških prog so rjavale lokomotive in trohneli vagoni, po ulicah je pričela že skoraj trava rasti. To je bila dediščina, ki so jo zapustili Rooseveltu njegovi predhodniki. In glej: čim je on

stopil h krmilu vlade, se je celoten položaj tako rekoč preko noči izpremenil. Kot moder in dalekoviden državnik je odredil nemudoma več novih odredb, ki so vse stremele po izboljšanju položaja malega človeka in po čim hitrejšemu okrevanju vsega narodnega gospodarstva. Njegove modre, človekoljubne in daljnovidne odredbe so najprej naletele na pomilovalen posmeh, potem na sarkastičen cinizem, končno pa na besno nasprotovanje vseh reakcionarnih in konservativnih elementov v deželi. "Deželo bo upropastil!" "V komunizem nas tira!" "Vso svobodno trgovino bo uničil!" Take in slične obtožbe so bile tedaj na dnevnem redu v časopisju, pri katerem so imeli trustni in drugi velebizniški interesi glavno besedo.

Zaslepljenci niso videli ali pa niso hoteli videti, da nas predsednik Roosevelt ne tira v komunizem, temveč da si prizadeva, da nas reši pred njim, zakaj med gladnimi, bosimi in brezposelnimi masami ima komunizem najugodnejša tla. Kratkovidneži niso uvideli ali pa niso hoteli uvideti, da ne upropašča Amerike, marveč da jo skuša zopet dvigniti iz njenih gospodarskih razvalin, v katerih se je ob njegovem nastopu nahajala. Vsako dobro, ki jo je njegova administracija dovolila industrijskemu in farmškemu delavstvu, so smatrali velebizniški in velekapitalistični interesi za potuho, ki jo daje predsednik onim, proti katerim so bile pod kapitalističnimi vplivi stoječe vlade vaje pošiljati vojaštvo z bajoneti in policijo s svojimi kre-

pelci, s katerim so mahalj po glavah onih, ki so se drznili zahtevati svojo pravico in človeka vreden obstoj.

Kakor da ni bilo dovolj, da je prišel Roosevelt na krmilo dežele v najbolj črnih dneh njenega gospodarskega obstoja, je usoda hotela, da stoji on ob krmilu tudi v najusodnejših dneh, ko gre za ideološko in gospodarsko preoblikovanje sveta. Njegov položaj je vse drugo ko zavida nja vreden. Njegov položaj zahteva celega moža, in po našem mnenju, je Roosevelt ta mož. Ob njegovem ustoličenju za četrti termin predsedništva naše velike republike mu želimo članice Slovenske ženske zveze vso srečo in božji blagoslov, katerega bo še tako zelo potreben v težkih dneh, ki so še pred nami, v času ob sklepanju miru in v važni poveljni dobi obnove Amerike in vsega sveta.

Gospod predsednik, Bog Vas blagoslovi in Vam podeli zdravje in moč, da boste kos svojim težavnim nalogam! In Bog blagoslovi hvalevredno delo Vaše družice, gospe Eleanor Rooseveltove, naše odlične pobornice za ženske pravice kot tudi za pravice vsega človeštva.

ISKRENO SOŽALJE

izrekamo družini Frank Opeka v Waukeganu nad izgubo ljubljene soproga in dragega očeta, ki je preminul 30. decembra 1944.

Mr. Frank Opeka je bil vedno dober prijatelj SZZ. Srčno je želel, ter tudi večkrat poskusil, da bi se v Waukeganu ustanovila podružnica naše Zveze, pa žal ni uspel. Še lanske leto mi je zagotovil — bilo je na proslavi 50. letnice KSKJ — da ne bo miroval prej, da bo Zveza zastopana tudi v njegovi naselbini. Nedvomno bi se njemu, vplivnemu in uglednemu rojaku, posrečilo premagati ovire in ustanoviti podružnico, če bi smrt ne prekinila njegovega dela.

Blagemu pokojniku, osebnemu prijatelju ter kolegu v gl. odboru KSKJ, bom vedno hvaležna za njegov trud v prilog Zveze. Članstvu ga priporočam v blag spomin. Naj počiva v božjem miru!

MARIE PRISLAND, predsednica.

NAŠA KAMPANJA V LETU 1945

Vsem je že znano, da je v teku kampanja za nove članice. Brale ste, da sem sprejela na'ogo načelnice te kampanje. Zavedam se velikega dela. Vzelo bo truda in sodelovanja vseh članic, da bomo dosegli uspehe, kakršne smo imeli v preteklosti.

Obračam se do vseh glavnih odbornic, do krajevnih odbornic in do vas članic, za pomoč, ker z vašo pomočjo bo mogoče vpisati VSE podružnice na ČASTNO LISTINO da tako ne bo nobene, ki ne bi sodelovala v tej kampanji.

Ker je mesec december tudi rojstni mesec naše dične organizacije, je sestra glavna predsednica naznanila veselo novico da so vse članice vpisane ta mesec vštete h kampanji. Upam, da ste se te prilike poslužile.

Vsem podružnicam sem naznanila o kampanji. Navedla sem kvoto novih članic, ki se pričakuje od vsake podružnice. Število je tako nizko, da ga boste lahko podvojile. Gotovo boste gledale na čast vaše podružnice, kot na ugled vaših članic, vaše naselbine, in da bo vaša podružnica vpisana na ČASTNI LISTINI že takoj prve mesece kampanje.

Vem, da so razmere zdaj drugačne; večinoma ste zaposlene v obrambni industriji in drugod. Nimate mnogo prilike za veliko agitacijo. Zato apeliram na vas, da doma začnete okrog svojih sorodnic in sosed. Ravnajte se po pregovoru: Stori danes, ne čakaj na jutri!" Delo se rado odloži, zato začnite s kampanjo oziroma z agitacijo TAKOJ, da ne bo pozneje izgovor, kako vam je žal; da ni bilo dovolj časa, itd.

Glavni izvrševalni odbor je določil sledeče pogoje za kampanjo:

1.—V mladinski oddelek se sprejema deklice od rojstva.

2.—Odrasle imajo dvojno vrste zavarovalnino: razred A in B.

3.—Vsaka mladinska članica šteje za eno odraslo pri nagradah.

4.—Kampanja se zaključi 30. junija.

NAGRADE:

1.—Za vsakih pet novih članic, Zvezina broška ali pa \$2.00.

2.—Podružnice dobijo za vsakih 25 novih članic po \$5.00 nagrade.

3.—Zmagovalna podružnica dobi posebej še krasno Zvezino trofejo.

Tem potom še posebej apeliram na ustanovnice vseh Zvezinih podružnic, da se letos potrudijo tudi one, ter pokažejo da verujejo v svoje lastno delo," kot je pisala naša glavna predsednica v Zarji. Vse članice spoštujejo ustanovnice svojih podružnic, zato je njihov vzgled tudi toliko bolj privlačen. Če bodo ustanovnice šle na delo in če bi vsaka dobila vsaj eno novo članico, pa jih imamo takoj čez en tisoč. Spomnite se, drage sestre ustanovnice, s kakim veseljem in navdušenjem ste ustanavljale svojo podružnico. Srčno želim, da bi se vam tista ljubezen in gorečnost vnela v srce zdaj, ko imamo kampanjo, da bi pomagale pridobiti nekaj novih članic.

Danes je prvič, da stopam pred vas s prošnjo za sodelovanje. Prvikrat je, da sem kampanjska načelnica, zato bom potrebovala veliko pomoči od vas. Prosim vas, da mi pomagate, da se bo ta kampanja zaključila vsaj tako uspešno kot so se kampanje druga leta in da bo naša lepa ženska organizacija pridobila mnogo novih članic. Zelo vam bom hvaležna, če boste pomagale to doseči. Ženske se lahko postavimo z našo Zvezo, zato je tudi naša dolžnost, da nekaj za njo storimo.

Že naprej se vam zahvaljujem za sodelovanje ter vse članice naše mlade organizacije najlepše pozdravljam.

JOSEPHINE MUSTER, Kampanjska načelnica.

APEL NAŠIM USTANOVITELJICAM!

USTANOVITELJICE naših podružnic zaslužijo največje priznanje pri naši organizaciji. Bile so one žene, katere so se prve upogumile orati prvo ledino v svoji naselbini za novo vejo naše organizacije. Te žene so morale prestati mnogo pikrih besed, morale so uporabiti vso svojo zgovorniško zmožnost, da so prepričale to in ono osebo, kako zelo je potrebno in važno, da slovenske žene in dekleta postavijo v svoj krog. Uresničila se jim je želja; te žene so postale prvi močan stebel svoje podružnice, organizacije in svoje naselbine.

Nekatere teh ustanoviteljic so še vedno uradnice pri svojih podružnicah, dasiravno je že več let od tega, ko so prvi korak storile za svojo podružnico. So ustanoviteljice, katere še vedno delajo z dušo in srcem za svojo organizacijo. Kadar je potreba stopiti kam za svojo podružnico, se ne branijo, temveč store vse, kar je v njih moči, dasiravno niso več takega zdravja kot so bile prva leta. Kadar ima njih podružnica kako prireditev, so pripravljene jim svetovati, pomagati in pripeljati svoje prijatelje, da je boljši uspeh.

Toda najdemo pa tudi ustanoviteljice, ki so postale tekom let kar mrzle do svoje podružnice, še sej se ne udeležujejo, niti ne gredo na njih prireditve. V resnici mislijo, da so že doslužile svoje zasluženno plačilo.

Kakor vsaka mati, katere delo ni nikoli pri kraju, ne bo rekla, "ja, sem že odgojila svojo družinico, storila sem svojo dolžnost na tem svetu, kaj me sedaj briga, kako bodo moji shajali!" Takih mater ne najdemo mnogo. So pač matere, katerih blagor svoje družine je do zadnjega vzdihaja; skrb za srečo svojih otrok jim je najsvetejše na tem svetu. Taka mati je zlata mati. In ko take matere ni več na tem svetu, se je v poznih letih spominjajo vsi, kateri so jo poznali.

Tako je tudi pri Zvezi; še vedno iščejo naslednice — uradnice, pomoč in nasvetov od svojih ustanoviteljic, vedno iščejo pomoči od tistih, katere so prve dosegle svoj cilj pri podružnici. Uverjene so članice podružnice, da želja, navodila in njih opomine je vredno upoštevati. Vedno so dobrodošle, kjerkoli se prikažejo ob prireditvah svojih podružnic.

Tu v glavnem uradu imam seznam vseh ustanoviteljic; imam tudi zgodovino podružnic. Pridejo slučajji, ko moram poiskati ustanoviteljico te ali druge podružnice za podatke, kateri se potrebujejo v mnogih slučajjih. Pridem do imena iste ustanoviteljice, iščem dalje, vem da ima tudi hčerko, toda ne najdem je med seznamami članic. To me zelo potare. Ne morem najti vzroka, zakaj ni pri Zvezi. Vem, da imajo te ustanoviteljice hčerke in snaha, toda ostale so same pri podružnici. Le zakaj niso tudi hčerke vpisane? Tam, kjer je dobro za mater, naj bo dobro tudi za hčerko, pa najsi bo to pri Zvezi ali v navadnem življenju. Tam, kjer je vsa družina, tam najdemo veselje, in pravi pomen našega življenja na tem svetu.

Kampanja se je pričela zadnji mesec za nove članice. Ta članek sem danes napisala s posebnim namenom, da vrstice polagam na srce naših ustanoviteljic. Tiste, katere še nimate svojih hčera pri Zvezi, prosim Vas, storite to med to kampanjo. Pripeljite svoje hčerke na sejo, vpišite jih. Ni Vam potrebno delati ugovore, da hčerke nočejo se vpisati. Tak izgovor se meni vidi zelo pomanjkljiv. Vsaka ustanoviteljica naj si vzame za dobo kampanje nalogo, da za gotovo med to kampanjo pripelje v našo sredo svojo hčerko, svojo snaho ali pa svojo sestro. Mnogo ste že storile, radi tega je to tako malo zahtevano, v priliki koliko ste mogli prva leta prestati, da se je podružnica obdržala.

Znano Vam je, da je načelnica za kampanjo letos naša glavna blagajničarka Mrs. Josephine Muster. Ona sama Vam lahko daje najlepši zgled. Spominjam se, ko se je tu v Jolietu podružnica ustanovila, je bila njena tašča Mrs. Jennie Muster skoraj prva pri podružnici, pristopila je drugi mesec, toda naslednji mesec je že pripeljala svojo nevesto v našo sredo, svojo snaho, katera ni nobena druga

kot sedanja gl. blagajničarka Zveze. Ko se je pri Zvezi ustanovil otroški oddelek, je pa sedaj ona kot mati pripeljala svojo hčerko Jo Ann v Zvezo. Tako so sledila ena za drugo. Vidite, kar tu si vzemite za zgled to skupino. Tašča, snaha in vnukinja. Tako bi moralo biti pri vsaki družini. To lahko tudi storite med dobo te kampanje. Pripeljite vse, kar jih imate doma in sem sigurna, da bo kampanja uspešna.

PRVI ODMEVI KAMPANJE

Podružnice:	Raz. A	Raz. B	Mlad.
Št. 25, Cleveland, Ohio	1	2	5
Št. 20, Joliet, Illinois	1	0	5
Št. 1, Sheboygan, Wisconsin	0	0	2
Št. 12, Milwaukee, Wisconsin	2	0	0
Št. 50, Cleveland, Ohio	0	0	2
Št. 79, Enumclaw, Wash.	1	0	1
Št. 9, Detroit, Mich.	1	0	0
Št. 14, Nottingham, Ohio	0	0	1
Št. 22, Bradley, Illinois	0	1	0
Št. 23, Ely, Minnesota	0	0	1
Št. 33, New Duluth, Minn.	0	1	0
Št. 53, Brooklyn, Ohio	1	0	0
Št. 84, New York, N. Y.	1	0	0
Posamezne agitatorice:			
Mary Otonicar (25)	0	1	5
Mary C. Terlep (20)	1	0	3
Josephine Prislant (1)	0	0	2
Helen Krivitz (12)	2	0	0
Theresa Caiser (9)	1	0	0
Pauline Sajovic (14)	0	0	1
Josephine Erjavec (20)	0	0	1
Josephine Muster (20)	0	0	1
— — — — — (22)	0	1	0
Barbara Rosandich (23)	0	0	1
Anna Bajt (25)	1	0	0
Rose Streiner (25)	0	1	0
Helen Krall (33)	0	1	0
Albina Novak (25)	0	0	1
Ann Pavlovic (50)	0	0	1
Mary Oblak (53)	1	0	0
Joan Lines (79)	1	0	0
Helen Umek (79)	0	0	1
Pauline Curl (84)	1	0	0

V razred A 8
 V razred B 4
 V mladinski oddelek 17

Skupaj 29

Pozdravljam vse članice,

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

VSA ČAST, SHEBOYGANU, WIS.!

V poročilu o Šolninskem in dobrodelnem skladu v tej izdaji boste brali o sijajnem uspehu v mestu Sheboygan, Wisconsin, kjer je naša vrta glavna predsednica Mrs. Marie Prislant stopila do vseh uglednih oseb ter jih navdušila za pristop v Krožek Zvezinih prijateljev. Med številnimi člani je dobila dva odlična Amerikanca, ki sta darovala vsak po sto dolarjev.

S tem ni rečeno, da ima mesto Sheboygan bolj premožne osebe kot jih imamo po drugih mestih, o ne, ker mesto Sheboygan ni veliko in prebivalci mesta so navadni ljudje. Toda tam se ljudje zavedajo, da je potreba velika v teh časih, posebno kar se tiče šolanja naše mladine. Drugo je pa to, da se je resno zavzela za nove člane v svojem mestu naša spoštovana glavna predsednica. Ona prav gotovo ni šla do teh ljudi mlačna ali brez informacij, pač pa odločna, da bo v dobrih ljudeh vzbudila zanimanje in jih pridobila na svojo stran in s tem tudi odprla srca, da so darovali velikodušno.

Prav gotovo ima vsaka naselbina osebe, ki se zanima jo za dobrodelnost in bi se tudi gotovo odzvali, če bi kdo stopil do njih ter jim pojasnil veliko delo, katerega si je nadela naša organizacija v dolžnost in bi gotovo tudi po drugih mestih dobri ljudje odprli svoja srca.

Naša glavna predsednica nam je dala zelo lep zgled. Sicer ni to novost, kar se tiče njenih zaslug, toda s tem je dokazala, da se lahko veliko doseže tudi med majhnimi skupinami. Koliko več bi storila, če bi ona slučajno živela v velikih mestih kot Chicago, Cleveland, New York, Pittsburgh, Detroit in drugod, kjer je mnogo trgovcev in obrtnikov ter profesoristov!

Drage odbornice in članice! Ali bomo ostale v tem oziru brezbrizne in pustile vse delo in odgovornost na ramah naše glavne predsednice? Pokažimo ji, da smo ji hvaležne in hočemo biti tudi me kos svoji nalogi. Torej, katera naselbina bo med prvimi v prihodnjem poročilu? Kar s pogumom na delo in ne odnehati, dokler se ne doseže uspeh! Vztrajnost in dobra volja naj nas vodi k zaželenemu cilju!

* * *

PRISPEVKI ZA ŠOLNINSKI IN DOBRODELNI SKLAD

Iz Sheboygana so se oglasili sledeči prijatelji za Krožek Zveze:

Mr. Charles E. Broughton, urednik Sheboygan Press-a	\$ 100.00
Mr. Ray Gerend, predsednik Gerend's Funeral Parlor	25.00
Mr. Herbert V. Kohler, predsednik Kohler Co.	25.00
Dr. Joseph F. Kovačič, M.D.	20.00
Mr. H. C. Prange, predsednik H. C. Prange Co.	100.00
Mrs. Peter Reiss	25.00
Mr. William A. Reiss, predsednik Reiss Coal Co.	25.00
Dr. Willard M. Sonenburg, mestni župan	25.00
Mrs. Johanna Suscha, predsednica Suscha's Meat Market	20.00

Skupaj iz Sheboygana\$ 365.00

Za vse te zgoraj omenjene prijatelje se je potrudila glavna predsednica Mrs. Marie Prislund, katera je dobila že 12 prijateljev za naš krožek. Iskrena hvala nji za njeno aktivnost, njeno zanimanje in njen trud, kajti vem iz lastne izkušnje, da ni kar tako lahko dobiti prijatelje, toda z dobro voljo se vse doseže.

To pot so se oglasili tudi prijatelji iz Indianapolis, Ind., podružnice št. 5:

Mr. Frank Dezelan, 762 Holmes Ave.	\$ 18.75
Mr. Joseph Gacnik, 801 Ketcham St.	18.75
Mrs. Anna Trauner	1.00
Mrs. Julka Zupancic	1.00

Skupaj iz Indianapolis, Ind.\$ 39.50

Zgorajšnje prijatelje sta pridobile Mrs. Julka Zupancic in Mrs. Anna Trauner. Bog naj jim povrne za vse, kar sta storile za ta Šolninski in Dobrodelni Sklad.

* * *

PODRUŽNICE POSLALE ZA KNJIŽICE

Podr. št. 2, Chicago, Ill., pevski zbor	\$ 10.00
(Prodano po Josephine Zeleznikar.)	
Podr. št. 6, Barberton, Ohio	20.00
(Dve knjižice prodane po Mrs. Jennie Okolish.)	
Podr. št. 9, Detroit, Mich.	10.00
(Prodano po Mrs. Katherine Butala.)	
Podr. št. 13, San Francisco, Cal.	10.00
(Prodano po Mrs. Mary Stariha.)	
Podr. št. 25, Cleveland, Ohio	5.00
(Prodano po Mrs. Mary Marinko.)	
Podr. št. 29, Broudale, Pa.	10.00
(Prodano po Mary Pristavec.)	
Podr. št. 30, Aurora, Ill.	5.00
(Prodano po Mrs. Emma Tomse.)	

Podr. št. 31, Gilbert, Minn.	10.00
(Prodano po Ant. Lucich; prej \$1.00; skupaj \$11.00.)	
Podr. št. 34, Soudan, Minn.	10.00
(Prodano po Anna M. Erchull.)	
Podr. št. 36, McKinley, Minn.	1.00
(Prodano po Mary Krall.)	
Podr. št. 37, Greaney, Minn.	1.00
(Prodano po Anna Rent.)	
Podr. št. 39, Biwabik, Minn.	10.00
(Prodano po Mrs. Johanna Zallar.)	
Podr. št. 46, St. Louis, Mo.	10.00
(Prodano po Mrs. J. Prebil.)	
Podr. št. 48, Buhl, Minn.	10.00
(Prodano po Mrs. F. Ambrozich.)	
Podr. št. 55, Girard, Ohio	6.00
(Prodano po Mrs. Theresa Lozier.)	
Podr. št. 64, Kansas City, Kansas	10.00
(Prodano po Mrs. Theresa Cvitkovic.)	
Podr. št. 66, Canon City, Colo.	10.00
(Prodano po Mrs. Kath. Yekovec.)	
Podr. št. 68, Fairport Harbor, Ohio	10.00
(Prodano po Mrs. Jennie Zupan.)	
Podr. št. 74, Ambridge, Pa.	10.00
(Prodano po Mrs. J. Gasperich.)	
Podr. št. 85, De Pue, Ill.	10.00
(Prodano po Mrs. M. Stupar.)	
Podr. št. 95, So. Chicago, Ill.	10.00
(Prodano po Mrs. Mary Markezich.)	
Podr. št. 96, Universal, Pa.	10.00
(Prodano po Cecelia Peternel.)	
Podr. št. 99, Elmhurst, Ill.	10.00
(Prodano po Caroline Vertovec.)	
Podr. št. 105, Detroit, Mich.	10.00
(Prodano po Marie Nezbeda.)	
Posamezne darovalci:	
Podr. št. 6, Barberton, Ohio	10.00
(Darovala Mrs. Jennie Okolish.)	
Rev. Francis Mazir, župnik v Lillyville, Ill.	5.00
(Skupaj je č. g. daroval sedaj \$15.00.)	
Mr. Ivan Zupan, urednik KSKJ Glasila, Cleveland, Ohio. (Skupaj darovana svota od Mr. Zupana znaša \$30.00.)	5.00
Podr. št. 10 Collinwood, O. (Mary Casserman)....	5.00
Podr. št. 33, New Duluth, Minn.	5.00
Podr. št. 6, Barberton, O. (Frances Ošaben)	3.00
Mr. Jacob Cuznar, Los Angeles, Cal.	3.00
(Skupaj darovana svota \$28.00.)	
Podr. št. 30, Aurora, Ill. (Antonia Aister)	2.00
Podr. št. 6, Barberton, O. (Mary Stražiser)	1.50
Podr. št. 6, Barberton, O. (Mary Fidel)	1.40
Podr. št. 6, Barberton, O. (Mary Zakrajšek)	1.00
Podr. št. 31, Gilbert, Minn.	1.00
Podr. št. 67, Bessemer, Pa. (Frances Sankovich) ..	1.00
Podr. št. 20, Joliet, Ill. (Mrs. Jos. Zelko)	.50

Skupaj nabrano za mesec dec. do 10. jan. 1945\$ 666.90

Prejšnji izkaz 1,363.62

Skupaj v Šolninskem in Dobrodelnem skladu..\$2,030.52

* * *

Za jugoslovanski relief mi je poslala Mrs. Cecelia Peternel od št. 96, Universal, Pa., lepo svoto \$21.60, katero so nabrale med članicami in prijatelji podružnice. Denar je bil takoj poslan na pristojno mesto.

Tem potom se želim najlepše zahvaliti vsem našim novim prijateljem Krožka, vsem posameznim darovalcem ter vsem predsednicam in odbornicam, katere so pomagale pri prodaji listkov za posteljno pregrinjalo. Lepa hvala tudi vsem, ki so kupili listke in na druge načine pomagali, da se je svota v Šolninskem in dobrodelnem skladu tako lepo povišala v zadnjem mesecu.

Ni več kot prav, da posebej omenim požrtvovalno znanje bivše predsednice podružnice št. 6 v Barbertonu, Ohio, Mrs. Jennie Okolish. Ona se je takoj potrudila v

ta namen ter poslala svoto \$20.00 za dve knjižici in tudi pisala prav navduševalno pismo. Da bi le imele pri naših podružnicah mnogo tako zvestih narodnjakinj! Vsa čast, Mrs. Okolish! Podružnica št. 6 se je tudi najlepše odlikovala pri prodaji voščilnih kartic in tudi pri tej prodaji je bila Mrs. Okolish zelo marljiva. Mrs. Okolish zasluži vse priznanje za svoje narodno delo, za svojo pomoč ubogim otrokom v Sloveniji in za vse vrlo sodelovanje. Prav lepa hvala tudi Mrs. Oshaben in drugim zavednim članicam v Barbertonu, Ohio. Da bi vaš lep zgled privabil mnogo posnemovalk!

Veseli me je vsako pisemce od naših predsednic in odbornic, ko so mi pisale, da so listke že prodale in nekatere naročile še drugo knjižico in jo obljubile prodati. Zele bo lepo za vse podružnice, če bodo pokazale svojo dobro voljo ter storile vse, kar je v njih moči. Vsaka podružnica naj stori nekaj, pa bo končno zelo lep uspeh. Nimam dovolj besed, da bi izrazila mojo hvalečnost do vseh neumornih delavk naše organizacije.

Ker je še veliko knjižic med podružnicami, za katere nisem še prejela denar in ne knjižice vrnjene, pričakujem, da bom lahko poročala o njih v prihodnji Zarji. Še enkrat, hvala vsem skupaj!

JOSEPHINE ERJAVEC, gl. tajnica.

ISKRENO SOŽALJE

izrekamo Mr. James Debevcu in družini v Clevelandu, Ohio, nad izgubo ljubljene soproge in skrbne matere, ki je preminula 13. januarja letos. (Mr. Debevec je so-lastnik tiskarne Ameriška Domovina, kjer se tiska naše glasilo Zarja.)

Vemo, kaj pomeni mati družini, zato globoko sočustvujemo s prizadetimi. Naj bi jim Bog dal moč, junaško prenesti neizmerno in nenadomestljivo izgubo, kajti bila je žena plemenitega srca.

Rajna Mrs. Jennie Debevec je spadala k podružnici št. 14 SZZ.

Članstvu jo priporočam v molitev in blag spomin.

MARIE PRISLAND, predsednica.

Ženski svet

ANALIZA ŽENSKIH PLAČ

DELAVSKI biro za žensko delo in zaslužek je preštudiral koliko resnice je v govoricah o velikanskem zaslužku delavk. Resnica je, da so ženske plače v mnogih slučajih precej višje, kakor so bile pred vojno. Vendar pa ne smemo smatrati teh plač, da so visoke, ker se z njimi skoro težje izhaja, kakor se je prej pri manjšem zaslužku. Življenjske potrebščine so tako poskočile v cenah, da tudi take plače ne zaležejo dosti. Statistika kaže, da je delavka pred štirimi leti potrebovala vsaj \$20.08 tedenskega zaslužka, da se je dostojno preživela. To vsoto so določili za tiste delavke, ki so živele pri svojih starših, kar jim je gotovo prišlo cenejše, kakor delavkam, ki so si morale držati stanovanje in se hraniti po restavracijah. Štiri leta kasneje pa moramo računati na tedensko plačo \$30.77, posebno še, ako si želi delavka kaj prihraniti v investiciji bondov. Pri manjši plači bi bil nakup bondov na račun potrebne obleke, mogoče zdravstvene oskrbe ali potrebnega razvedrila, kar moramo vse vpoštevati za dostojno in vredno življenje.

V nekaterih industrijah, kakor pri izdelavi oblek, so delavke zaslužile par dolarjev več, a pri mnogih drugih podjetjih pa so bile delavke pri plačah prikrajšane. Ne-

katere izmed takih industrij so izdelava pletenin in tkanin, produkcija tobaka in usnjenih izdelkov.

Najvišje plače v avtomobilski industriji in pri ladjedelnih znašajo do \$50 na teden. V industriji za zrakoplove in bombnike pa je povprečen zaslužek primeroma \$45 na teden. Po raznih drugih industrijah pride plača komaj na \$40.

Kljub vsem zakonom glede enakih plač za enako delo, se računa, da ženske zaslužijo le 40 odstotkov tega, kar zaslužijo moški delavci. To razliko v plačah, oziroma v zaslužku povzročijo delovne ure. Moški delajo po več ur in imajo tudi več prednosti povspeti se do služb, ki so boljše plačane. Res je, da so začetne plače delavca in delavke enake, a to ne traja stalno. Če je prilika priti se do boljšega mesta, dobi delavec prednost, medtem, ko delavka ostane pri prvotnem delu in zaslužku.

Najnižje plačano delo se smatra tisto, ki ga opravljajo postrežnice po hišah, hotelih, in restavracijah. Domača hišna dela pri gospodinjstvu so važna in bi morala biti vključena in krita s socialnim zavarovanjem. Ženske organizacije skušajo standardizirati to delo, ki zadene gospodinjstvo in delavko. Ako bo v tem oziru res kaj napredka, potem si bodo premožne ženske lažje najele kuharice in postrežnice. Danes pa, ko se po tovarnah boljše zasluži, se vsaka ogiblje hišnega dela. Za taka opravila, ko se postrežnico najame na uro, je bila že določena minimalna plača 40c na uro, a to določbo se povsod in vselej ne upošteva in tako pride zaslužek za dnevno delo precej manjši.

Iz te analize sprevidimo, da delavke ne zmorejo toliko stroškov za poseben luksuz, kakor se jim očita. Plašča iz kože minka, ne zmore še delavka, Minka.

VELIKO POMANJKANJE BOLNIČARK

Klic bolničarkam, da bi se prostovoljno javile za službo po bolnišnicah, je naravnost obupen. Vojna je povzročila bolezni, oslabele in telesne poškodbe med našimi boritelji in za vse te množice ranjenih in obolenih vojakov potrebujemo več bolničark. Dosedaj se jih je veliko odzvalo, a še ni dovolj, da bi zadostovalo za vse pacijente, ki rabijo in čakajo bolniške postrežbe in oskrbe. Ko so preizkovali vzroke, zakaj se več bolničark ne prikladi, so našli več nepotrebnih zahtev. Dosti bolničark je bilo odklonjenih radi previsoke starosti. Vendar so tudi starejše ženske dovolj sposobne in bi posebno v teh časih veliko pomagale lajšati trpljenje ranjencem in drugim bolnikom. Dosti bolničark bi se lahko nabralo med zamorkami, katerih dosedaj niso hoteli sprejeti v gotove skupine. Dalje so tudi gotove določbe glede šolske izobrazbe. V prejšnjih časih so sprejemali v bolničarski tečaj tudi taka dekleta, ki še niso dovršila višjo šolo (High School). Na vse take kvalifikacije se v teh časih res ne bodo mogli ozirati. V begunskih taboriščih v Afriki tudi ni bilo izučениh bolničark pa si je vodstvo prav dobro pomagalo, ko je zbralo ženske, ki so kazale voljo in veselje do tega samaritanskega poklica. Glavni pogoj je bil, da je dekle imelo dobro voljo in roke, vse drugo so si pa pridobile s praktičnim poukom in uspehi so bili nad vse presenetljivi, posebno za časa epidemije ošpic. Tako bo treba tudi sedaj nekaj ukreniti, da bodo vsi naši iz bojnih front poslani bolniki dobili dovolj dobro in hitro oskrbo.

Pri mornarici so tudi sprevideli, da je treba njihove določbe glede bolničark malo olajšati. Sprejemali so bolničarke, ki niso bile poročene in se tudi niso smele poročiti za časa službovanja pri mornarici. V tem oziru so sedaj dali dovoljenje vsem tistim, ki so tam nastavljene in bi se rade poročile, da se lahko poroče ne da bi izgubile svojo službo. Lansko leto je 1200 bolničark resigniralo, ker so se hotele poročiti. To pa je že občutna izguba in zato so v tem oziru postali bolj popustljivi. V Navy Nurse koru je sedaj devet tisoč bolničark in do poleti bi radi pridobili vsaj nadaljne štiri tisoč. Vse nove prosilke za mornarico morajo biti še samske. Če ne bo šlo drugače, bodo pa tudi to zahtevo morali umakniti.

MRS. HATTIE CARAWAY

Edina senatorica, ki smo jo premogli, je pri zadnjih volitvah propadla. Gotovo ji je bilo malo nerodno preseleti se iz glavne prestolice, kjer je uživala spoštovanje in ugled, ki gre takim uradnikom. Gotovo je bila zelo veselo iznenadena, ko je bila imenovana v odbor za U. E. Employees Compensation komisijo. Tako bo lahko še naprej živela v Washingtonu, kjer se je pred več leti udomačila in tudi plača ne bo dosti manjša od prejšnje. Zaslužila bo celih devet tisoč v enem letu.

ALI BO UNRRA POMAGALA JUGOSLOVANOM?

Načelnik UNRRA, Mr. Lehman, se je vrnil iz Londona in sodeč po njegovi zadnji izjavi, bodo tudi Jugoslovani kmalu rešili tiste ovire, ki so zadrževale pomoč od U. N. R. R. A. Nam, ki smo slovanske krvi, je vsak dan čakanja neznosljiv in vsak izmed nas bi najraje preplaval morje, samo da bi pomagal našemu izmučenemu narodu na noge. Zbiranje prispevkov po celi Ameriki je dokaz, da poznamo usmiljenje, katero so Nemci in drugi barbari že davno zatrli. Iz pisem, ki prihajajo do nas po raznih ovinkih, lahko spoznamo, da je v naši stari domovini Lah in Nemec zelo nečloveško postopal in kjer je bil preganjan, je v največ slučajih vse do tal požgal in uničil.

Oseba, na katero se smemo do pičice zanesti, da piše resnico, pravi, da je videla toliko slik in spisov o grozodejstvih nad Jugoslovani, da jih ne bo mogla nikdar pozabiti in izbrisati iz svojega spomina. Edina želja, ki jo čuti je, da bi čim prej mogla pomagati narodu, h kateremu po krvi sama pripada. Mi tukaj ne moremo pojmiti, kako strašno je tam gospodaril sovražnik nad vsemi tremi narodnostmi in zato se mi zdi krivično izgovarjati se, da bo vsak le svojim pomagal. Kaj bodo počeli pa tisti, ki nimajo nikogar v Ameriki in če jih imajo, mogoče niti ne vedo za nje? Vojna je pobila starše in na koga se bodo ostale sirote obrnile za pomoč? Kdor ni sebičen in ima v resnici košček ljubezni do bližnjega, ne bo okleval in bo položil svoj dar v blagu ali denarju na tisti kup, kjer že čakajo prispevki, da se jih odpošlje v domovino. Vsak tak, ki hrani za svoje, naj malo pomisli, da je tudi ta možnost, da jih je že vojna pobrala in jih pomoč iz Amerike ne bo več dosegla. Nadaljujmo to plemenito delo in prosimo našo vlado, da bo pomagala spraviti naš prispevek med južno jugoslovansko prebivalstvo.

Ameriško časopisje prinaša izvirna sporočila o hudo delstvih, katere počenjaajo Nemci, a o vseh tistih ogabnih zločinih, ki so jih storili Italijani, ko so se privlekli v naše kraje, pa ni nikjer nobene vrstice. Amerikanci niti ne vedo, kaj so Italijani počeli z našimi ljudmi in tako se zna zgoditi, da bodo odnesli zdravo kožo, namesto težke kazni. Ko sem že z več osebami govorila o tej zadevi, pa so kar dvomili, češ, Italijani so katoličani. Seveda so katoličani, ampak so se ravno tako pozverinili kakor njih nemški partnerji. Ali naj imenujemo tisto bandite, ki so poklali ženske in otroke in jih zmetali v jamo, v kateri je eno dete jokalo, se plazilo po truplu svoje mrtve matere in sesalo njeno kri iz ran, za nedolžne? Vemo, da se odgovorni ljudje v starem kraju pripravljajo in zbirajo vse take podatke, katere bodo predložili pred narodno sodišče, ampak ne bo odveč, ako se tudi mi tukaj postavimo in zahtevamo kazni tistih Italijanov, ki so divjali v začetku vojne po naši sveti slovenski in splošno jugoslovanski zemlji. Dosti nas je tukaj, ki smo še pri življenju in težko občutimo izgubo naših dragih sorodnikov in razdejanje naših vasi. V Ložu in njegovi okolici so se vršile hude bitke, za kaj se ne bi vse to prestavilo v angleščino in s slikami vred poslali na pristojno mesto v Washington? Posamezne osebe ne moremo doseči dosti upoštevanja, a skupna slovenska javnost lahko pritira te zločince pred sodišče. Podprimo mi tukaj po svoje vse tiste zahteve, ki jih zbirajo Jugoslovani doma. Če ni nobene obtožbe, ne bo tudi obsodbe. Gotovo imamo vsi po kakšno razglednico iz tistih naših krajev, o katerih že vemo, da so bili bombardirani. To vse naj

pride v javnost med Amerikance, da ne bodo preveč hiteli pomagat laškim razbojnikom.

Menda bi človek lahko na roke seštel vse tiste Amerikance, ki vedo kako je Italija postopala s 600 tisoč Slovinci in Hrvati, katere je Anglija tako "velikodušno" prepuстила Italijanom, ker so se bili izneverili svoji zavezniški Avstriji in stopili v boj potem, ko so že spoznali, kdo bo zmagal. Da, Anglija zelo rada plača, ampak vselej s tujim ljudstvom in tujo zemljo. V Monakovem so Hitlerju podarili Čehoslovaško, v Rapallu pa je bil prodan del Slovenije in Hrvatske. Kmet, ki prodaja svoje živinčce, se kdaj zanima in o priliki povpraša, kako je liska ali kar je že, pri novem gospodarju. Za Slovence ni nihče povprašal, kako Italijani delajo z njimi. Celotistoletje so se Italijani naslajali nad trpljenjem in uničevanjem slovanske narodne manjšine, pa se ni nihče oglasil in jih vprašal, če tako uči sveta Cerkev. Kaj še, božji nauki v slovenski besedi so bili dosledno prepovedani. To so pomisleka vredna dejstva. Ali naj še nadalje trpimo in prenašamo take krivice, ko imamo tukaj predsednika, ki je dal izjavo Atlantskega čarterja, ko duh plemenitega Wilsona še živi in ponavlja, da se z ljudstvi ne sme barantati. Sedaj je čas, da se spravi vse take dolgoletne krivice v javnost in to ne samo enkrat v kakšnem kotičku časopisja, ampak na prvih straneh in z debelimi črkami. Saj časopisje komaj čaka, da dobi kakšna pojasnila, le obrniti se je treba do pravih oseb.

Vsi tisti, ki nastopajo in vodijo našo slovensko politiko, naj takoj začno zbirati vsa tozadevna sporočila, jih prestavijo v angleški jezik in objavijo v ameriških časopisih ter tudi pošljejo v Washington, da ne bo državni odelek premišljal komu naj spada Gorica, Reka, Trst. Tisti narod naj se oglasi, tisti narod naj govori, ki je na lastni koži občutil italijansko "kulturo." Človeku se mora zdeti dobro, če čita jamranje Italijanov o preteči izgubi slovenskih provinc. Zdaj naj pride obračun naših miroljubnih italijanskih sosedov, da bo svet razumel, zakaj ne maramo biti pod italijansko trikoloro.

DARA IN NJENE TOVARIŠICE

Te vrstice niso propaganda in Dara ni legendarna oseba, ampak je prav marljiva sestra pomočnica neke v Belgradu. Človek toliko žalostnega čita in se mi zdi dobro, ako moremo izvedeti tudi kakšno veselejšo novico v teh tragičnih časih.

Nekje v Italiji imajo Jugoslovani svoj stan, kamor prihajajo ranjenci in kjer se vezbajo sestre pomočnice ali bolniške postrežnice. Kakšne druge tečaje še držijo, tega vam ne morem povedati, vem pa, da so med temi učenkami za bolniško postrežbo deklice, kateri je vojna uničila dragocena štiri leta brezskrbne mladosti. Tudi Dara je bila desetletno dekletce, ko se je priklatil sovražnik v deželo in uničil srečno življenje, ko je brezsrčno pomoril njeno dobro mater in očeta. Dara je ostala sirota in v hipu je spoznala, da spada med tiste, ki so se postavili sovražniku v bran. Ali ni to občudovanja vredno, če se zatopimo v tiste strašne razmere, kjer je divjal sovražnik in moril nedolžne prebivalce, ko so začeli braniti svoje domove, svojo rodno grudo. Ta misel je prevzela mlado Daro, da je začela delati proti sovražniku. Klub vsemu trpljenju in pomanjkanju in večni nevarnosti, je ostala pri življenju in končno prišla v Italijo, kjer se je izvežbala za sestro pomočnico. Lansko jesen so se vršili izpiti in ta pogumna deklica Dara je dobila najboljši rekord. Vsa okrutna posurovelost vojne ji ni uničila njene vesele narave, da jo mora vsak vzljubiti, kdor jo sreča in spozna.

Strelnski jarki in bolnišnice niso primerni prostori za deklice, ki bi se morale še igrati, še gret ob ljubezni svojih staršev. Človeka pretrese pogled na to uničeno mladost, ki je kar čez noč prevzela dolžnosti in breme starejših ljudi. Dara ni izjema, ker ima mnogo mladih tovarišic z enako žalostno mladostjo. Mogoče nima Dara nikogar v Ameriki, ki bi jo s čim razveselil zato ne bodimo tako ozkosrčni, da bi zadrževali pomoč tistim, ki so dosedaj preživeli vse te grozote vojne.

JULKA:

MOŽ ME KREGA

(Dogovor dveh članic)

Ivanka: Rezika, kako pa, da ne zahajaš več k sejam? Saj si še članica Zveze, ali ne?

Rezika: Seveda sem. Toda vselej, ko sem prišla od seje, me je mož kregal. Ko sem bila zadnjikrat, mi je zažugal, da bo šel on pa v salon, če grem jaz ven.

Ivanka: Ubožica! Kaj pa otroci rečejo?

Rezika: O, otroci so že odrasli in imajo itak šolske naloge in poslušajo radio, samo, če bi mož dal mir!

Ivanka: Poslušaj, Rezika, kaj ti svetujem! A obljubiti mi moraš, da boš ubogala.

Rezika: Ah, ti ne poznaš mojega moža! Rajši nič ne obljubim.

Ivanka: Čuj, Rezika, saj ni nič težkega! Ti dobro poznaš tvojega moža in veš, s čim se mu lahko prikupiš. Mogoče ga razveseliš, če kakšno delo namesto njega opraviš, ali mu narediš kakšno posebno veselje. Prav mnogo takih malenkosti boš lahko našla in s temi pridobiš njegovo srce. Ne smeš pa biti površna, ampak pogledaj prav s paznim očesom v njegovo življenje, da ga primeš na pravem in pridobiš zase! Seveda pa moraš pri tem paziti, da nisi vsiljiva. Tudi se ne smeš pretirano laskati in dobrikati; to ne gre hitro, kar čez noč. Nikar ne pričakuj, da ti bo takoj prvi dan in po prvem poskusu rekel: Zdaj pa kar pojdi k seji in kamor češ. Ti moraš vedeti, kaj je vztrajnost. Za Zvezo se pa naredi, kakor da že davno več ne misliš nanjo. V glasno misel je pa sploh pred mozem ne jemlji. Šele potem, ko si že z ljubeznivim vedenjem moža skoro popolnoma pridobila, pa reci tako napol proti njemu, da si slišala, kako zanimive seje imajo pri Zvezi in bi tudi ti rada šla. — Verjemi mi, da ti mož ne bo branil. In ti boš zmagovala!

Rezika: Veš, ljuba Ivanka, govori se lahko! Saj sem še tolikrat poskusila.

Ivanka: In prav tolikrat vrgla puško v koruzo, kaj ne? A jaz ti rečem, če imaš resno voljo, bo šlo tudi po tvojem. V sedanjih časih potrebujemo razvedrila, ki ga dobimo na društvenih sejah, kjer pridejo skupaj znanke in prijateljice, pa vsaka nekaj potoži in pove. Glej, tudi jaz sem morala vse to prestati. Toda nekoč sem pa možu prijazno, pa odločno rekla: "Veš kaj, ali na desno, ali na levo. Brez živga življenja ne morem živeti, ali enkrat ali dvakrat na mesec k seji, ali pa vsako soboto zvečer s teboj v salon. Nekdaj je bilo lahko brez enega ali brez drugega, a danes je to drugače. Pusti me, da grem k sejam! In sem šla ter od tedaj smem hoditi.

Rezika: O, seveda ti; toda moj mož si ne da tako hitro dopovedati.

Ivanka: Če bi to ne zadostovalo, greš lahko še dalje in mu poveš, da če bo bolj ugledno zanj, ko boš z njim v salonu in se tam pogovarjala z vsakim, ki bo postal okrog mize ali pa če si v družbi dobrih žen ter se boš v sestrskem razumevanju razvedrila in pozabavala. Vidiš, draga Rezika, nekaterim možem se mora na lep način razložiti potrebo društvenih sej. Res, da so nekateri možje zelo čudni, a zato moramo biti me tembolj vztrajne in prožne!

Rezika: Čuj, Ivanka, dobro si me poučila! Hočem se natančno ravnati po tvojih besedah!

Ivanka: O, kako me veseli! Prihodnjič bova torej že skupaj pri seji! — Pa še nekaj, Rezika, ne smeš pozabiti! Ko prideš od seje domov — potem doma veselo in živahno pripoveduj, kaj si slišala, o čem se je razmotrivalo itd. Potem se pa loti dela z veseljem, zapoj si zraven, da boš sončni žarek vsej hiši! In ne mož in nihče ti ne bo branil v društvo!

Rezika: Prav lepa ti hvala, Ivanka, za dober svet! Prav točno se bom po njem ravnala. Z Bogom!

Ivanka: Z Bogom, Rezika, in pri prvi seji na svidenje!

In šla je na vsako sejo odtlej naprej.

Marjetica

Spisal Anton Koder
(Nadaljevanje)

"Da bi ti povedala, praviš! Kaj da je, že sama veš. Samo pamet imej, pa bo vse prav in dobro, zdaj je že tako!" Po teh besedah se upogne starka in zašepče Marjetici skrivaje na uho: "Štefan te pozdravlja in ti naroča, da le potrpi in počakaj, vse se še obrne na bolje, da veš."

"Štefan, kaj res, Cilja?" vzklikne Marjetica, a potem otožno pobesi glavo in pravi: "Cilja, to ni res, ti se šališ in me žališ. Kaj sem ti storila, da se norčuješ z menoj?"

"Poglej jo no, neverjetnico; kar verjemi mi, če pravim, pa je. Štefan je v mestu, pa dobro se mu baje godi, za hlapca služi v mlinu. Pa sinoči me je poiskal in dejal: Na! srebrno dvajsetico ti dam, pa Marjetico poišči in ji sporoči to in to. Če pa dobro in skrivaje opraviš, še se oglasi pri meni."

Tako pripoveduje Cilja in pokaže Marjetici novo srebrno dvajsetico, ki se tako leskeče pri ognju, da človeku kar vid jemlje.

"Torej je res, Cilja, pa prav res? O, tega bi ne bila verjela nikdar, a tebi verjamem samo zato, ker si ti, ker te rada imam in ker si s Štefanom govorila, je-li da si?" vzklikne zopet Marjetica kakor oživljena, prime stanko za roko in dolgotrajno šepetanje se prične.

Stoprv ko se čujejo očetove stopinje v bližini, meni Marjetica: "Zdaj pa le pojdi, Cilja; oče ne smejo vedeti, kaj sva govorili." Potem še zakliče za njo: "Pa k nam pridi, pa prav gotovo pridi, že veš, kaj te čaka in še mnogo več, kakor sem rekla."

"Kedo je bil pri tebi, Marjetica?" vpraša Srakar, ko se vrne k ognju in vtakne premrli roki v plamen ter cepta s sneženimi kvedrastimi čevlji po tleh, v znamenje, da ga zebe tudi v noge, akoravno je zjutraj natlačil slame v čevlje. Kaj enacega pa se mu že ni primerilo kmalu. Vendar gozd je gozd, v njem je prava zima doma.

"Kedo da je bil pri meni, oče," odgovori boječe in polglasno Marjetica, pa tako, da se ji pozna, da bi rada zakrila svojo skrivnost in govorico, potem pa pristavi: "Cilja je bila, oče, farna Cilja. Iz mesta gre, pa se je nekoliko pogrela tu pri ognju, stara reva je."

"No, kaj pa ti je povedala novega, kaj, kar reci, saj ona ve novice vsega sveta?" vpraša oče dalje in hlače okoli naloženih sanij in ogleduje debele pa grčave panjače, da se mu lice kar samo smehlja in reži, kakor mak ali kokolj o svetem Jakobu.

"Meni da je povedala Cilja kaj, oče, pa meni? Prav nič mi ni, res ne," odvrne urno Marjetica, zardi notri pod vidrovo kučmo in tesno, prav tesno ji je pri srcu, težak kamen ji leži na prsih. Dobro, da je ogenj plapolal z visokim plamenom in žaril deključino lice, pa da je stari naloženi panjače prekladal in ogledoval, da hčérine rdečice niti opazil ni. In kako tudi? A Marjetici se je vzbudil urno neki notranji glas, ki je dejal: to ni res, kar si govorila, da veš. A kaj je hotela? Laž je bila to, majhna laž v sili. "Kako bi mogla tudi povedati, kaj je pravila Cilja, pa kaj bi oče rekli k temu?"

Hoteč vsaj navidezno popraviti svojo krivdo, pravi:

"Cilja je prav priljudna, pa prav dobra žena, rada jo imam, kakor nobeno drugo. Torej sem dejala, naj se oglasi kar pri nas, kedar mimo hodi. Jelite, oče, da sem storila prav tako?"

"Zakaj pa ne? Jaz imam vse ljudi rad in če me imajo tudi oni, ne vprašam, vse eno. Zaradi tega ne hodim sicer vasovat okrog, a družčine se tudi ne ogibljem. Tudi

tebi ni potreba tega. Svoje glavnost in trma ni nikjer pri-
da, posebno pri mlademu dekletu ne, to si zapomni!"

Marjetica je bila vesela teh besed. Skočila bi bila za
pedenj visoko, ko bi bilo potreba in očetu bi se bila okle-
nila okoli vratu, ko bi se ne sramovala in bi bila takšna
navada na kmetih. Vsaj dovoljeno ji je bilo občevanje s
Ciljo, in ta uboga, ta starikava ženica se ji dozdeva zdaj
najboljša prijateljica na svetu, pa najrajši jo ima samo
zato, ker je s Štefanom govorila, njega videla in ji prine-
sla tako prijetno novico, da ji kar prsi hočejo razpočiti,
kedar misli na njo, in je srečna, najsrečnejša oseba na
svetu.

Medtem jame legati mrak na zemljo, tja po gozdu in
po dolini. Daljni snežniki rde kakor čisto zlato v zaha-
jajočem solncu, ogenj pa ugasuje vedno bolj in bolj, ka-
kor bi umiral.

"Zdaj pa le ročno, Marjetica! Noč bo in daleč je še
do doma," pravi Srakar in se upre v sani, da mu sneg
zaškriplje pod nogami.

Tudi Marjetica mora zdaj tiščati sani, kajti Srakar je
panjačev kar s kupička naložil. A ona bi bila ostala naj-
rajši tu, kjer je. Tako lepo se ji doždeva vse okrog in
okrog, in tako krasnega večera še ni doživela nikdar!
Kar tu bi ostala in strmela in se čudila gozdni krasoti
stoletja, kakor tisti menih, o katerem je čula v pravljici,
da je poslušal rajsko ptico, da so pomrli med tem trije
človeški rodovi.

Srakar se je domov grede več potov ozrl nazaj po
Marjetici in niti razumeti ni mogel, kako je to, da se je
tako hipoma vsa spremenila in sicer na dobro, veselo stran.
Zaradi tega je bil vesel svojega otroka, vesel samega sebe
in vesel grčevih in visoko naloženih panjačev na saneh,
ki bodo tako prijetno goreli, pokali in greli peč, njegovo
najboljšo prijateljico.

Zdajci prideta do klanca, kjer je lep razgled na daleč
okrog in se vije pot v dolino.

Tu se ustavi Srakar, obriše pot raz čela in pravi:
"Marjetica, zdaj pa kar sem-le k meni sedi in kar sama
zdrčiva na ravno, pa urno letiva kakor ptica pod nebom."

Marjetica se zgane, kajti vso pot je bila zamišljena in
niti vedela ni, da sta že na klanču. "Pa k vam na sani
naj bi sedla, oče, da v dolino zdrčiva, pravite? Jaz bi že,
prav rada bi, a bojim se tako se bojim, da bi kar ne sedla
ne, jelite oče?" jekne Marjetica v zadregi, a že med ugo-
vorom sede na končiče poleg Srakarja in se oklene z obe-
ma rokama saninih ročic.

"Tako je prav, Marjetica! Pa le dobro se drži, zdaj jo
ureževa, da se bo kar bliskalo pred očmi in bodo jelke in
borovci plesali okoli naju. Kaj da bi ne?"

Izgovorivši se, Srakar še enkrat ozre nad-se v visoko
nakopičene panjače, potisne pokrivalo globokoje na ušesi,
zabiči Marjetici, naj se kar nič ne boji, ter se upre s kve-
drastimi, na gosto podkovanimi čevlji v kolovoz, da ga rde-
čica zalije notri doli pod debelo hodnikovo srajco.

In čuj! kako zaškripljejo sani, pa kako kot ptica zdrče
v dolino!

Marjetica se boji in trese spočetka. A videč, da se
vozi tako lahno kakor v kočiji, se ohrabri in dozdeva se ji
tako veselo, tako prijetno, da bi se vozila naprej in na-
prej brez prenehanja tako. Tudi Srakarju zaliva posmeh
zijavi obraz, kolikor se ga kaže izpod pokrivala, in še
dalje notri pod krajevci. Drži se pa modro in ponosno
ter vlada z nogami urne sani, kakor da bi vozil zlato ce-
sarsko kočijo in nevesto, samo kraljevo nevesto v njej.

Takšna je bila Marjetičina prva vožnja na saneh, pri-
jetna in nepozabna. Enak je bil današnji dan. Tako lep
se ji ni dozdeval še nobeden. In kdo je bil temu kriv?
Kdo bi vprašal kaj enacega?

XXVI.

Koliko se je spremenilo v zadnjih dneh pri Srakarju,
tega niti popisati ne moremo.

Marjetica ni posedala več molčec za omizjem, poteg-
nila ni z dlanjo po očeh, če je stopil nenadoma oče v sobo
in nekaj tiste bolestne bledice ji je izginilo z lica.

Srakar je velikokrat sedeč na zapečku kimal z glavo

in mihal z ramama ter kar umeti ni mogel, da je Marje-
tica vsa kakor prenovljena, da ji celo kolovrat šumi glas-
neje in nit ji drsi urneje iz rok.

Že nekaj večerov je premišljeval in ugibal to in napo-
sled uganil, da je Marjetica popolnoma pustila Štefana iz
misli. Vesel pa je bil tega tako, da bi bil pol sežnja vi-
soko poskočil, ko bi bilo potreba. In koliko bi bil dal,
mnogo, prav mnogo, pol svojega premoženja, najlepšo
kozy, tisto lisko lisasto, ki ima največje vime in ki je ve-
ljala lep denar, le nekaj grošev manj kot devet trdnih
srebrnjakov. Pa še nekaj vevnic rumenega ječmenčka bi
priložil povrh.

Marjetica je odslej bolj zgodaj vstajala, pozneje ho-
dila k počitku, in kadar je sedela za kolovratom, videlo se
ji je, kako ji teče preja, kakor svila med prsti, nit se ne
kroti. Vreteno ne škriplje in kobčica stoji mirno v perut-
nici, kakor da bi umela, da mora stati ravno tako, pa ne
drugače.

A ko je sedela tako za svojim kolovratom, oče pa na
zapečku, primerilo se je vendar, da sta molčala oba. Mar-
jetica se je vtopila tedaj v svoj zlahtni predivček in v oni
veseli pomladni dan, ko razgrinja ravnokar od tkalca pri-
nešeno platno po vrtu in hodi s škropilnico okoli njega,
da bi postal prav pražen pa bel kakor sneg, da ga bodo ti-
pale mimogrede, vaše ženice in dejale: "Marjetica, ta pa
ta! Predla je še le prvo zimo, pa pogledjte, kako platno
ima in koliko ga ima!"

A kaj če to? Za tako hvalo ji ni. Še nekdo pride tedaj
čez vrt in vpraša morda: "No, Marjetica, kje ja si kupila
tako pražnje platno, kar povej, da ga kupim še jaz? Prav
rad bi imel takšno srajco, oblekel bi jo lahko veliko nede-
ljo ali kadar si bodi." In ona mu poreče: "Štefan, kje da
sem ga kupila, praviš? Povem ti, če hočeš ravno vedeti.
Denarjev nisem štela zanj. Predivo sem natrla in ga po
zimi spredla in prav sama, le verjemi mi, če nisi neverje-
ten!"

Pa te besede, kako vesele, kako prijetne se ji dozde-
vajo! In Štefan bo kimal z glavo, smejal se bo. Morda jo
pohvali tudi on, pa vesel bo svoje Marjetice.

In Srakar, kaj je ugibal on na zapečku? Ne vemo
prav. A če sodimo po njegovem obrazu in po tem, kako
je pipo tlačil, kako mu je tičalo pokrivalo na obrti glavi,
pa kako je slonel na desnem komolcu, mislimo, da je bil
zadovoljen s seboj in z vsem svetom.

Bilo je zopet nedeljo popoldne, sneženo, dolgočasno
zimsko nedeljo. Srakar je ogrnil po južini plašč, dvignil
ovratnik nad ušesi in dejal:

"H krščanskemu nauku grem, ti pa doma ostani, če
hočeš za varuha. Sneženo je po tleh pa tvojega novega
obuvala bi bilo tudi škoda."

"Ostanem, če hočete, pa doma pomolim kaj," pravi
Marjetica in se ozre skozi okno v dolino, kjer je ležal sneg
na globoko in so se jeli prikazovati prvi vaščani v cerkev
grede.

Srakar se začudi, da je Marjetica danes tako dobro-
voljna, kajti sicer bi ji ne bilo ubraniti v cerkev, ko bi
bilo tudi žveplo padalo izpod neba.

Marjetica je sama vedela, zakaj dela tako. Želela si
je že popoldne, ko bo sama, prav sama, ko se more posve-
titi popolno le svojim mislim, pa preračunati, kake neiz-
merne veljave je Ciljino zadnje poročilo.

Od dne do dne čaka novih naznanil. Kar strpeti ne
more več v tej negotovosti. Včasih pa se ji stori tako, da
bi šla sama tjo v mesto, pa bi pripeljala Štefana domov,
ga pokazala vsem ljudem in dejala: "Le pogledjte, rada se
imava, in vedno se bodeva imela!"

V nedeljo popoldne so vaše ženice navadno same pri
domu. Moške odpravijo v cerkev, če je verjeti njihovim
besedam. Semtertje seveda jo zavije marsikateri tudi po
stranski poti v krčmo, misleč: "Da bi si ga še v nedeljo ne
smel privoščiti ene merice! Slaba bi bila! Človek le en-
krat živi, moliti tudi ne more vedno. Čemu pa ima ženske
pri hiši?"

(Dalje prihodnjič.)

ANAMARIJA:

SPOMINU BLAGE IN VZORNE ŽENE

TEREZIJA KOŠIR

Spoštuj človeško podobo!
In če je kdo padel globoko,
Iz tvoje naj duše bi švignil
Življenja še dihi, ki bi dvignil!

Tako nekako nam kliče današnji čas. Tako je klical vsikdar, zakaj srečnih in nesrečnih ljudi je bilo vedno na zemlji. Blagor njim, ki so ta glas slišali in ga tudi svojim otrokom še pustili v spomin!

Gospa Terezija Košir, je teta vaše urednice, katere oče Matic Križman, je bil najmlajši brat Koširjeve.

Minilo je že 20 let, odkar je blaga gospa zatisnila svoje trudne oči, toda spomin nanjo bo vedno najblažji ne samo v srcu vaše urednice Albine Križman Novak, ampak pri vseh, ki so jo poznali in zlasti med onimi, ki so prejeli po njej pomoč.

Gospa Terezija Košir je bila med temi izvoljenimi, kateri je njena blaga mati, Kordula Križman, zapustila predragoceno dediščino: Ljubezen do revežev in veselje v dobrodelnosti. Tam v Ribnici na Dolenjskem, kjer se je rodila 7. avgusta 1858, je dobila prve nauke in vzglede od dobre mamice, ki je v njej vžgala ogenj, kakršnega manjka današnjemu času, kjer sta doma le hladnost in brezbriznost.

Kot žena in mati je gospa Koširjeva vzgajala poleg lastnih otrok tudi še otroke številnih sorodnikov, vendar pa še našla čas, da je lajšala tujo bol in skrbela za številne pomoči potrebne. Dobro je vedela, da mora žena poleg ljubezni do revežev, trpinov in zapuščenec gojiti tudi ono drugo ljubezen, ki se ne sklanja samo k prosečemu, ampak ki želi objeti močnejšega, da ga notranje dvigne in očisti. Tudi ta ljubezen je bistvena naloga žene, le žal, da se je pre malo zavedamo.

Gospa Koširjeva je bila članica društva "Dobrodelnost." Kot taka se ni ustrašila podstrešnih sob, ne kletnih obokov. Skromno oblečena, pa srca osvajajoča z besedo in dejanjem je, kot pravi Dante, jemala od zgoraj in nosila navzdol. Kjerkoli je prestopila prag, tam je z njo vstopil tudi mir, življenje in luč. Že njene tople oči, njeno ribniško narečje, in tista le njej lastna ljubkost, ki iz plemenitega srca prehaja v sleherne kretnje, je očarala vse.

Rekla sem, da je vzgajala tuje otroke. Kaj se pravi vzgajati lastnega otroka, to ve edinole mati. Poslušajmo jo, kako govori otroku: "... zato ne pozabi, ti moje edino veselje, da mnogo o Bogu sem ti govorila — iz sladkih da solz sem tebe rodila — da tvoja sem mamica rada molila, da zibel še prazna — dajala je uram življenje ... In veliki nemški pevec Goethe, ki je ženi zvesto služil, ta pa mu je spletla venec okrog glave, je kot nihče pred njim in ne za njim, to povdaril in pel: "Blagor ji, če ji ponočne postanejo ure dneva, če sama sebe pozablja in živi le še v drugih zakaj kot mati potrebuje vseh čednosti."

Kot članica društva "Dobrodelnost" je gospa Koširjeva res pozabljala sama na sebe. Kako je skrbela za slepe vojake v Ljubljani, kamor je sledila možu. Grozna je beseda "slep." Kot drobnega otroka me je ta beseda

najbolj bolela. Morda tudi zato, ker mi je dobri Bog za deset dni odvzel vid in sem skušala, kaj se pravi, ne več videti mame, ki ti v vsej ljubezni streže in ti s tisoč malenkostmi skuša lajšati bol, tvojih oči pa le ne more več odpreti. Nedopovedljiva je žalost, ko sestre in bratci skačejo in se okrog tebe igrajo, ti, revež, pa si slep in se ne moreš z njimi veseliti.

Kakšna mora biti šele bolečina slepe matere!, ki ne vidi več svojih otrok, ki ne more več obrisati solz iz oči svojega miljenčka. Slepa mati! Kako ta beseda reže v srce! In gospa Koširjeva se je žrtvovala posebno za slepce. Koliko je storila za "Dom slepih."

Ob priliki sedemdesetletnice tedanjega ljubljanskega župana, dr. Tavčarja, je gospa Koširjeva kot članica Krščanskega ženskega društva zbrala 70 gospa in prosila predsednico društva "Krščanske Ljubezni," da jih sprejme kot članice. Odbor jih je odklonil. Kako jo je to moralo boleti! So v življenju stvari, katerih ne bomo nikoli razumeli, ki pa režejo globoke rane, ki v tihi ponočni uri krvave in katere pozna samo Bog. S privoljenjem gospa je takrat nabrano članarino gospa Koširjeva vložila v hranilnico za "Dom slepih otrok." Po njeni smrti, 1925, je to knjižico sprejel predsednik trnovske Elizabetne konference, da se porabi v določeni namen.

Mi vsi obsojamo trpljenje otroka, redki pa so, ki bi se vprašali, koliko tega trpljenja so krivi drugi. Gospa Terezija Košir je tudi v tem oziru mnogo storila, ko je z darovi materam in otrokom združila tudi primeren način pouka za vzgojo in nego otrok.

Kot članica trnovske Elizabetne konference je gospa Koširjeva pomagala, kjerkoli je mogla, pa najsi je bilo pri prodaji oljk v cvetnem tednu, ali sveč o Vseh svetnikih. Tudi na pokopališču je zbirala denarne prispevke za sirote z geslom: "Mrtvi prosijo za žive sirote."

Kakšno pač mora biti srce, ki brezbrizno gre mimo matere, ki z enim malčkom v naročju, drugima dvema ob roki, hodi po ulicah in prosi miloščine! Kako nevredni smo tople sobe in vsega, s čimer nas obsipava darežljiva roka Gospodova, dokler nedolžni otroci poleg nas trpijo mraz in lakoto!

Gospo Koširjevo je moralo to boleti. Po trgovinah in pisarnah je zbirala darila za te malčke, da jim je konferenca pripravila malo božičnega veselja. Zakaj nas je še toliko, ki ne iščemo plačila na srečnem obrazku nedolžnega otroka, v hvaležnem pogledu njegovem? Srečnih obrazov in hvaležnih pogledov danes kar nič več ne znamo najti. In vendar nam tak pogled vsaj za trenutek odvzame lastno bol in pa skrb.

Gospa Koširjeva je poleg materialnih dobrin, povsod skrbela tudi za dobro voljo. Tam v Japljevi ulici v Ljubljani v Mostnem zavetišču pa je starim in onemoglim preiskrbela prepotrebno kapelico, kjer v letih starosti iščejo tolažbe in miru pa tudi upanja na onostransko življenje.

Da je za lastno osebo bila skromna, da je svoje življenje darovala le drugim, vsi vemo. Vemo pa tudi, in smo prepričani, da je tam v blaženi večnosti, našla že številne duše, ki so ob njeni besedi in v njenem trudu črpali novih moči. Našla je revežev, ki so se ji zahvaljevali, da jim je s koščkom kruha podarila nekoč besedo, toplo besedo, ob kateri se je v njihovi duši polagoma vzbujal tisti zadnji ostanek človeškega dostojanstva, ki jim je bil ostal iz boljših dni, ko jim je tudi njihova mati napravila na čelo znamenje svetega križa. Zaslišali so odmev onih besed iz daljnih, daljnih dni: Iz svoje uboge sem duše, le Tebi skušala zgraditi nebo ...

Takih žen potrebuje današnji bolj kot katerisibodi čas. Da bi tudi v naših srcih netile ogenj, poživiljale oni plamen, ki preko vse teme še žari in je že odsev večne luči. Da bi tudi naše, tolikrat rošno oko preko lastnih solza gledalo tujo bol in da bi naše, od sovražnih krikov že vse omamljeno uho zaželelo tudi še glasu ljubezni — — —

MILENA:

POZNI SNUBAČ

Neki dan je Lojze Kočar opazil, da nekaj v njegovem življenju ni povsem v redu. Kar iznenada je to spoznal. Opravil je svoje vsakdanje posle, krava in koza sta zaprti v hlevu, kokoši so tudi že šle spat. Zvečerilo se je in hotel se je kakor po navadi odpraviti v krčmo, da popije kozarec vina in se malo porazgovori, da bo potem lažje legel in zaspal. Že je oblekel suknjič in si posadil klobuk na glavo, ko je nenadoma začutil hudo bolečino. Zdelo se mu je, kakor bi mu bil sam škrtat izstrelil puščico prav v dno zoba. Lojze Kočar je obstal sredi sobe in onemel od začudenja. Usta so se mu spacičila, roko je pritisnil na lice in nekoliko privzdignil levo nogo.

Šest križev bo že skoro nosil na svojih plečih, toda nikdar ni bil še bolan. Mehkužneži imajo navado da letajo okrog zdravnikov, razen teh pa še ženske in razvajeni otroci. Mož pa se kvečjemu lahko useka v prst butne kam z glavo ali kaj podobnega, toda to pride kar samo od sebe in človek vedno dobro ve, odkod se je vzelo. Bolezni pa, ki se sploh ne vidijo, ki zahrbtno naskočijo človeka, te že dobro čutijo, kam se jim je zateči. In pri Kočarju ni nikdar nobena nič opravila; kajti Kočar bi ji že znal pokazati pravo pot. Toda glej! Zdaj se ga na vsem lepem nekaj loteva, nekaj se mu plazi v čeljust, nekaj mu razbija v zobu. Sam vrag naj vzame zob in vse skupaj!

"Čakaj, jaz te že preženem!" si misli Kočar in udari s čeljustmi skupaj, da so mu zobje zašlepetali. Brez napada ni zmage, to je stara reč. Toda škrtat je menda skočil iz desnega v levi podočnik in se razkošatil v njem, zakaj nenadoma ga je zabolil še drugi zob. Nazadnje Kočar že sam ni več prav vedel, kateri je prav za prav pravi. Čim huje se je škrtata otepal, tem hitreje je skakal po zobeh sem in tja. Kočar je samo še sopol v svoji onemogli jezi in se nazadnje ves vrtoglav vsedel na stol. Samega sebe ga je bilo sram, nekajkrat je žalostno zastokal in je bil res usmiljenja vreden. Samemu sebi se je zazdel beden kakor s'ara baba.

"Zdaj bi bilo treba, da se malo zmotim" je sklenil, "naravnost v gostilno pojdem!" Toda ni šlo in ni šlo, noge ga kar niso ohtele držati, sesedel se je nazaj in na glas zavpil.

"Ej, stara sablja, za nikamor več nisi!" si je mislil. "Nihče se ne zmeni zame, lahko bi še umrl, pa bi nihče ne vedel."

Neprijetno samotni so lahko večeri. Svoje lastne sobe človek več ne spozna. Kakšna omara! In tale miza! Zakaj vse tako bulji v človeka? Še usta naj odpre na vsem lepem in naj začne vpiti. Luč sveti rezko kakor nož, vrata so zazidana, okno je črno. Ura tolče kakor kovaško kladivo po nakovalu. In noč šele! Če človek ne more spati in se kar tako, brezupno premetava po postelji. Kako je neskončno dolga in strahotno tiha. Morda sploh več ne vidi? Morda sploh več ne misli? Brž, to je treba precej dognati. Iztisnil je nekaj zlogov iz grla našgal svečo, jo spet upihnil, in vse je bilo tako kakor prej, tuje in neusmiljeno mrtvo.

V tej stiski je prišlo Kočarju na misel, da bi mu bilo nekoga treba, nekoga ki bi mu pomagal, ki bi se brigal zanj in ki bi mu krajšal čas. Že dolgo je moral prenašati opazke in namigavanja, ker ni bil oženjen. Najprej se je takim, ki niso mogli vzdržati brez žene smejal. Potem se je jezil nanje, nazadnje je postal zagrizen. Zdaj pa je postala ta reč drugačna.

Drugo jutro so bolečine prešle, toda dobro je vedel, kaj se vse lahko še pripeti. Mar se po taki prestani prizkušnji ni treba pripraviti na nove, nepričakovane križe in težave? Ko bi se mu škrtat splazil na primer v kolena, da bi moral hoditi ob palici? Ali pa v prsi, da bi ga vsak hip zgrabil dušljiv kašelj in bi se moral bati, da mu razžene glavo! Kaj pa v ramena? Potem bi sploh ne bil za nobeno rabo več. Lojze Kočar je bil ves obupan. Lojzetu Kočarju ne kaže drugega, kakor da se oženi. Toda to je težavna reč. Za to potrebuje še sovaščanov, da se bo

imel vsaj nad kom znašati, če se reč slabo izteče. Zmeraj je dobro, če ima človek koga, da ga lahko za svojo lastno neumnost po mili volji ozmerja. Potem človeku precej odleže. Odpravi se torej do prijatelja Tomaža, ta je znan po vseh okoliščanskih vaseh.

Razložil mu je svoj sklep in rekel:

"Majhno hišico imam, kravo in kozo, pa nekaj kokoši, majhen vrt in malo zemlje. Za dva bo že. Tudi koljem vsako leto. Tolstega pujska zakoljem."

Tomaž je torej začel izbirati Lojzu pripravnno nevesto. Od časa do časa sta se v gostilni pomenila o vseh mogočih ženah in dekletih.

Ko bi hotel Lojze takšno ženo, ki ima otroka pa nobena očeta zanj? No, seveda, v bistvu bi ga to sicer prav nič ne motilo. Toda potem bo zagospodaril otrok v hiši, pa bo večno prekanje in druge neprijetnosti. Kaj podobnega se prav pogosto sliši. Ne, to bo rajši kar opustil.

Prav. Kaj pa vdova? Pri petdesetih je in malo premoženja ima tudi. Toda Lojze ni kar tako, malo prevzeten in ošaben je pa že, kajti zavedal se je da ni ravno tako slab ženin. Rekel je torej kratko, pa jedrnato besedo:

"Če že ni drugače, potem naj jih ima dvajset, pa tudi meseca čez ne."

Tomaža je zaskrbelo za ušesom.

"In . . . brez otroka?" je plaho vprašal.

"Brez njega!" je krhko odgovoril Lojze Kočar.

Torej se bo kazalo pošteno potruditi. Po dolgem pre-mišljevanju in iskanju se je Tomaž nazadnje spomnil na dekleta, ki se je pred kratkim od nekd priselilo v sosedno vas. Bila je dekla na največjem posestvu, odkar je skopnel zadnji sneg. Bila je močna in okrogla, urna in prijazna, pa celo delovna, sicer ne ravno dvajsetih, pa tudi ne še čisto tridesetih let. Kočarju je bila od sile všeč. Precej je pograbila za delo, vso bajto mu je pospravila in očedila. Niti o Veliki noči ni bilo pri njem tako čisto in v redu. Lojzeta je kar izpreletavalo po hrbtu, ko jo je gledal.

"Tri sto zelenih," je zaklel in tlesknil z roko, "ta'e, in nobena druga. Pa amen!"

Stopil je v shrambo in snel nekaj suhih klobas za Tomaža. Popila sta kozarček hruševca in pokadila pipo tobaka.

Čez štiri tedne je bila poroka. V župnišču je prišlo na dan, da Lojze prav za prav ni Kočar Lojze, ampak Klančnik Lojze. To je bilo že čisto pozabljeno ker ga že dvajset, trideset let ni nihče drugače klical kakor za Lojzeta, navadno pa za Kočarja. In še celo obe priči, Tomaž in gostilničar, oba sta debelo pogledala, ko Kočar ni bil več Kočar.

Lojze je bil torej oženjen in je bil sploh čisto zadovoljen. Zdaj ni imel drugega dela, kakor da je zjutraj vstal, hodil naokrog, pametno govoril, kadil pipo in čakal, kdaj bo jed skuhana. Vse drugo je opravila Tina. Sam vrag bi ne mogel vedeti, kako je po deset reči kakor bi trenil opravila. Hiša se je kar bliskala, živina je bila hitro oskrbljena, jed je bila okusna, in komaj so bili krožniki obrisani, je stala že spet na vrtu. Lojze se sploh ni mogel načuditi. Seveda, trideset let, to se že pozna! Prej, no! Takrat bi ga bila morala videti. Kakšen fant je bil! Delo se mu je kar tako odsedalo. Naj le povpraša o Kočarju ti-ste, ki so ga že takrat poznali! Še čudila se bo! — Seveda zdaj! 60 let!

ŽENSKÉ DELAVKE V INDUSTRIJI JEKLA

Vojna in jeklo sta dva tesno zvezana pojma. Obratovanje v jekleni industriji je za potek vojne neobhodno potreben in da ni to važno delo bilo prekinjeno, se moramo zahvaliti ženskam, ki so stopile na izpraznjena mesta, ko so moški delavci odšli v armado. V številnih uradih je nastavljenih okrog 15 tisoč žensk uradnic in pri produkciji jekla in njegovih izdelkov pa je zaposlenih nad 25 tisoč delavk. To delo ni vselej lahko in tudi ne vselej varno, a ženske so se dobro obnesle do sedaj.

"KJE JE NAŠA ZARJA?"

Zadnje mesece je bila naša Zarja razposlana več dni poznejše kot je bil običaj pred vojsko. Na uredništvo prihajajo pisma in vprašanja od vseh strani: "Kje je vendar naša Zarja? Ali jo ne bomo dobile ta mesec?" In kaj naj urednica stori v tem slučaju, ko vendar ni njena krivda? Prav nič drugega ne more odgovoriti kakor, potrpite, ker po vojski bo spet vsepovsod dovolj delavcev in ne bo privatna industrija trpela kot mora sedaj.

Na mestu je, da vsaj na kratko pojasnimo, kaj je prav za prav vzrok in kdo zadržuje. V prvi vrsti nimajo v tiskarni delavcev, kot so bili na razpolago pred vojsko. Zdaj ne morete niti kupiti črkostavcev ali tiskarjev. Izkušenih moči sploh ni na razpolago. Potem, ko je v tiskarni delo končano, pride pa na vrsto knjigoveznica in tudi v tej stroki primanjkuje delavcev in kar je vzelo v normalnih časih po štiri dni, zdaj vzame teden in še delj. Ko knjigovez nazaj pripelje vezane izvode potem pridejo na vrsto razpošiljalci in naše delo je vse izdelano v unijski tiskarni in tako morajo biti tudi razpošiljalci (mailers) člani unije. Dostikrat leži Zarja po dva in tudi tri dni in še delj v tiskarni, predno jo pridejo razposlati. In pri tem minejo dnevi in predno je delo dovršeno, že potem, ko je tiskarna dokončala svoje delo.

Pa to ni še vse. Ko je Zarja na pošti za raznašanje, potem jo pa še poštarji po več dni mrcvarijo, predno se sortira in odda po postajah. Včasih je šlo naprej en večer in drugo jutro je že pismonoša raznašal. Zdaj pa jih vzame par dni, predno jo sploh vzamejo iz vreč.

Zadnje mesece je postala vsa ta zakasnelost zelo mučno delo za uredništvo, ker končno je urednica odgovorna za vso Zarjo, namreč kar se tiče urejevanja, tiskanja in do časa, da jo dobi članica v roke.

Naj bo povedano še to, da sedaj je St. Clair Avenue, kjer se nahaja naša tiskarna, popolnoma zaprta prometu, ker so bile glavne cevi za vodo vse razpokale po eksploziji plinarne meseca oktobra in se ne more z nobenim vozilom blizu tiskarne, ampak se mora vso stvarino znositi do 61. ceste in tam šele naložiti, kar je zelo nerodno delo za vse. Pričakuje se, da bo cesta v par mesecih zopet odprta prometu in to bo tudi pomagalo k točnejši razpošiljavi Zarje.

Kar se pa tiče urednice, ki je meseca oktobra povila novorojenko, bi Zarja izšla ravno ob določenem času, ker njeno delo je pravočasno izvršeno. Da ne bi kdo dolžil njo ali dogodek kot vzrok zakasnitve Zarje, naj bo tukaj povedano, da zaradi urednice bi ne bila Zarja niti par dni kasneje razposlana, ampak se je ravno ob času, ko se je ona nahajala z detetom v bolnišnici, pripetil katastrofa v nasebini in se imamo Bogu zahvaliti, da nam je obdržal tiskarno nedotaknjeno, ker če bi bila tudi tiskarna prizadeta, bi

vzelo mogoče mesece, predno bi se zopet nadaljevalo z delom.

Drage sestre in bralci Zarje, bodite potrpežljivi in naj bo tudi vam v zadovoljnost da po vojski ko bo zopet zavladal naraven sistem obratovanja, takrat se bo zopet začelo z rednim pošiljanjem in ob določenem času. Do tedaj pa potrpite z nami vred.

Podružnicam v Illinois naj bo tukaj pojasnjeno, da smo dobili dva dni po božiču do tristo izvodov Zarje vrnjenih od pošte. Rekli so, da ne vedo kam spadajo in naj še enkrat uvrstimo po mestih in podružnicah. Tako ste dobile list skoraj en mesec kasneje kot bi morale in vsega tega je bila kriva pošta, ampak pošta kot taka se je oprostila, da za sedaj ne morejo nuditi boljše postrežbe, ker ni dovolj delavcev in drugega nam ne preostaja kot ponižno potrpeti saj ne bo vedno tako! Enkrat bodo gotovo boljši časi!

Lepa hvala vsem članicam za sodelovanje!

Albina Novak, urednica.

PRISRČNO DOBRODOŠLE KEGLJAČICE S. Ž. Z.!

Letošnja kegljaška tekma se bo vršila v Sheboyganu, Wisconsin. V imenu odbora Sredno-zapadne lige, prav prijazno vabim kegljačice iz Wisconsin, Illinois, Indiane in Ohio, da pridejo kegljati v Sheboygan. Tekma se bo vršila na Tiho nedeljo in v soboto pred njo. Katera želi prenočišče, si naj rezervira sobo v Foeste hotelu. Pišite na naslov:

Foeste Hotel
North 8th Street
Sheboygan, Wis.

Cena sobam v hotelu:

Soba za eno osebo brez kopalnice—\$1.75.

Soba za dve osebi brez kopalnice—\$2.50.

Soba s kopalnico za eno osebo—\$2.75 in \$3.75.

Soba s kopalnico za dve osebi — \$5.00 in \$6.00.

Soba s kopalnico za 4 osebe — po \$2.00 za osebo.

Kadar boste pisale za sobo, omenite ceno.

Vsem skupaj najlepši pozdrav in na veselo svidenje 17. in 18. marca 1945!

ANNA MODEZ,
predsednica Sredno-zapadne kegljaške lige.

Št. 1, Sheboygan, Wis. — Na zadnji seji smo imele ustoličenje odbora za tekoče leto. Kot predsednica se še enkrat zahvaljujem vsem odbornicam za složno in prijateljsko delovanje v preteklem letu in se enako priporočam za isto sestrsko prijaznost tudi v bodoče.

Prav lepa hvala vsem, katere ste se korporativno udeležile skupnega svetega obhajila zadnji mesec ob obletnici ustanovitve naše Zveze. Zelo veselo smo bile presenečene, ko nam je sosestra Prislant sporočila, da je dobila v našem mestu Sheboygan lepo število prominentnih oseb za Krožek Zvezinih prijateljev. Naša glavna predsednica gospa Prislant je "super," v resnici neprekosljliva, kadar gre za dobrobit ali ugled Zveze. Prav gotovo bodo ubogi otroci molili za njen blagor. Kakor tudi za srečo in zdravje tistim, ki so darovali lepo svoto za sklad, ki ga zbiramo za osirotele otroke Slovenije. Imena in svote so zabeležene v koloni Krožka Zvezinih prijateljev.

V imenu naše podružnice izrekam iskreno sožalje naši sestri in njenemu soprogu Mr. in Mrs. Frank Zavrl nad izgubo sina Franka, ki je padel v bitki na francoski fronti, kakor so bili obveščeni zadnji mesec. Sestra Zavrl ima še tri sine v službi Strica Sama, katerih slike so bile priobčene v Zarji meseca oktobra, 1944.

Pvt. Frank Zavrl

Na bolniški postelji se nahajata sestri Louise Bowhan in Frances Suscha.

Članice ste vabljeni na udeležbo prihodnje seje 13. februarja. Pozdrav vsem!

Mary Godez, 526 N. Water St.

Št. 2, Chicago, Ill. — Kljub mrzlemu vremenu je bila naša seja v januarju, kakor tudi letna seja meseca decembra precej povoljno obiskana. Za to leto je bil izvoljen sledeči odbor:

Predsednica Paulina Ožbolt, podpredsednica Klara Vrazich, tajnica Lillian Kozek, blagajničarka Mary Tomažin, zapisnikarica Mary Kovačič, rediteljica Mary Mladič, nadzornice: Lina Pichman, Lizi Zefran in Josephine Petrovič.

Tajnica se je na vse načine branila nadalje sprejeti urad; želela ga je izročiti v druge roke, ampak smo jo preprosile še za eno leto, kar je sprejela, toda pod pogojem in sklepu seje, da naj vsaka članica pride na sejo plačat svoj asessment.

Vsaka razumna članica, ki dela podnevu v tovarni, mora vedeti, da je zelo neprijetno, če bi jo po delovnih urah kdo nadlegoval in še posebno, ko ima za pripravljat večerjo za svojo družino. Zato imamo seje; dolžnost vsake članice je tudi, da vsaj trikrat na leto pride na sejo, če ne more vsak mesec. Naš asessment je majhen in ga vsaka lahko poravnava. Tudi naše seje so kratke in zabavne. Lahko pa tudi prinesete na sejo dobro idejo in priporočilo, kar bodo članice z veseljem sprejele in bo za ugled kot korist podružnice.

Lepa ideja je bila priporočena na naši seji in sicer, da se združijo vsa ženska društva pri fari sv. Štefana ter priredijo velik banko pardi v nedeljo popoldne 21. januarja v šolski dvorani. Polovico preostanka gre za naše fante vojake od fare sv. Štefana in polovico za jugoslovanski relief in za revne trpine v starem kraju. O izidu bomo poročale prihodnjic.

Vabljeni ste vse na prihodnjo sejo, da slišite poročilo o prireditvi.

Najlepše pozdrave vsem članicam; podružnicam pa želim mnogo uspeha v naši kampanji ter lep napredek naši lepi organizaciji SZZ!

Mary Kovačič, zapisnikarica

Št. 3, Pueblo, Colo. — Malo sem poznala s poročilom o naši glavni seji, pa ker ni še nobena poročala, bom pa jaz na kratko podala glavne stvari.

Odbor za to leto je sledeč: Predsednica Margaret Kozjan, podpredsednica Anna Pachak, tajnica Frances Raspet, blagajničarka Mary Kelbezen; nadzornice: Cecilia Bradich, Josephine Erjavec in Anna Spelich.

Seja je bila precej dobro obiskana in upam, da bodo članice začele prihajati redno vsak mesec, ker bo po vsaki seji malo zabave.

Sestra Josephine Merhar je darovala ročno kvačkano kapico, ki je prinesla v blagajno čez tri dolarje dobička. Hvala lepa, Mrs. Merhar. Se priporočamo še za drugikrat.

Na seji 3. januarja smo imele tudi prijetno zabavo, le udeležba ni bila velika. Igrale smo bingo in pa špago smo vlekli. Prav šika se vam, katere niste prišle.

Zopet smo izgubile eno članico. Preminula je sestra Margareth Lustik. Na novega leta dan je šla v bolnišnico in dne 6. januarja je umrla. Zapustila je veliko družino. Doma je bila iz Sarskega. Njeno dekliško ime je bilo Marjeta Lesnak. Pokopana je bila 11. januarja. Naša častna straža jo je spremila s svečami prav na pokopališče.

Tako je na svetu: ne vemo ne ure ne dneva, kdaj nas doleti nesreča ali smrt. Nič se ne vpraša: si-li pri-

pravljen ali ne, ampak, ko pride čas se mora vzeti slovo iz sveta in vse zapustiti.

Zahvaljujem se vsem članicam, ki ste se udeležile pogreba in tistim, ki ste nosile truplo in častni straži za spremstvo na zadnji poti. Družina Lustik se prav iskreno zahvaljuje vsem članicam podružnice št. 3. — S pozdravom,

Frances Raspet, tajnica.

Ivan Zorman:

ZIVLJENJA DIH

Življenja dihi! Odkod izviraš, kam spremljaš me. Čemu — ne vem. Neljuba tvoja so bremena. Sladak in blag je tvoj objem.

Že dolgo sva si zvesta druga; poznavam mladih let sladkost, poznavam strastnih src viharje, poznavam trudnih src bridkost.

Teško bo tebe zapustiti — med drugi bridko je slovo. Morda ob najini ločitvi i drugim srce bo težko.

Zato mi "Lahko noč!" ne reci, ko bom odhajal v smrtni sen. odkrij mi rajši svet srečnejši, veselo vošči: "Dober dan!"

Št. 5, Indianapolis, Ind. — Sporočati želim nekaj bolj važnih točk članicam, ki se niso udeležile letne seje.

Doslej smo pošiljale cvetlice bolnim članicam, ki so se nahajale v bolnišnici in to smo za čas opustile, radi draginje na rožah. Upati je, da ne bo zato zamere. Seje se bodo vršile vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne.

Nadalje smo ukrenile, da bomo imele med letom več prireditev v korist naše ročne blagajne. Apelim na vas že sedaj, da boste šle na roke in pomagale vsaka po svoji moči.

Iskrene čestitke sestri Julia Burns, ki je postala ponosna mamica zali hčerki prvorojenki, in pa sestri Mary Zupančič, ki se sedaj nahaja v Clevelandu, ki je tudi porodila hčerko. Njeno dekliško ime je bilo Debelak.

Vsem bolnim sestram želim ljube ga zdravja; članice se pa prosi, da jih obiskujete, vsaj ob času bolezni pokažite svoje prijateljstvo do članic.

Nov odbor za leto 1945 je sledeč: Predsednica Mary Kronoshek; podpredsednica Mary Hribernik, tajnica Sofie Golob, blagajničarka Mary Ursich, zapisnikarica Pauline Lovišček; nadzornica Anna Lekše. S sestrskim pozdravom,

Mary Kronoshek, predsednica.

POZDRAVLJENE SESTRE ŠT. 5!

Sprejmite najlepše pozdrave v novem letu, kakor tudi vse članice naše Zveze. Da bi nam novo leto prineslo zaželeni mir, je naša srčna želja.

Pri naši podružnici imamo nekaj novih odbornic, katerim želimo najlepši uspeh, podružnici pa velik napredek, da bi povzdignile število članic na 200 v tem letu, saj je še vedno prilika dobiti nove članice, zlasti med mladino.

Želim vsem sestram dobrega zdravja in še posebno našim bolnim sestram Mauser, Gold, Ule in Renani. Bog

jim daj skorajšno zdravje. Vse najlepše pozdravljam,

Julka Zupančič.

Št. 9, Detroit, Mich. — Letna seja se je vršila v lepem redu. Soglasno so bile izvoljene vse stare odbornice, ki so: Predsednica Mrs. Butala, podpredsednica Mrs. Kocjan, tajnica Theresa Caizer, blagajničarka Mrs. Potočnik, zapisnikarica Mrs. Kochevar.

Zdaj pa pozor, članice! Dne 11. februarja je naša seja pri sestri blagajničarki Mrs. Potočnik, 354 Geneva Avenue, to je poleg naše tajnice, na isti cesti. Igrale bomo tudi bingo; prinesite s seboj dobite in kaj za prigrizek ter pripeljite tudi svoje može in prijatelje. Pridite vse, ker bo ravno predpustna nedelja, da bomo imeli več zabave. Zmeraj doma se tiščati pri peči tudi ni zdravo, malo razvedrila je vsakemu v korist in tudi naša blagajna se bo dobro počutila, če bo nas več prišlo skupaj. Seja se prične ob dveh popoldne, da si boste zapomnile!

Pozdrav vsem članicam, posebno tistim, ki morajo biti doma zaradi bolezni. Bog vam daj ljube ga zdravja!

Angela Kochevar, zapisnikarica.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Vabim vse članice na našo sejo 7. marca pri Angeli, 815 So. Fifth Street. Na dnevnem redu imamo več važnih zadev za rešiti. Po seji v januarju smo imele dobra okrepčila in tudi potice ni manjkalo, kakor tudi ne rdeče kapljice. Hvala, sestra Agatha in sestra Julia Pezdir, za okrepčila!

Vsak mesec ima katera članica rojstni dan in bilo bi vsem v veselje, če bi prišla tudi na sejo, da bi izrekle voščilo ter zapele: "Happy Birthday" pesem.

Bolne so sestre Mary Krese, Rose Wiegele in Apolonia Kasper. Teta štokljka se je oglasila pri Mr. in Mrs. Cimermančič in jim pustila čvrstega fantka. Čestitke staršem in tudi stari mamici Margaret Lustik.

Prosim sestre, pridite na sejo in tudi poravnajte svoj asessment ob pravem času in ne pozabite kampanje za nove članice, katera je sedaj v teku.

Pozdrav celokupnemu članstvu in posebno sestram pri podružnici št. 12!

Mary Schimenz, tajnica.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O. — "Ostra in mrzla zima," kajneda, cenjene sestre, je bil gotovo vzrok, da ni bilo ob prvem društvenem sestanku udeležbe? Na uho povedano, smo ostale žive še vse, katere smo se kljub elementom narave veselo pozdravile; pričakujoč, da se za "Valentine" zabavo dne 13. februarja gotovo snide-mo, se blagohotno prvo razočaranje odpusti...

Najlepša hvala gospej Mary Paulin za ljubko in zelo praktično darilo v prid blagajni! Da bi se našlo tekom leta vsakovrstnih posnemovalk! Saj je znano vsem, da s 60 centov letno od vsake članice ni bogve kaj za vse stroške, ki jih imamo odobrene v promet in pomoč članstvu.

Sestre, plačujte redno svoj asessment; ko se nabere večja svota gre še težje izpod palcev, toda obveznosti morajo biti poravnane z vsakim mese-

cem na glavnem uradu. Tako je vsepovsod! Naj bo sleherna izmed nas tudi tolikanj zavedna, da pripelje vsaj tekom kampanje (sedaj) kakšno novo kandidatinjo. V pravo in srčno veselje bi mi bilo, da lahko kdaj beležim večjo številko članstva.

Punčk, oziroma hčerkic, je bilo rojenih mnogo zadnje leto in te naj vse postanejo članice podružnic, kjer so njih matere ali tete vojsane.

Z željo da se sigurno vidimo 13. februarja, kjer bo tudi poleg vseh drugih imenitnosti "bingo zabava" za nametek.

Vse skupaj sestrsko pozdravljam!
Josephine Praust, tajnica.

V BLAG SPOMIN

Dne 22. januarja je poteklo eno leto, odkar je dal svoje mlado življenje za domovino Frank Peterlin iz Eveleth, Minnesota, tam v širokem in globokem morju.

Počivaj, dragi sin! Bridka smrt je nas ločila in Te vzela od nas. Koliko solz smo pretočili za Teboj; za nas je sedaj žalosten čas; kako smo bili včasih vsi veseli, ko si Ti dobival naša pisma in mi pa Tvoja. — Sedaj je pa vse drugače, ko ni več glasu od Tebe. Zmeraj si nam pried očmi. Jaz Tvoja mati, hrepenim po Tebi in bi rada s Teboj govorila, ali odgovora ni... Solze mi zalivajo oči in v srcu čutim bol, ki se ne da ublažiti.

Spavaj mirno, dragi sin! Ostanesh nam v večnem spominu. Spominjamo se Te tudi v molitvi in pri sveti maši, ki se zate daruje. Bog Ti daj večni raj; da bi ga užival vekomaj!

Zalujoči starši Louis in Mary Peterlin, Eveleth, Minn. in brat John, ki je tudi pri vojaki tam nekje v Franciji.

Št. 20, Joliet, Ill. — Letna seja je bila dokaj lepo obiskana, čeprav je navihana zima nagajala s snegom, katerega je bilo kar dovolj za en čas. Mogoče bo pa letina toliko bolj bogata.

Na glavni seja se rešijo najbolj važne stvari tikajoče poslovanja podruž-

nice in se napravijo načrti za novo leto. Osvojeni so bili sledeči sklepi:

Na drugo nedeljo, to je 11. februarja, ko bo ravno predpustna nedelja, bomo priredile kart pardi v dvorani sestre Caroline Gregorčič na 1024 Broadway Street, začetek ob treh popoldne. Čisti dobiček je namenjen za uboge otročičke, ki bodo zapuščeni po vojni. Vstopnice dobite pri odbornicah ali pri vratih v dvorani na dan prireditve. Prošene ste, da se udeležite, ker zabava bo lepa in namen je zelo plemenit. Torej na svidenje na nedeljo 11. februarja.

Kot običajno vsako leto bomo tudi letos praznovali Očetov dan junija meseca in to v prosti naravi s svojimi družinami na velikem pikniku. Več o tem bo poročano pozneje, ko bo izbrani odbor začel s predpripravami.

Ponovno je bil izvoljen ves bivši odbor razen tretje nadzornice, na katero mesto je bila izvoljena sestra Jennie Smrekar iz N. Hickory St. Dobrodošla med nami v upanju, da se ne bo zdelo delo preveliko in da bo dolgo let v uradu.

Na seja so bile naznanjene sledeče bolnice, ki se zdravijo na svojih domovih: Mrs. Mary Fabian, Mrs. Mary Smrekar in Mrs. Christine Traven. Na operacijo se je morala podati sestra Uršula Ambrose, katero je srečno prestala. Vsem bolnicam želimo skorajšno okrevanje.

Pri družini Mr. in Mrs. John Kenrick so te dni dobili novo hčerkico. Srečnim staršem naše iskrene čestitke!

Mrs. Julia Skufca je prejela žalostno novico, da je bil ranjen njen sin Pfc. Frank J. Skufca, ki se nahaja nekje na južno-zapadnem Pacifiku.

Za domovino je žrtvoval življenje 20 letni junak Pfc. Edward L. Platin. Staršem je bilo sporočeno, da je bil ubit v bitki dne 26. oktobra in sicer na Holandskem. Zapušča zalujoče starše, in sestro. Ranjnik naj bo lahka zemlja v tujini. Spominjamo se jih v molitvah.

Dne 10. decembra je preminul Ignatius Papesh, ki je po dva mesečni boleznii podlegel težkim mukam. Po-

kojnik zapušča nečakinjo Mrs. Anton Terlep in nečaka Mr. Michael Papesh.

Dne 22. decembra je pa preminul po enajstletni bolezni Anton Erjavec in ga je Bog rešil nadaljnih muk na tem svetu. Zapustil je zalujočo mater, tri sestre in tri brate.

Po tedenski bolezni je umrl Stanley Dernulc, ki je zapustil zalujočo soprogo, dva sina, dve hčerki, mater, dve sestri in štiri brate.

V tem letu je pa bila prva žrtev smrti Mrs. Mary Jerman, ki je preminula dne 6. januarja in je zapustila odraslega sina, tri poročene hčere in sestro.

Vsi umrli so bili pokopani na pokopališču svetega Jožefa. Naj jim sveti večna luč. Vsem preostalim sorodnikom in prijateljem izrekamo naše globoko sožalje.

K zaključku še par vrstic o tekoči kampanji. Želela bi, da bi se članice podale na agitacijo za nove članice. V preteklih letih smo imeli pri vsaki kampanji prav lep uspeh in tudi v tej kampanji ne smemo zaostati. Katera članica ima novo prosilko za vpisati, naj jo kar pripelje na seja ali pa me pokličite na domu in bom vse uredila. S pozdravom,

Josephine Muster, tajnica.

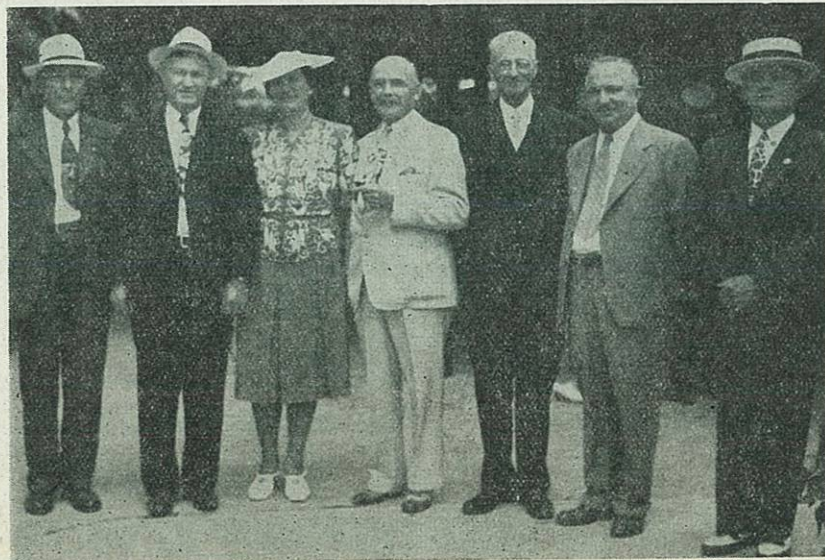
Št. 21, Cleveland (West Park), O. — Priromale smo v leto 1945, v katerem se krijejo zemljo črni oblaki vojke in vsak se sprašuje: kakšna usoda nas čaka tukaj in naše mladeniče na bojnih poljanah, kjer smrt vihra in kosi naše drage? Iskreno upanje imejmo v veri, da Bog je vsegamo gočen in kadar se bo Njemu zdelo zadosti, bo gotovo naredil konec tudi temu strašnemu klanju. Delati za zmago in moliti, to je vse naše upanje. Bog daj, da bi nam novo leto prineslo mir, katerega vsi tako srčno želimo.

Drage sestre, prosim vas, da poleg obilnega dela, ne pozabimo na našo žensko zvezo, temveč delujmo s svojo najboljšo močjo, da bomo imele tudi v tem letu lep napredek. Zdaj je v teku kampanja za nove članice in apelira se na nas, da sodelujemo. Vsaka, katera ve za kakšno prijatelj-

NA PROSLAVI ZLATEGA JUBILEJA K. S. K. JEDNOTE

Predstoječa slika je bila posneta na proslavi petdesetletnice Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v nedeljo dne 30. julija 1944. Od leve proti desni so: Mr. Frank Francič, iz Milwaukee, Wisconsin; glavni predsednik K. S. K. J. Mr. John Germ iz Pueblo, Colorado; naša glavna predsednica Mrs. Marie Prislund, ki je bila prva glavna podpredsednica KSKJ; glavni tajnik KSKJ Mr. Joseph Zalar iz Joliet, Illinois; Mr. Frank Opeka, bivši predsednik in častni predsednik K. S. K. J. iz Waukegan, Illinois; Mr. Ivan Butkovich, predsednik Hrvaške Bratske Zajednice iz Pittsburgh, Pa.; Mr. John Jerich, bivši nadzornik KSKJ in urednik lista Amerikanski Slovenec, ki izhaja v Chicagi, Illinois. (Slika je last Amerikanskega Slovenca, katero so nam iz prijaznosti posodili za naš list.)

To je najbrž zadnja slika pokojnega Mr. Franka Opeka, ki je preminul dne 30. decembra 1944. Blag mu spomin!

co ali sorodnico, ki ni še pri Zvezi, nagovorite jo, da se vpiše ter jo pripelje na prihodnje seje. Ne pustite, da gre ta važna dolžnost mimo nas, ker mladina nam bo sledila. Ne smemo dopustiti, da bi se reklo, da smo spale. Pokažimo, da smo delale za napredek in dobrobit vseh žena in deklet. Torej vse na delo za lep uspeh!

Pri naši podružnici smo zopet imele lepo mlado nevesto Jennie Kmet, ki je obljubila svojo zvestobo mlademu mornarju. Obilo sreče in blagoslov Ti želimo, posebno pa, da bi se, Tvoj ljubi kaj kmalu povrnil iz bojne vihre.

Vsa čast sestri Jennie Kmet, ki je vdova, pa se drži gesla: svoji k svojim, ker ima vse svoje otroke pri slovenskih društvih. Njen edini sin se nahaja v vojaški službi, ki se bori za domovino. Slovenski rod ne bo še propadel, dokler ima tako zavedne matere!

Zelo bolni hčerki imata sestri Mary Galič in Mary Stražišar. Kako krvavi materino srce, ko vidi mlado cvetje, da je že priklenjeno na bolniško posteljo. Članicam priporočam, da molijo za ljubo zdravje mladenkam in vsem bolnim sestram.

Vas pristočno pozdravljam,

Ančka Pelčič, tajnica.

VESEL ROJSTNI DAN

Glavni odbornici, ki bosta praznovali svoj rojstni dan v februarju sta: Mrs. Mary Otoničar, dne 6. februarja in Mrs. Frances Sušel dne 21. februarja.

Našima vrlima Slovenkama izrekamo tople želje za mnogo nadaljnjih srečnim let!

Št. 25, Cleveland, O. — Zopet smo nastopili novo leto v nadi, da nam bo prineslo zmago in trajen mir. Kako težko je bilo srce, ko se je poslavljalo leto 1944 in smo premišljevali, koliko družin je ravno v preteklem letu občutilo meč bolečin, ko so prihajala poročila o dragih, ki se nahajajo v vojski. Dal Bog, da bi se vrnili naši dragi fantje nazaj med nas in da bi se zopet začelo lepo družabno življenje.

Prva seja v tem letu je bila dobro obiskana. Članice so bile v dobrem razpoloženju, tako, da smo marsikaj ukrenile v korist Zveze. Ker smo meseca decembra izpraznile blagajno, zato bo treba zopet nekaj ukreniti, ker jo je treba malo podpreti. V teh časih je težko s prireditvami, pač pa upamo, da se bo le nekaj dalo napraviti.

Prireditve za naše pogorelce je prav lepo uspela. Prizadete članice, katerih je 45, so sprejele vsaka po pet dolarjev in so bile videti zadovoljne. Dasiravno ni velika svota, vendar je bilo s tem dokazano priznanje sestrskega sočutstva.

Mrs. Lah in Mrs. Brodnik iz Edna sta še vedno na bolniški postelji. Članicam se priporoča, da obiskujete bolne sestre.

Želeč vsem blagoslovijo novo leto!
Mary Marinko, preds.

Št. 26, Pittsburgh, Pa. — Zadnji mesec nisem poslala poročila o naši glavni seji, katero smo morale premestiti na januar zaradi snežnega viharja v

mesecu decembru. Tukaj v Pittsburghu smo imeli tako velik sneg, da niti poulična železnica ni vozila po svojem redu. Vse je bilo zaprto zaradi zametov. Res se je oglasila starka zima, kakor nam pove narodna pesem:

Prikašljala je starka zima,
naguban suh ima obraz;
in kadar z brado kljukasto pokima,
takrat je sneg in mraz.

In tako je tudi nas pozdravila zima in se nas trdovratno drži.

Na glavni seji v januarju je bil izvoljen sledeči odbor: Predsednica A. Stajdohar, tajnica Katarina Schneller, blagajničarka Helen Gulla, zapisničarica Mary Golobič; nadzornice: Helen Berdick, Anna Boharič in Frances Žugel.

Sklenjeno je bilo, da v tem letu vsaka članica prispeva 25 centov v ročno blagajno. S tem predlogom so bile vse članice zadovoljne. Prosi se vse članice, da plačate teh 25c na prihodnji seji.

Odbor ima do vseh članic še eno prošnjo: da bi se udeleževale mesečnih sej v polnem številu. Potem boste šele spoznale velik pomen sej, ker le na seji se lahko sklene kaj dobrega za podružnico. Če se članice ne zanimajo za seje, potem tudi odboru vzamete vse veselje, ker odbor sam ne more nič ukrepati. Ne vem, zakaj vas je tako malo, ki se zares zanimajo za seje. Mnoge se izgovarjate, da ne morete zvečer ven, ker vas boljša polovica ne pusti. Jaz si pa mislim, da ko žena dovrši svoje delo, ji soproj ne bo zameril, če gre enkrat na mesec zvečer za par ur na sejo.

Želim vam vsem veselo in blagoslovljeno novo leto in mnogo uspeha v vseh ozirih!

Mary Golobič, zapisničarica.

Sin-vojak:

MOLITEV VOJAKA

Ko je prva noč me samega
—v kraju tujem—zagnila,
videl sem v sanjah mamo:
pred Marijo je molila ...

O, da mogel bi ostati
v rodni hiši sinko tvoj,
moja skrbna, dobra mati!—
ti zastava sredi boja ...

Št. 28, Calumet, Mich. — Drage sestre! Namenila sem se napisati par vrstic, ker iz našega mrzlega Calumeta se ne oglasimo pogostokrat.

Najprvo se želim zahvaliti gl. predsednici sestri Marie Prislund za čestitke, ko je brala v Zarji, da imam pet sinov pri vojaki. Hvala tudi urednici za čestitke in božična voščila kot tudi Mrs. Mary Hosta iz Clevelanda, O. in Mrs. Angelini Fon iz Milwaukee, Wisconsin, ter vsem slovenskim dekletom iz Puebla, Colo., za pozdrave in čestitke. Sprejmite vsi skupaj mojo srčno zahvalo, ker bi vzelo preveč prostora, da se vsakemu posebej zahvaljujem, toda uverjeni bodite, da sem vam iz srca hvaležna za čestitke in voščila na karticah in v pismih.

Po dolgi bolezniji je zapustila to dolino solz in trpljenja naša zvesta in požrtvovalna sestra Srebrnjak. Bog ji daj večni mir in pokoj! Preostalim sorodnikom pa naše globoko sožalje.

Na glavni seji, ki se je vršila 14. de-

cembra, je bil ponovno izvoljen ves bivši odbor. Po seji smo imele prijetno zabavo. Bog živi naše odbornice na mnogo uspešnih in zdravih let!

Pošiljam vsem skupaj najlepše pozdrave in voščila za srečno leto 1945!

Mrs. Gertrude Kastelic,

4243 — 11th St. Calumet, Mich.

Št. 29, Broadale, Pa. — Pozdravljene vse članice v novem letu 1945 in obilo uspeha pri vsem delovanju za ljudski blagor!

Naša seja je bila v velikem številu obiskana in po seji smo imele malo zabavo v prid ročne blagajne. V posetu so bile tudi članice iz bližnje okolice Forest City, ki so članice podružnice št. 7. Lepa hvala vsem skupaj za naklonjenost in sodelovanje. Naša blagajna si je opomogla, da bomo imele denar za izdatke, ker se ne ve, kdaj pride nesreča ali potreba.

Božične praznike smo obhajale v odsotnosti svojih sinov. Dal Bog, da bi bil to zadnji božič žalosti za vse matere, sinove, očete, žene in sorodnike, kateri so bili obdani z žalostjo.

V našem Forest City se smrt oglašala pogostokrat. V kratkem času smo imeli tri velike pogrebe, vsi trije so bili spoštovani očetje. Prvi je bil Josip Suhadolnik, drugi John Oblak, tretji pa Frank Bezek. Naše sožalje vsem preostalim družinam. Naj počivajo v miru!

Septembra meseca lansko leto sem se nahajala v Clevelandu na kratkem obisku z mojo sosedo in prijateljico Mrs. Pungrčan, ki je šla obiskat moža, ki je tam zaposlen in sine, ker je bil eden na dopustu in ima ženo od tam doma. Stanovala je pri Mrs. Suhadolnik (svoji tašči). Obiskala sem tudi mojo prijateljico Mrs. Mary Krajc, s katero se poznava že iz otroških let. Obiskala sem tudi družino Mrs. Znidaršič, st., in Mrs. John Povšek, ker je bil njen mož pri Pungrčanovih na stanovanju. Lepa hvala vsem skupaj za gostoljubnost. Povsod sva bili prijazno sprejeti. Od mnogih sem imena pozabila, toda se tudi njim zahvaljujem za prijaznost. Lepa vam hvala, posebno pa Mrs. Mary Krajc. S pozdravom.

Mary Pristavc, predsednica.

Št. 30, Aurora, Ill. — Zadnji mesec sem poročala, da je urednik tukajšnjega lista Slovenec Jerry Verbič, zdaj moram pa že poročati, da je odšel na univerzo v Chicago, kjer se bo posvetil pravnim študijam in jaz niti malo ne dvomim, da Jerry ne bi z uspehom dovršil študij ter postal dober advokat. Jerry je bil priden učenec še ko je bil v farni šoli; a v višji šoli je bil posebno dober igralec pri football, zato je dobil scholarship priznanje za učenost na Niagara University, New York, kjer je bil ponovno odlikovan med pridnimi učenci, in ko je dovršil šolo, je stopil v armado, kjer je bil povišan za kapitana. Lansko leto je bil častno odpuščen iz armade ter prišel domov s svojo prijazno ženo, katera se prav dobro uči slovenskega jezika.

Odbor naše podružnice je ostal stari, kar kaže, da kar dobro vozijo voziček naše podružnice. Zadnji bunco party je našo blagajno prav dobro

podprl. Hvala lepa za vse vaše delo v korist podružnice.

Poročila se je sestra Elsie Thomson z Robertom Račičem, bratom naše predsednice. Veliko sreče v novem stanu vama želi podružnica; Sestrski pozdrav vsem!

Frances Kranjc.

Št. 32, Euclid, O. — Na decembrski seji smo se imele prav dobro; žal, da ni bilo večje udeležbe.

Smrt je zopet posegla v našo podružnico ter nam vzela sestro Rose Zgonc meseca decembra, in sestro Mary Koracin v januarju. Bog jima daj večni mir in pokoj! Preostali izrekamo globoko sožalje.

Za leto 1945 je bil izvoljen sledeči odbor: Duhovni vodja Rev. Ant. Bombach, predsednica Frances Perme, podpredsednica Helen Kolman, tajnica Anna Godlar, 21670 Fuller Avenue, blagajničarka Barbara Baron, zapisničarka Terezija Zdešar, rediteljica in zastavonoška Anna Mikovich; nadzornice: Helen Kolman, Karolina Peck in Frances Sokač. Seje se vrše vsak drugi ponedeljek v mesecu in dvorani cerkve sv. Kristine. V zimskem času je pričetek ob sedmih zvečer, v poletnem času pa ob osmih.

Ker so še vedno žalostni časi in skoraj ni misliti na prireditve, zato je bilo sklenjeno, da daruje vsaka članica 50 centov v ročno blagajno v tem letu, da bomo lahko pokrivala izdatke, kot najemnino za seje; če je članica bolna, dobi dva meseca članarine; neveste dobijo darilo za \$2.50; za umrlo članico se plača za peto sveto mašo pet dolarjev. Potem pridejo še drugi stroški in ker so izdatki, morajo biti tudi dohodki, zato se upa, da ne bo prerekanja radi teh 50 centov.

Še vedno pobiramo prodajne davčne znamke (sales tax stamps) da tako tudi od tega nekaj dobimo za ročno blagajno. Prošene ste, da jih prinesete na sejo ali pa oddajte kateri bližnjih uradnic. Kljub neznosni zimi je bila še precej lepa udeležba na zadnji seji v januarju. Hvala vsem za zanimanje in prosim se vse sestre, da bi sodelovale in prihajale na seje in prijateljske sestanke.

Na bolniški postelji je Frances Sokač. Bog daj nji in vsem bolnim sestram ljubelega zdravja.

Zopet ste prošene, da bodite točne s plačevanjem članarine in olajšajte skrb našim tajnici. Pomnite, da ona mora skrbeti za vse, da je točno vsak mesec poslan denar na glavni urad.

S pozdravom in upanjem za mir v letu 1945, ostajam udana,

Frances Perme, predsednica.

Št. 33, New Duluth, Minn. — Mesecca decembra je bila velika udeležba na seji. Izvoljen je bil sledeči odbor: — Predsednica Mary Skender, podpredsednica Helena Krall, tajnica Mary Shubitz, zapisničarka Anna Hren; nadzorni odbor: Katherine Homberg, Mary Spehar, Jr., Frances Kaplenk. Po seji nas tudi Santa Claus ni pozabil. Prinesel je veliko vrečo raznovrstnih daril, da so bile vse članice obdarovane. Nazadnje smo Santa še kapo odkrile, da smo videle, kdo je bil radodarni svetnik. Potem smo igrale karte in banko in serviran je bil oku-

sen prigrizek. V resnici je bilo prav prijetno.

Pozdrav vsem članicam SZZ!

Mary Shubitz, tajnica.

SVEČNICA

Svečnica — praznik lučic, praznik otroških smehljajev, začudenih otroških oči, rahlo odprtih ustec.

Ali ni tvoje življenje kakor bela sveča

Neko blagoslovljeno uro jo je ljubeča roka prižgala. Sprva je plamenček boječe in negotovo trepetal, tu in tam morda že pojema... Ljubeča materina roka pa je sklonjena štela utripe drobnega srca in molila za življenje deteta, se borila morda z Bogom skozi dolgo noč in šepetala molitve, ki jih nima noben molitvenik, ker so nežne kakor dih srca...

Tako je izprosila tvoje življenje. Lučka je veselo trepetala, plamenček se je dvigal in širil; iz otroka si postala nekega dne dekle. Petnajstletna, sedemnajstletna... Mati je prosila Marijo: čuvaj, čuvaj z neizprosno roko prebeli sijaj!

Pred seboj vidim sliko (Nedolžnost). Deklica, otrok še, osemletna, morda desetletna, drži z levico svečo, z desnico objema plamen, skozi prste prosejajo žarki in ji oblivajo obraz, lase... Živa slika naše duše. Ob krstu je ta svečka zasijala v prečudečem sijaju božje milosti. Nato jo je dobil angel varuh v varstvo dokler ni naš um dozorel in nismo sami postali vladarji in vladarice. Prišel je dan prvega boja: lučka je trepetala, plamenček se je zvijal in prosil varstva in bele dlani ki bi ga čuvala strupene sape.

Če tvoja svečka ne goji, daj prižgi jo znova in čuvaj, čuvaj prebeli plamen! — A.

Mrs. Katarina Kastelc

Vsaka podružnica je ponosna na svoje ustanoviteljice, tako je tudi podružnica št. 35, Aurora Minnesota, vesela imeti v svoji sredi ustanoviteljico Mrs. Katarino Kastelc. Bog daj, da bi dočakala še mnogo srečnih let v naši družbi.

Št. 35, Aurora, Minn. — Lepi božični prazniki so minili; nastopilo je novo leto. Naša največja želja je, konec te grozne vojske vsaj v tem letu.

Tukaj v Minnesoti imamo zelo mrzlo vreme že od 23. decembra, toplotomer kaže 10 do 40 pod ničlo. Minnesota je lepa dežela, le zima je huda, da se Bog usmili.

Vsem članicam naše podružnice naznanjam, da smo premestile sejo na prvi ponedeljek v mesecu, kakor je bilo od začetka. Prosim, da se udeležite seje dne 5. februarja v polnem številu, da bomo kaj koristnega ukrenile za Zvezo in podružnico. Pripeljte s seboj tudi kako novo članico za mladinski ali odrasli oddelek.

V preteklem letu smo izgubile eno članico. Dne 26. novembra je preminila sestra Karolina Skul. Naj ji sveti večna luč. Drage sestre, ve se je pa spominjajte v molitvah. Med nami je nekaj bolnih sester, katerim želimo ljubelega zdravja, članicam se pa priporoča, da obiskujte bolnice, kar jim bo v veliko tolažbo. — Lep pozdrav vsem članicam SZZ!

Mary Bartol, predsednica.

Št. 38, Chisholm, Minn. — Seja naše podružnice, ki se je vršila 9. januarja, je bila precej dobro obiskana. Naša podružnica je praznovala dne 12. januarja 15-letnico svojega obstoja. V ta namen smo povabile našo prvo predsednico in sedanjo glavno odborico Mary Lenich, ki se je povabila prijazno odzvala in prisostvovala programu po seji.

Najprvo je bil prebran zapisnik prve seje. Potem imena ustanoviteljic, katere so bile sledeče: Anna Trdan, Mary Smoltz Lenich, Katie Ambrožič, Mary Pluth, Mary Zurga, Johanna Kočevar (Marolt), Karolina Gerzin, Frances Pluth, Mary Knaus, Jennie Samsa, Mary Jerome, Agnes Segar, Mary Maršič, Genevieve Strle, Augustina Baraga, Katie Strle, Mary Geršič, Mary Košmerl, Mary Verant in Mary Pahule.

Prvi odbor sledi: Predsednica Mary Smoltz, tajnica in zapisničarka Anna Trdan, blagajničarka Genevieve Strle; nadzornice: Mary Pluth, Mary Geršič in Agnes Segar.

Prva smrtna žrtev je bila sestra Mary Pucelj dne 13. maja, 1930. Priredile smo ji lep pogreb, kar je napravilo lep vtis na druge, tako so trumoma prihajale v našo Zvezo. Ob koncu istega leta smo imele 98 članic. Sedaj ob petnajstletnici imamo pa 198 članic. Vsled smrti smo izgubile 16 članic, da bomo pa izgubo nadomestile, vas prosim, da bi šle na delo v tej kampanji in pridobile vsaj 15 novih kot darilo k petnajsti obletnici naše podružnice. To pa bomo dosegle, če bomo delale roka v roki.

Sledeče članice so odšle v večnost: Mary Pucelj, Katarina Sterk, Karolina Gerzin, Mary Arko, Cecilija Janežič, Antonija Lavrič, Anna Knezovič, Frances Arko, Rose Stanič, Mary Koščak, Jennie Brain, Anna Latkovič, Mary Sterle, Katie Tanko, Frances Nučič in Margaret Rudolph. Naj v miru počivajo.

Ob tej priliki se želim zahvaliti vsem našim ustanoviteljicam in vsem članicam za vse, kar ste dobrega storile.

Lepa hvala sestri Lenič za njen obisk in lep govor; dalje vsem, katere ste delale v kuhinji ter pomagale na en ali drug način. Posebno zahvalo pa za služi naša agilna delavka Mrs. Benčina. Ona je kot ustvarjena za društveno delo in prosimo jo, da nam tudi v bodoče ne odreče. Ona je preskrbela kratek in zanimiv program, kakor tudi za cvetlice in okrepčila. Upam in želim, da nam bo tudi v bodoče delala usluge. Vedi, da cenimo Tvoje delo, Mrs. Benčina. Še enkrat najlepša hvala! Lepa hvala tudi vsem, ki so nam poslali čestitke ob tej proslavi.

S pozdravom,

Anna Trdan, predsednica.

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Januarska seja je bila malo boljša kot prejšnje. Sprejele smo tri nove članice: Anno Chernovsek, Mary Stout in Beverly Gnader. Dobrodošle! Upamo, da boste prišle vsak mesec k sejam.

Hvala vsem članicam, ki ste prispevale za potico, ki smo jo imele na zadnji seji in tudi Mrs. Mary Bentz, ki jo je spekla.

Zopet je ena članica kupila posestvo v Californiji. Mr. in Mrs. Lenosek in hčerka so se preselili v Buena Park, California. Želimo vsem obilo sreče v novem domu.

Operacijo je srečno prestala Mrs. Kresse. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja. Naše čestitke Mrs. Gorishek (Rugel) ter obilo sreče v novem stanu. S pozdravom,

Josephine Verbick.

Št. 45, Portland, Oregon. — Na letni seji je bil izvoljen sledeči odbor: — predsednica Lucille Betich, podpredsednica Iva Polich, tajnica Louise Struznik, blagajničarka Lucille Betich, rediteljica M. Verderbar. Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu pri sestri Verderbar, 1725 N. W. 20th Ave.

Tem potom se opozarja vse članice, da se udeležujejo sej bolj pogostoma in da tudi plačate asesment ob pravem času, če ne boste imele ob času plačan asesment, se lahko primeri, da bo sledila suspendacija.

Meseca novembra sta slavila zlato poroko Mr. in Mrs. Nikola Devich. Lepo je bilo v cerkvi, ko sta si zlatoporočenca ponovno obljubila zvestobo. Po cerkvenih obredih pa so bili prijatelji povabljeni na njun dom, kjer je okrepčilo že čakalo na mizah. Zvečer pa je bil njima v čast banket v Bohemian restavraciji. Bili smo prav lepo postreženi. Mr. Devichu in njegovi družici vsi želimo, da bi dočakala tudi 75. letnico poroke! Naše čestitke!

Vsem glavnim odbornicam in članicam SZZ želim blagoslovljeno novo leto 1945!

Louise Struznik, tajnica.

Št. 48, Buhl, Minnesota. — Naša glavna seja dne 19. decembra je bila prav povoljno obiskana. Tistim članicam, ki niste prišle na sejo, tem potom naznanjam, da je bil predlagan in ponovno izvoljen bivši odbor in je sledeč: Predsednica Frances Ambrozich, podpredsednica Annie Stefanich, tajnica in zapisničarka Annie Peschel, blagajničarka Mary Arko, prva nadzornica Ludmila Berlin, druga nad-

zornica Julia Cvar in tretja nadzornica Mary Rabuze.

Predlagano in sklenjeno je bilo, da v slučaju smrti članice se v zadnji spomin pokloni venec za vsoto 5 dolarjev in plača za dve sv. maši. Članici, ki mora iskati zdravja v bolnišnici, se pošlje cvetlice v lončku. Dalje je bilo sklenjeno, da plačamo za sv. mašo, ki bo darovana za vse žive in mrtve članice naše podružnice št. 48 in to bo meseca majnika.

Po seji je bil serviran okusen prigrizek. Članice so bile veselega razpoloženja, kar znači, da imajo rade malo razvedrila po seji, kar vsem korist.

Zdaj, ko to pišem, nas ima starka zima precej dobro v krempljih ter nas neusmiljeno stiska z mrazom. Toplomer kaže 20 in še več pod ničlo, že več časa. Želim, da bo do takrat, ko dobijo članice v roke Zarjo in čitajo ta moj dopis, vreme že bolj mlo, vsaj 30 ali 40 nad ničlo, da ne bo treba vedno držati rokavico na nosu. Ušesa se že pokrijejo s kako ruto, ali ubogi nos pa mora povsod naprej, zmrzovati in trpeti.

Drugi posebnih novic nimam poročati. Naša naselbina ni velika in tukaj je bolj malo Slovencev, kar se pa tiče drugih narodnosti, nas pa ne zanimajo preveč. Da bi bilo leto 1945 za vse boljše, vam iskreno želim.

Annie Peschel, tajnica.

V BLAG SPOMIN

Mrs. Frances Kosten

Dne 30. decembra je za vedno zatisnila svoje blage oči spoštovana in priljubljena sestra Frances Kosten. Rojena je bila v Stični vasi, Jugoslavija, 6. decembra, 1900.

Pokojna sestra Frances Kosten je imela svoj dom v Euclidu zadnjih 15 let. Vzgojila je štiri otroke, Franka, Raymonda, Heleno in Alberta. Njen soprog Frank je tudi aktiven pri fari svete Kristine, kamor spada družina.

Sestra Kosten se je pridno udeleževala društvenega življenja kakor tudi pri fari je rada pomagala. Najbolj je bila ponosna na svojo hčer Helen, ki je v kontestu za najbolj popularno

deklet pri fari svete Kristine zmagala za "kraljico."

Svoje otroke je lepo učila slovenščino. Bila je nadarjena igralka na našem odru. Kjerkoli so jo vprašali za nastop, se je vedno odzvala. Bila je aktivna članica društev Naša Zvezda, pri KSKJ je bil večkrat v uradu ter pri št. 6 SDZ in pri podružnici je pa bila ustanoviteljica ter vse skozi delavna članica. Ona je zelo rada delovala za napredek društev in Zveze ter šla ob kampanjah tudi na delo za pridobivanje novih članov. Zadnja leta je pa kar nekam utihnili, ni sicer tožila, da jo bolezen tare, pač pa je postala mirna, kot mir pred viharjem. Od nas se je poslovila skoraj nepričakovano.

Mrs. Kosten je bila botra naši zastavi leta 1935 z Mr. John Sušnikom. Dne 18. oktobra 1942 je pa bila botra zastavi banderu našega krožka. Bila je pet let blagajničarka in eno leto predsednica ter dvakrat delegatinja na konvencijah SZZ.

Draga mi prijateljica! Ne bom slišala več Tvojega veselega glasu. Bila si vedno dovtipna za šalo in zabave; dobra pevka in družabnica. Če si bila v družbi je bilo vse živahno okrog Tebe. Kolikokrat si mi delala družščino pri delu za podružnico ali kadar mi je bilo otožno si bila Ti edina, ki sem se nate zanesla kot prijateljico. Sedaj pa z Bogom, draga Francika! Naj Ti ljubi Bog dobro poplača Tvoja lepa dela. Naj Ti sveti luč nebeškega raja, ki si ga s trpljenjem in dobrimi deli zaslužila.

Preostalim izrekamo naše globoko sožalje. Najdite tolažbo v veri: da se vidimo nad zvezdami!

Jennie Intihar, tajnica.

Št. 56, Hibbing, Minn. — To je moj prvi dopis v Zarji. Naznanjam, da sem bila izvoljena za finančno tajnico za to leto. Skušala bom slediti delu prejšnje tajnice, toda vam že sedaj povem, da ne bom hodila po hišah kolektat asesmenta. Prosim vas, da se zavedate svojih dolžnosti ter plačujete točno vsak mesec. Ako vas zares zanima organizacija, potem boste tudi poskrbele, da ostanete dobro stoječa članica. Katera želi plačati na mojem domu, to lahko stori. Moj naslov je: 3414 — 4th Avenue W. Zapomnite si, da jaz vas ne bom nadlegovala s kolektanjem.

Vsled neznosne zime je bila udeležbr na zadnji seji bolj majhna, toda pridite vse na prihodnjo sejo v februarju, ker vas čaka veliko presenečenje. Naša podpredsednica bo tudi slavila svoj rojstni dan. Na svidenje na seji!

Anne Satonich, tajnica.

Št. 57, Niles, Ohio. — Slabo vreme in zaposlenost je bilo glavni vzrok za slabo udeležbo na letni seji, nekatere, ki bi pa lahko prišle, se pa seveda ne zanimajo. Navzočih nas je bilo komaj toliko, da smo izvolili odbor. Čast in hvala vsem, ki se zanimajo.

V poročilu, ki je bilo podano na glavni seji po nadzornicah, se je opazilo, da je več članic zaostalo s plačevanjem, nekatere so dolžne za vse minilo leto. Lepo se vas prosi, da poravnate, ker vse veste, da nimamo nikakih dohodkov za blagajno, tajnica

pa tudi ne more zalagati, zato poskrbite vsaka zase, da imate plačano.

Zdaj pa še malo o naši božičnici, ki se je vršila dne 17. decembra pri sestri blagajničarki Ann Dolenc. Izmenjevale smo božična darila, katera je razdelil sam Santa Claus, ki je prinesel polno vrečo daril za članice mladinskega oddelka. Smeja je bilo na koše in med lepo udeležbo je bilo najboljše razpoloženje, še posebno, ker je vsaka dobila prezent. Katere se niste udeležile, vam je lahko žal. Serviran je bil tudi okusen prigrizek, za kar lepa hvala našim mladim odbornicam.

Od naše podružnice ni bilo že tri mesece poročila v Zarji. Med tem časom je dobila naša tajnica lep obisk od tete štokljke, ki ji je prinesla zalega sinka za spomin. Naše čestitke!

Srečno novo leto želim vsem glavnim odbornicam in članstvu!

Johanna Prinz.

SLIKA NA NASLOVNI STRANI

Na prvi strani platnic imamo ta mesec sliko Miss Mary Ann Intihar, kapitanke vežbalnega krožka od podružnice št. 49, ki zavzema vodstvo že od ustanovitve leta 1940. Ona je hčerka tajnice št. 49, Mrs. Jennie Intihar, 851 E. 216th St., Euclid Ohio.

Krožek št. 49, ki nosi ime "Noble Cadets" je zmagal dvakrat zaporedoma, to je leta 1943 in 1944 v tekmi med krožki, ko je šlo za najboljše proizvajanje vaj. Na strani 59 prinašamo sliko skupine.

Naše čestitke kapitaniki in brhkim kadetkam št. 49!

Podružnice, ki bodo dosegle svojo kvoto, bodo odlikovane v častnem seznamu, kateri pride v Zarjo, kakor hitro bo katera izmed podružnic dosegla kvoto. Lepo bi bilo, če bi bila vaša podružnica med prvimi. To se prav lahko uresniči, če vpišete ta mesec svojo hčerko ali prijateljico!

Št. 77. N. S. Pittsburgh, Pa. — Leto 1944 se je poslovilo od nas in minil je že prvi mesec leta 1945.

Kot predsednica se zahvaljujem vsem našim članicam in odbornicam, ki so bile zadnje leto naklonjene in želim, da bi bile tudi v novem letu. Prosi se vas še posebno, da bi bile malo bolj radodarne in da bi pomagale naši ročni blagajni, ki je prazna. Imamo par grošev na banki, ali tiste je težko razkopavati, da ne bo nikjer nič, ker potem bi bilo žalostno za vse. Zato ohranimo tisto, kar imamo, močje nam bo bolj potrebno pozneje, ko bodo nastopili drugi časi.

Lepo prosim vse naše članice, da bi prihajale redno k sejam. Sklenjeno je bilo, da bomo po vsaki seji igrale bingo in dobilek bo šel v našo blagajno. Torej udeležite se, da ne bomo zastoj pripravljale tiste stvari in nosile sem in tja. Na seji 2. januarja je bila majhna udeležba, najbrž je bilo slabo vreme vzrok za odsotnost, ker tisti dan je kazal toplomer v Pittsburghu pet stopinj pod ničlo. Snega imamo dovolj in vsak dan dobimo še malo novega. Pa saj sneg se bo stopil, ko bo močno zasijalo ljubo sonce in veter razpršil. Ne bo dolgo, ko se nam bo približala ljuba pomlad.

Upam, da pridejo odslej članice v

lepšem številu na seje, saj imamo sestanek samo enkrat na mesec. Pridite, da vidite, kaj se godi na sejah in kako obstoji naša podružnica.

Na zadnji seji smo dobile poročilo, da so tri naše članice bolne, namreč sestre Tomec, Bojčić in Potetz. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja in na svidenje na prihodnji seji in to velja za vse članice. Priporočam tudi, da članice obiskujete bolne sestre ter jim izkažete zvesto sestrsko ljubeznivost.

Ker je to moj prvi dopis v tem letu, želim vsem glavnim odbornicam in članicam, da bi bilo to leto srečno in zmagoslavno za našo Ameriko, ker to bi nam privedlo nazaj naše drage sorodnike in prijatelje, ki se nahajajo na bojnih poljanah. Bog daj kmalu ljubi mir!

Vas pozdravlja,

Angela Yeke, predsednica.

SRČNA HVALA SESTRAM ŠT. 77

Drage sestre! Na zadnji seji ste me pa zares presenetile da ne najdem besed s katerimi bi opisala mojo ginenost in se odboru ter članicam popolnoma zahvalila za iskreno ljubeznivost. Bila sem zares veselo presečena za moj rojstni dan in obdarovana sem bila z krasnim burtdej kejkom in darili od dobrih in velikodušnih sester. Komaj sem prišla k sebi kaj je bil pomen, ker mi ni prišlo v misel, da bom deležna pozornosti za ta dogodek.

Prisrčna hvala iz dna srca. Kako ste me presenetile! Rada bi vam vsaj en malo povrnila, če bom imela priliko to storiti. Ne bom pozabila na vas, dokler bom živeła. Vzelo bi preveč prostora vsako imenovati po imenu, zato naj velja moja srčna hvaležnost vsaki posebej in vsem skupaj. K zahvali se pridružuje tudi moj soprog, ki je bil tudi ginjen kot jaz.

Priporočam vsem našim članicam, da pridete redno k sejam vsak mesec, ker imamo zmeraj lepo zabavo in se razveselimo ter malo pogovorimo.

Najlepše pozdrave vsem materam od

Anne Filak, zapisnikarica.

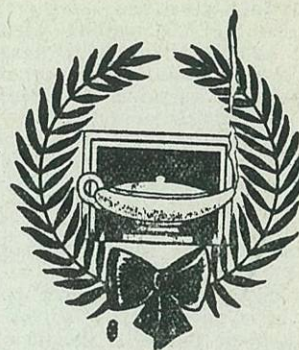
Št. 79, Enumclaw, Wash.—Tem potom naznanam, da je naša podružnica izvolila sledeči odbor za leto 1945: Predsednica Josephine Richter, podpredsednica Mary Mihelich, tajnica Ivana Chacata, zapisnikarica Anna Strun, blagajničarka Frances Rotar. Seje se vršijo vsak drugi mesec na domovih članic. Prihodnja seja se vrši na drugo nedeljo v februarju pri sestri Jozefi Trlep. Zadnja seja se je vršila pri sestri Helen Umek, na kateri smo imele tudi Miklavža, ki nam je izročil darila, katera smo prinesle članice. Udeležba je bila velika in upam, da boste pridne tudi v bodoče. Iskrena hvala sestri Umek za postrežbo z dobrim prigrizkom. Thanks, Helen!

Zdaj je odprta kampanja za nove članice in pričakuje se, da bomo dobile kaj več novih članic; dve smo že to leto, kateri sta iskreno dobrodošli!

Tukaj na zapadu nismo še občutili posebnega mraza, če ne bo hujše bo mila zima.

Pozdrav vsem članicam!

Ivana Chacata, tajnica.

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

ŠTEV. 4 — Mary Turnshek, 1506 10th Street, Oregon City, Ore., rojena 14. aprila 1875, pristopila 6. marca 1927, umrla 2. decembra 1944.

ŠTEV. 7 — Mary Kamin, 740 Hudson Street, Forest City, Pa., rojena 2. februarja 1902, pristopila 5. maja 1935, umrla 11. oktobra 1944.

ŠTEV. 18 — Christine Pirnat, 1288 E. 167th Street, Cleveland, Ohio, rojena 31. julija 1901, pristopila 4. aprila 1934, umrla 25. novembra 1944.

ŠTEV. 25 — Mary Bambich, 1317 E. 55th Street, Cleveland, Ohio, rojena 1. julija 1887, pristopila 8. aprila 1935, umrla 2. decembra 1944.

ŠTEV. 25 — Jennie Smole, 5806 Bonna Avenue, Cleveland, O., rojena 11. decembra 1884, pristopila 14. novembra 1932, umrla 15. decembra 1944.

ŠTEV. 26 — Rose Jazbinšek, 182 Dewey Street, Etna, Pa., rojena 5. avgusta 1886, pristopila 13. aprila 1933, umrla 13. decembra 1944.

ŠTEV. 32 — Rose Zgonc, 885 E. 232nd Street, Euclid, Ohio, rojena 19. decembra 1897, pristopila 3. aprila 1934, umrla 11. decembra 1944.

ŠTEV. 33 — Frances Sadler, 1331—102nd Avenue W, New Duluth, Minn., rojena 18. avgusta 1885, pristopila 9. aprila 1935, umrla 8. decembra 1944.

ŠTEV. 34 — Frances Gornik, Box 575, Tower, Minn., rojena 14. februarja 1877, pristopila 5. januarja 1930, umrla 8. novembra 1944.

ŠTEV. 78 — Josephine Skala, 414 W. Elm Street, Leadville, Colo., rojena 30. aprila 1916, pristopila 6. maja 1936, umrla 11. decembra 1944. Ustanovna članica.

ŠTEV. 88 — Frances Yager, R. F. D. 1, Box 74, Conemaugh, Pa., rojena 17. oktobra 1889, pristopila 15. februarja 1939, umrla 5. decembra 1944.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČ!

Št. 88 Johnstown Pa. — Na prvi seji v tem letu je bila majhna udeležba; bilo je komaj toliko članic navzočih, da se je seja vršila. Vsaj prvi mesec bi se pokazale in prišle v večjem številu.

Od 7. januarja naprej imamo zopet običajno prireditve ob nedeljah večer. Katere se doslej še niste odzvale k tem prireditvam začnite s prihodnjo nedeljo.

Opominjam vas tudi na kampanjo, ki je sedaj v teku. Vsaka naj bi skušala pridobiti vsaj eno novo članico naj bo že v odrasli ali mladinski oddelki in bomo podvojile število članic pri naši podružnici, kar bi bilo vsem v veliko zaslugo in priznanje. Lepo se vas prosi za sodelovanje. Vam, drage matere, pa priporočam, da nič ne pomišljujete, ampak kar vpišite vaše hčerke v to našo lepo organizacijo SZZ. Naša dolžnost je, da na ta način delujemo za lepo bodočnost naših podružnic in Zveze.

Prosim vas, drage sestre, katere še niste poravnale za asesment za leto 1944, da to storite na prihodnji seji. Pozdrav vsemu članstvu SZZ!

Mary Lovše, tajnica.

V SPOMINSKO KNJIGO

Poglej si vsak dan
v oči in v srce
in priznaj si resnico,
četudi je trpk.

Bodi svobodna in močna
in lučka ljubezni
naj vedno gori v tvojem srcu!

Kampanja za nove članice je v teku. Kvota določena za vašo podružnico je zelo nizka. Ali boste pomagali, da bo dosežena?

Storite danes dobro namesto jutri, ker jutri je že drugi dan!

Št. 95, So. Chicago, Ill. — Želim napisati par stvari o našo Zarjo, da znadu naše sestre Slovenske ženske zveze, da mi živimo ovdje v So. Chicagu naš odsjek 95 i delamo z velikim veseljem za našo drago organizacijo SZZ.

Znam, drage sestre, da nam nije domislani veselja dog tuje ovo klanje; sam Bog zna kada bude tega konac. Ali ipak smo uživale jako lepo veselje na 8. decembra, kada smo priredile za naše častne sestre Pantry Shower, tako so nas naše članice s svojim programom razveselile, da je bilo smeha sve do mile volje i naše častne sestre su bile vesele i zadovoljne s nama one večeri. A i sama sem vrlo vesela kada sam u družbi ovakih žena s kojima baš uživam svaku radost. Hvala vam, moje drage sestre i članice, neka vas dobri Bog poživi u veselju i ovakoj slogi. Hvala vam svima, koje ste bile ove večeri s nama i setile se z darom naših častnih sestrica. One nam se ne mogu dosta zahvaliti što smo učinile za njih. To i zasluži naše drage časne sestre, one su naša dika i ponos za našim crkvu i školu. Živile, drage sestre, sam Isus nek vam plati vaš trud.

Dužnost je i mene kao predsjednice, da vam se zahvalim za moj rođjen dan za "Surprise Party" što ste me iznenadile ovako lepim darovima, ko-

je ja nikako nisam zaslužila. Posebna hvala od mene Mrs. Tomšič, Mrs. A. Bozich, Mrs. K. Garve i našoj društvenoj tajnici Mrs. A. Melčić.

Hvala svima vama koje ste mi poslale čestitke od št. 16 naše susedka i vama srdačna hvala moje drage sestre glavne odbornice, Mrs. Prislund, Mrs. Novak i Mrs. Muster.

Kampanja za nove članice se je pričela za leto 1945 i Mrs. Muster je voditeljica. Gledat hoću, da što vizše članic dobijem ovoj kampanje.

Hvala još jednom svima članicama Slovenske ženske zveze i našim dragim časnim sestram. One pa ne ostane dužne nikom pa niste ni meni, nek vas dragi Bog poživi zdrave i snami da bi se još sestale sve skupno.

Pozdravljam vas sve i želim vam sretno novo leto 1945!

Mary Markezich, predsjednica.

Št. 96, Universal, Pa. — V naši nasebini smo se lepo odzvali apelu za nabiranje obleke za staro domovino in smo odposlali 1700 funtov obleke v New York. Najlepša hvala vsem za sodelovanje in požrtvovalno prispevanje.

Za naš pardi za božične praznike je spekla sestra Shifrar prav okusno potico, za kar ji lepa hvala. Tudi "Miklauz" je rekla, da je bila dobra.

Najlepša hvala vsem odbornicam in članicam za sodelovanje v preteklem letu. Imena odbornic so v angleškem dopisu.

Naznanjam vam, da imamo dve pomočnici za našo tajnico, ki bosta pobirali asesment, namreč sestri Pauline Kokal na Universal in Elsie Bogatay v Rentonu. Katera pa more, naj plača pri sestri Peternel v Center. Naša tajnica bo zelo zadovoljna, če boste plačale za tri ali štiri mesece skupaj asesment, ker sedaj se ne more okrog voziti ali imeti pota, ker ni na razpolago gazolina.

Bolna je bila sestra Mary Previc. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje.

Seja 14. januarja se je vršila v Center. Po seji smo igrale igre.

K zaključku ste ponovno prošene, da poravnate svoj asesment ob času. Za novo leto pa napravimo obljubo, da bomo sodelovale pri svojih društvih, pri domači obrambi in dale kri za vojne žrtve ter plačevale redno asesment in skušale biti veselega razpoloženja.

Mary Anne Klemenčič,
poročevalka.

Št. 105, Detroit, Mich. — Srečno novo leto želim vsem članicam.

Naša prva seja ni bila polnoštevilno obiskana in to vsled slabega vremena, ker je bilo veliko snega in tudi zelo mrzlo. Po seji smo imele prav prijetno zabavo. Sestra Aullt, pri kateri se je vršila seja, je naredila dve veliki torti in pripravila tudi dobro kavo za nas. Svoj rojstni dan smo obhajale kar štiri članice ob istem času. Hvala lepa sestra Aullt, tudi me ne bomo nate pozabile.

Sestra Roth je spodrsnila na ledu in dobila resne poškodbe in to se je zgodilo ob času, ko je bil soprog v bolnišnici in njena edina hčerka, ki je "student nurse," tudi ni mogla po-

streči, ker je bila sama v bolniški postelji. Vsem skupaj želimo ljubega zdravja ter skorajšno okrevanje.

Na 11. februarja bomo imele bingo na 6170 Maxwell Avenue. Pripeljite tudi svoje mozičke in prijatelje. Na svidenje!

Marie Nezbeda.

URNNA NEZIKA

Naši ljubi rojaki, ki so svoječasno hodili v Ameriko na obisk, so nas počastili z priznanjem, da ameriški Slovenci govorimo "havajsko" slovenščino, ali z drugimi besedami, mešan jezik slovenščine in angleščine. Ko smo bile me v starem kraju na obisku, smo se trudile govoriti čisto slovenščino, ter zelo pazile, da bi nam ne ušla kaka ameriška kot "haus" ali "šur." Namesto, da bi dobile pohvalo, smo čule, da govorimo preveč prosto slovenščino, kot jo danes govorijo nekateri slovenski učenjaki. Slovenščina, kot jo danes govorijo nekateri slovenski učenjaki, je do pičice podobna naši "havajščini." V nekem listu sem naletela na sledeče tuje, vpletene v govor gotovega profesorja iz Ljubljane:

Brezkompromisen — politično rezoniranje — kodeksi — metodika — kategorija — simpatizariji — ekspedivnost — kamuflaža in tako dalje. Ali niso te besede istega izvora kot naš — biznes — sajtvok — štrit kara — in tako naprej? In mi se niti ne ponašamo, da smo kaki profesorji, pač pa to znamo, kar tako ...

* * *

V teh bizi časih, ko vse dela, me je Francka Salmič, zapisnikarica podružnice št. 10 iz Clevelanda presenetila z lepim ročnim delom za Krizmus, ki ga je sama naredila. Poslala mi je robček, okrancljan s pristinimi kleklanimi špičkami, ki so res lepe. Delo je narejeno tako fino, da mi nobena Amerikanka, ne verjame, kateri robček s ponosom pokažem, da je delo ročno, pač pa trdi, da je napravljeno na stroju. Boglonaj! Francka, in vsa čast Tvojim gibčnim prstkom.

* * *

Soldat je stal na mestnem kornerju, motril mimoidoče ter sam pri sebi konstatiral: "Če bi debele ženske imele oči odzadaj, bi nobena hlače ne nosila."

VITAMINI IZ FARAONOVH ČASOV

Razizkovalci kraljevih grobnic v Egiptu so med drugimi dragocenostmi našli tudi žito, ki je bilo položeno v grobnico z namenom, da ne bo pokojnik stradal na onem svetu. Zrna so bila prav dobro ohranjena in v Angliji so postavili posodice z žitom v muzeje, kjer so si jih prebivalci lahko ogledali. Človek bi mislil, da v taki dolgi dobi po 3300 letih bi moralo žito strohneti in razpasti, pa ni. Tisti, ki se zanimajo za vitamine, so nekaj tega ječmena vzeli v svoje laboratorije in tam so pronašli, da je v žitu ostalo tudi še trideset odstotkov vitaminov. Najbolj trdoživa vitamina — riboflavin in niacin — sta se v vsej tej dolgi

dobi ohranila, kar je v resnici jako zanimivo. Vprašanje je ali so Egipčani vedeli za vitamine ali so kar tako pripisovali ječmenu posebne učinke. Rekli so, da če se ženska hrani z ječmenom, sme pričakovati krepke in zdrave otroke. H temu je seveda pripomogel vitamin riboflavin, ki vpliva na razvoj in rast telesa. Stari narodi so si znali poiskati pravo hrano, iz katere so dobili tiste vrednosti katere moderni človek išče po lekarnah v obliki raznih tablet in kroglic.

Z vitamini imajo trgovci dobro kupčijo, kajti ljudje rajši plačajo za ta umetna sredstva, čeprav ni nikdo še dognal, da si s tabletami lahko ohranimo in pridobimo zdravje. Pri vživanju umetnih vitaminov je vprašanje, kako naše telo deluje glede izločenja žolča, kako prebavlja hrano, kaj prevlada v našem drobovju — alkalij ali kislina, kak razvoj bakterij se vrši v telesu in še polno drugih vprašanj je treba rešiti predno more zdravnik svetovati vživanje enega ali drugega vitamina iz lekarne.

Kupčija z vitamini nese lepe dobice, drugače bi ne slišali toliko reklame še po radio. Bodimo torej med tistimi, ki si poiščemo zalogo vitaminov v hrani, katera naj bo sezonska in raznovrstna. So nekatere ženske, ki bi živele ob samem kruhu in kavi, kar vemo, da oboje ne zadostuje zdravemu telesu. Posebno slabo je še če uživamo samo bel kruh. Sicer je sedaj vsa bela moka izboljšana z dodatki, ali tistega le nima, kakor je v črnem kruhu.

Prehrana je eno najvažnejših vprašanj za naše zdravje in vse tiste, ki kuhamo in pripravljamo hrano za svoje družine, moramo čutiti posebno veliko odgovornost ravno pri tem delu. Vzroki, da se ne počutimo najbolje, so številni in jako različni, vendar pa vsako bolezen lahko izboljšamo s posebno dieto, katero naj vselej predpiše tak človek, ki je to študiral. Nikar ne mislimo, da sami vse znamo in gremo v lekarno pa nakupimo celo abecedo vitaminov in s tem rešimo naše zdravje. To ni tako enostavno in čim manj verjamemo zapeljivim oglasom in reklamam, tem bolje bo za nas.

Če primerjamo izdatke za svežo in zdravo hrano in izdatke za vitamine in posebno še za patentirana zdravila, potem lahko presodimo, da je pametnejše kupovati sveže tržne produkte kakor pa umetne iz lekarn. Dokler je sveže sadje in zelenjava naprodaj, ne jejmo hrane iz kant. Sicer je v preživljanju hrani dosti dobrih snovi ohranjenih, vendar ne vseh, kakor jih najdemo v svežem živilu. Seveda, najlažje je odpreti kanto in malo prevreti jed, pa postaviti na mizo. Kuharici, oziroma gospodinji se ne sme nikdar tožiti, kajti ona je odgovorna za zdravje družine, ona je kriva, če se mora dajati telesu umetne pripomočke, zoper vse mogoče slabosti, katere so dostikrat direktna posledica slabo izbrane in slabo pripravljene hrane. Vlada bi morala prepričati prodajo vseh škodljivih medicín, ampak dokler tega ne stori, bodimo me tako pametne, da ne bomo trošile denarja za "humbur." —T. K.

DOMAČA KUHINJA

Ribji čauder za osem oseb

Pripravi si eno okrog pet funtov težko ribo (cod), šest krompirjev, pet čebul, dva šopa zelene (celery), dva kvarta mleka, dve žlici soli, eno žličko rumene paprike (curry powder), eno žličko soli od zelene (celery salt), pol žličke belega popra, pol funta masla in eno šalo moke.

Maslo razcvri in v njem prepraži na koščke razrezano ribo, katere povaljaj prej v moki. Glavo in kar si obrezala kosti in plavuti, kuhaj posebej in s to vodo potem, ko si jo precedila, zalij ribje prepražene koščke. Vso zelenjavo in krompir razreži prav na drobno, čebule sesekljaj ter vse skupaj postavi na ogenj, da se kuha v prav malo vode. Dodaj vse začimbe in ko je že skoro vse kuhano pa stresi skupaj med ribe. Mleko segrej posebej in toplo vlij med ribji čauder. Počakaj še toliko, da začne vreti, potem pa odstavi in nalij po krožnikih za osem oseb.

To je tečna in primerna jed za mrzle dneve. Ker je danes maslo zopet višje racijonirano, je moremo nadomestiti z oleomargarino, ki stane precej manj in za manj rdečih znamk. Za manjše družine rabi vsega razmerna manj, to se razume.

Čap suj iz telečjega srca

Srce operi in prereži čez pol, da lahko odstraniš vse žilice in kri. Zalij z mrzlo vodo in srce kuhaj primerno eno uro, da postane mehko. Kuhano srce vzemi iz lonca, razreži je na manjše kosce in te precvri v par žlicah masti. Potresi četrt šale bele moke in vse še premešaj, da se moka malo zarumeni. Temu dodaj na tanke rezine zrezano čebulo, eno šalo sesekane zelene, eno šalo paradižnika — če rabiš svež paradižnik, jih prej prekuhaj in pretlači skozi sito — eno šalo zrezane zeljnaté glave, četrt funta gob, eno šalo fižolovih kalij (bean sprouts). Te kali si lahko doma pripraviš, ako namakaš fižol več dni, kar je bilo že popisano v eni številki Zarije. Potresi pol žličke soli. Dve žlici soja zosa (soy sauce) zlij med tisto juho, kjer si kuhala srce in raztopi tudi eno kocko ekstrakta kakor jih rabimo za juhe. To juho potem zlij med meso in zelenjavo ter pokrito kuhaj, da postane vse dovolj mehko. Posebej skuhaj eno šalo riža, katerega serviraj s takim čap sujom.

Za slučaj, da ti manjka ene ali druge primesi, pa si pomagaj z nadomestki. Fižolove kali prodajajo po osemnajst centov funt in se jih dobi po kitajskih trgovinah.

Krušni puding

Razreži za dve šali starega kruha ter te kocke popari z enim kvartom vročega mleka. Ko so se vsi koščki napojili pa jih polij z dvema utepenima jajcema med katera si zmešala še prej eno žličko soli in pol šale molasasa. Vse zabeli z raztopljenim maslom ali margarinom. Dve žlici masla zadostuje, ako moreš, pa ga polij malo več. Za dišavo lahko dodaš oranžne ali limonove lupinice in vaniljo. Nazadnje zamešaj še pol šale opranih rozin. Namaži model z mastjo, potresi malo moke na dno, potem pa stresi notri ta napojen kruh in postavi zopet v drugo posodo,

v kateri je za en prst vode. Postavi v peč, kjer naj se peče trideset ure.

Kostardi in pudingi se radi primejo dna, zato je previdnejše, da postavimo prvo posodo s kostardom in pudingom v večjo in plitvo posodo, v kateri je neka vroče vode.

Molasas je dobro nadomestilo za sladkor, katerega se včasih težko dobi tudi s kuponi. Je pa tudi priporočljiv, ker ima mnogo železa, ki je potrebno za našo kri.

Pečen kostard (Custard)

Vtepi tri jajci, dodaj četrt šale molasasa (molasses), četrt žličke soli in žličko vanilje za dišavo. Med to zmes polagoma prilivaj en pajnt toplega mleka. S tem napolni štiri male šalčke, ki so nalašč za kostarde ali pa druge male posodice, katere imaš na razpolago. Vse te posodice postavi na pajev plošček v katerega nalij za prst vroče vode. To potem vse skupaj postavi v peč, kjer naj se toliko časa peče, da postane gost, kar ne vzame več kot pol ure na primerni vročini.

Jabolčna torta

Presejaj dve šali bele moke, eno žličko pecivne sode, pol žličke soli, pol žličke cimeta, četrt žličke klinčkov (cloves). Mešaj pol šale masla ali pa margarine, da postane kakor gosta smetana. Med to zamešaj eno šalo ružjavega sladkorja, eno jajce in eno žličko vanilje. Imej že prej skuhan neoslajen jabolčni zos. Med maslo in sladkor polagoma zamešaj moko in jabolčni zos. Med enakomerno vtepeno testo pa še zamešaj eno šalo zdrobljenih orehov, eno šalo zmletih rozin in eno šalo dateljev ali pa suhih zrezanin fig.

Testo stresi v model, katerega si pomazala z mastjo ter posula z moko prav na tanko. Postavi v peč 350 stopinj ter peci primeroma eno uro. Kadar je torta pečena, jo lahko obliješ z ledom napravljenim iz žličice limonovega soka in nekaj drobnega sladkorja (powdered sugar). Ta torta je dovolj okusna za vsako gostijo. T.K.

Limonov sok

Limonov sok je izvrstno razkužilo. Žlica soka razsedčena s kozarcem vode dobro služi za grgranje proti vnetju v vratu in žrelu. Dalje pospešuje potenje, razkroja katar in pomaga izočati vodo. Vpliva zato ugodno pri žolčnih in ledvičnih kamnih, pri zamaščenju in trganju v sklepih. V limoni je mnogo protiškorbutnega vitamina C, zato je limonov sok prav izredno koristen človeškemu telesu ter je najboljši nadomestek za kis.

Ozeblina

Pri nizkih temperaturah nastopajo ozeblina na tistih delih, ki tiče v telesnem oblačilu in ki so oddaljeni od središča, predvsem na rokah in nogah. Pri slabotnih in slabokrvnih ljudeh so ozeblina pogostne. Če so se že pojavile, moremo to neprijetnost olajšati, odpraviti se pa navadno ne da tako hitro. Pač pa moremo ozeblina z uspehom preprečiti, če skrbimo za dobro prehrano, zadosti široko, toplo obutev oziroma rokavice ter redne tople kopeli ob času, torej pred nastopom ozeblin. Po kopeli se priporoča drgnjenje z alkoholom, okisano ali slano vodo.

WELCOME FRIENDS

The Friendship Circle of the Slovenian Women's Union was organized with the intention to help our talented young people who are scholastically inclined, but do not have the financial backing for higher education, and also, to seek alleviation of war-caused misery of Slovenian children in Europe. I cannot think of a more timely and noble cause.

We know that education is essential for the progress of America as well as of any other country and will be more so after the war is over, through which so much talent was lost. Our organization, considering it a duty, shall, therefore, wherever possible assist in the promotion of education. Appreciative of the privilege of being citizens of this blessed United States—a country of great opportunity and abundance, we shall not forget the unfortunate people in other parts of the world, especially, the innocent victims of war, the children.

Realizing the greatness of our purpose, nine new members, residing in Sheboygan, Wisconsin, last month joined our Friendship Circle. It is a distinct pleasure to welcome our good American friends who in their generosity fully understand that to be "A big brother" to an underprivileged child is a truly American act. We are sincerely grateful to these new friends for their moral support as well as for their contributions. May God bless them, giving them health and happiness for their good deed. The

children who will benefit by their kindness will remember them in their prayers and will be thankful for the assistance they will receive. Mr. Broughton and Mr. Prange were especially generous for which we are most grateful. With pride, we welcome these new Friends:

Mr. Charles E. Broughton, Editor, The Sheboygan Press

Mr. Ray Gerend, The Gerend's Funeral Parlor

Mr. Herbert V. Kohler, President, Kohler Co., Kohler, Wis.

Dr. Joseph F. Kovacic, M.D.

Mr. H. C. Prange, President, H. C. Prange Co.

Mrs. Peter Reiss, well-known benefactress

Mr. William A. Reiss, President, The C. Reiss Coal Co.

Dr. Willard M. Sonnenburg, Mayor of Sheboygan
Mrs. Johanna Suscha, President, Suscha's Meat Market.

Rev. Louis F. Koren; City Attorney, Joseph W. Wilkus, and John Prisland, enrolled some time ago. The total number of Friends from Sheboygan County now comes to twelve. On behalf of those young people who will be the recipients of the generosity of these, and all other Friends, we wish to express our sincere thanks and wish them health and God's blessings.

MARIE PRISLAND, Supreme President.

AMERICANS ALL . . .

Inauguration Day of President Franklin Delano Roosevelt January 20, 1945, found us a united people . . . a people who have a new and fuller realization of the blessings of life, liberty, and happiness. Under progressive leadership ours is the will, opportunity, and wisdom to build toward greater happiness and more lasting peace for the generations to come. May God preserve our President's health and bless him and our government, our state and city administrations!

WE NEED YOUR HELP!

Our 1945 campaign for new members is in full progress. As Campaign manager, I'm making an earnest appeal to all the officers and members to co-operate to a full extent in attaining the assigned quota. I have been very careful in the quota assignments, not to make it impossible for you to reach and was very considerate of the prevailing handicaps in every community. The good old proverb "Where there's a will, there's a way!" holds good even in these trying days.

Branches reaching their assigned quota will be listed on the Roll of Honor in our Zarja. Would you like your branch to be among the first to qualify for this big honor? It's possible if you bring a new member next month!

Awards for workers are as follows:

1.—For every five members the Zveza emblem pin (gold-plated) or two dollars in cash.

2.—Five dollars will be awarded to the branches for every 25 new members.

3.—The branch with the highest number of new members will receive a beautiful trophy.

New members secured for the Juvenile division count same as adult members for awards.

The campaign will close June 30, 1945.

A Special Request of Our Charter Members

We know that every charter member watches carefully the progress of the branch that she helped institute. Therefore, we ask of you, to please lend a helping hand during this campaign that we may have the successful results which will bring great happiness to all of us! We're very much interested in bringing in our youth and strengthen our organization year by year. We're also very anxious to have older persons join because the time lost will never again return. Remember, whatever good we do in this world, it will be multiplied many times in our later years! Let's work hard in this campaign and we'll surely meet with success!

JOSEPHINE MUSTER,
Campaign Manager.

S. W. U. FRIENDSHIP CIRCLE

Our Friendship Circle needs no introduction in the English section of Zarja." Various reports of its activities, its growth and membership have been published from time to time. However, a broader report is given monthly in the Slovenian section. So for the benefit of our English speaking members, who may not be fully acquainted with the aims and purposes of our Friendship Circle, I'll try to cover some of the important data in this column.

The Friendship Circle was founded by Supreme President Mrs. Marie Prisland and sanctioned by the Board of Directors at the annual meeting in 1944. The object of the Circle is to give our noble-hearted friends an opportunity of doing some good for the youth of Slovenian de-

scent in the pursuit of a higher education and to help the suffering war orphans of Slovenia. To carry out this worthy program, it'll take money and we know that there are many good people in this world who welcome such a benevolent idea and are willing to give materially.

It's our sincere hope that the Friendship Circle will grow from month to month, thereby building a substantial fund from which to give financial aid to the needy. All membership fees go into the Scholarship and Benefit fund. The cause is great and noble! Do not hesitate to join and also get your friends interested in this magnificent venture which will always be a credit to the membership.

To the members who made such generous contributions in the past months, we express our hearty thanks and extend to each and everyone a warm welcome! Among our membership are many distinguished Americans and good-hearted Slovenes from all walks of life. May their noble spirit spread in every community!

CONGRATULATIONS, SHEBOYGAN, WISCONSIN!

Life is full of surprises and when the surprise brings delight, then we would like to go on the house top and shout to the world to rejoice with us. That's what some of us wanted to do when we received word of the wonderful response Supreme President Mrs. Marie Prislant received from the good-hearted citizens of Sheboygan, Wisconsin. Mrs. Prislant is to be complimented on the successful campaign in her home town and the good people of Sheboygan are to be congratulated for being interested in our designed program for the promotion of higher education among talented students and to give relief to the needy children of war-torn Slovenia. Be assured that you have given us new inspiration in seeking members for our Friendship Circle and we feel certain that your example will attract many followers!

The list of members of the Friendship Circle and the amount of contribution is as follows:

Avsec Joseph, Joliet, Ill.	\$25.00
Bobek Anton, Cleveland, O.	20.00
Brince George J., Eveleth, Minn.	25.00
Broughton Charles E., Sheboygan, Wis.	100.00
Burke James E., Joliet, Ill.	20.00
Cuznar Jacob, Los Angeles, Cal.	25.00
Dezelan Frank, Indianapolis, Ind.	18.75
Erjavec Joseph, Joliet, Ill.	35.00

Gacnik Joseph, Indianapolis, Ind.	18.75
Gerend Ray, Sheboygan, Wis.	25.00
Germ John, Pueblo, Colo.	25.00
Gorsich Martin, Joliet, Ill.	25.00
Gospodarich Frank J., Joliet, Ill.	35.00
Grdina Anton, Cleveland, O.	50.00
Janke Arthur O., Mayor, Joliet, Ill.	20.00
Jurjevce Leo, Chicago, Ill.	20.00
Kern Frank J. Dr., Cleveland, O.	25.00
Kochevar John, Chicago, Ill.	25.00
Kohler Herbert V., Sheboygan, Wis.	25.00
Koren Louis F. Rev., Sheboygan, Wis.	20.00
Kovacic Joseph F. Dr., Sheboygan, Wis.	25.00
Mazir Francis Rev., Lillyville, Ill.	10.00
Osbolt John M. Lt., Chicago, Ill.	25.00
Plevnik Joseph, Cleveland, O.	30.00
Planinsek Martin, Joliet, Ill.	20.00
Potokar John, Cleveland, O.	20.00
Prange H. C., Sheboygan, Wis.	100.00
Prislant John, Sheboygan, Wis.	25.00
Reiss Mrs. Peter, Sheboygan, Wis.	25.00
Reiss Wm. A., Sheboygan, Wis.	25.00
Setina Simon, Joliet, Ill.	20.00
Sever John, Chicago, Ill.	25.00
Schneller Paul, Cleveland, O.	25.00
Sonnenburg Willard Dr., Sheboygan, Wis.	25.00
Suscha Johanna, Sheboygan, Wis.	20.00
Susnik John, Cleveland, O.	20.00
Urankar Alexander Rev., So. Chicago, Ill.	20.00
Wilkus Joseph W., Sheboygan, Wis.	25.00
Zalar Joseph, Joliet, Ill.	25.00
Zelesnikar Louis, Joliet, Ill.	20.00
Zupan Ivan, Cleveland, O.	30.00
Neimenovan, Chicago, Ill.	30.00
Bogovich Frances, Cleveland, Ohio	25.00
Coghe Mary, Pittsburgh, Pa.	15.00
Schlossar Josephine, West Allis, Wis.	50.00
Stampfel Pauline, Cleveland, O.	20.00

Total amount of contributions until January 10, 1945, is \$2,030.52.

JOSEPHINE ERJAVEC, Treasurer.

Editor's Note: List of other individuals and branches who made contributions to this fund will follow next time. On page 36 are listed last month's contributions.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis. — The new membership drive has netted us four new members, namely: Margaret Ann and Mary Jo Walte, twins; Caroline Martin and her daughter, Linda Ann. So we are off to a good start in the new year.

At our meeting Jan. 9, reports were read and approved. Initiation of the new officers provided the main business.

Christine Rupnik, the outgoing auditor, received a grand ovation for her work during the past year for the success of the branch as did all the officers for their kind co-operation with one another in attaining a successful goal.

Members are also to be commended for their splendid cooperation in making the secretary's work a little more pleasant and convenient by keeping up with their assessments.

Birthday parties will still be continued; the next one to be announced soon. The bowling tournament was also discussed with Anne Modiz, as the chairman. She has asked as many members as can to participate in the coming tourney which will be held in

Sheboygan, the time to be decided upon later.

A vote of appreciation to Mrs. Prislant for obtaining such a large percentage of honorary members into the Zarja Friendship Circle was given. We are certain her work is not in vain and that in years to come she will be able to be proud of the fruits of her untiring efforts in this splendid work for a most noble and worthy cause.

Heartfelt sympathy is extended to Mrs. Anna Zavrl, our member, on the loss of her son, Frank Zavrl, who recently gave his life in the war. May his soul rest in peace and perpetual light shine upon him.

PAULINE RUPAR.

"ZARJA" DELIVERY SLOWED UP

Many of our officers and members have been inquiring why the late delivery of Zarja during the past months. Therefore, we deem it important to briefly explain the delay.

First of all the work has been slowed up in the printing shop where there is a handicap because of lack of shop personnel since skilled help is almost impossible to obtain these days and especially in shops where it's

necessary that the help understands the language.

After the work is done in the printing shop comes the bookbinding. That necessitates a pick up of all material which is on large sheets and has to be taken to the bindery for stapling. This job used to take but a few days at one time when they were able to put on a night shift. Now, they, too, require a week or more between the pick up and the return delivery of the stapled issues.

When they return the stapled issues, the mailers are next in line and it so happens that they, too, do not have the necessary help available. There are certain days in the week when it's impossible for them to send out a man to do the job. Sometimes the completed editions are held up for a few days before taken to the post office for delivery.

This is not all. When the post office gets them for distribution they, too, follow their work according to order of the day and sometimes there are a few days lost by the mailmen and especially during the holiday season and during winter when all mail is slowed up.

Since the explosion of the East Ohio Gas tanks, the section of St. Clair Avenue where our printing shop is situated is still all torn up and closed to all traffic. This means that all material has to be carried in and out of the place to the next block and that also takes extra time.

Some of the members perhaps were under the impression that the blessed event which occurred in the Editor's family was partly to blame for the delay. We would like to inform all those interested that Zarja would have been delivered at the usual time, if it weren't for all other inconveniences that confront us because of the war.

Illinois Members Attention

We were very much put out in December when two weeks after the delivery to the post office, the mailman brought a bag containing about 300 issues all from Pullman, Ottawa, De Pue, La Salle, Elmhurst and Bradley with the bands on which was printed the name of the town for which they were intended torn up during the Christmas rush. Then to top it all a week later the bundle belonging to members of De Pue, Illinois, was again returned. But what can we do? Nothing at all at this time, because we know that there's a war going on and all private industry is suffering.

We thank everyone for the patient co-operation. Let's continue to be tolerant and wait until the conditions again change to normal before we get excited or put the blame on any one individual, because these are trying times and we must be ready to make all kinds of sacrifices. All in all, we have much to be thankful for, because if it wasn't for the splendid way our government takes care of the distribution of things, we would not be able to circulate our or any other publication. Better days will surely come to us!

ALBINA NOVAK, Editor.

No. 5, Indianapolis, Ind.—Due to the fact that some of our members speak only English, we decided at our annual meeting, to have monthly reports on our activities also in the English section of "Zarja."

Our annual meeting was attended fairly well and we hope to have a good attendance throughout the year. Meetings will be held the first Sunday of the month at 2 P. M. in the school hall. (Names of new officers are in the Slovenian report.)

Congratulations to Julia Burns who became the proud mother of a lovely baby girl.

On Tuesday, December 26, Virginia Kronoshek became the bride of James Williams. Best wishes for a happy wedded life!

We wish a speedy recovery to all our sick members and will be hoping to see them at our meetings in the near future. Best regards to all!

SOPHIE GOLOB, secretary.

No. 6, Barberton, O.—The following officers were installed at our January meeting: Jennie Scraba, president; Jennie Lukevic, vice-president; Mary Fidel, secretary; Evelyn Krizay, treasurer; Christine Casserman, recording

secretary; Anne Kopak, Jennie Lukevic and Anne Gradjan, auditors.

The highlight of the meeting was the presentation of gifts to Mrs. Jennie Okolish, who retired from the office of presidency which she held for many years and devoted much of her time and effort for the welfare of the membership and the branch. Among the gifts received were: dainty linen hankies, a lovely brown sweater, a beautiful gold chain and cross and a handsome pen and pencil set. Mrs. Okolish was always ready to do her part in making things nicer for us. Words cannot express our sincere appreciation and the deep gratitude we hold in our hearts for what she has done. We say: Thank you, Jennie Okolish, you were a good president!

Refreshments were also served and enjoyed by all.

An important event that took place on Jan. 20, was the wedding of our recording secretary, Miss Christine Casserman, to John Stopar. Best wishes and good luck to you!

Don't forget to attend our monthly meetings! The first meeting of the year began with a very good attendance, let's continue with it through the year!

Best regards to all!

EVELYN KRIZAY, treasurer.

A HEARTY WELCOME TO SHEBOYGAN, WIS.

The annual Midwest bowling tournament will take place on Saturday and Sunday, March 17-18, 1945, in Sheboygan, Wisconsin.

In behalf of the Midwest Bowling league I extend a cordial invitation to bowlerettes in Wisconsin, Illinois, Indiana and Ohio, to be with us at this annual occasion. Anyone desiring sleeping quarters, please write to the Foeste Hotel for reservations. The address is: Foeste Hotel, North 8th Street, Sheboygan, Wisconsin.

Room rates are as follows:

For 1 person, room without bath, \$1.75; for two persons, room without bath, \$2.50; for one person, room with bath, \$2.75 and \$3.75; for two persons, room with bath \$5.00 and \$6.00; for four persons room with bath \$2 per person. When making reservations please state what price room you wish reserved.

With sincere greetings and hopes of seeing you, I remain,

Fraternally yours

ANNA MODEZ president
Midwest bowling league.

I find life an exciting business, and most exciting when it is lived for others.—HELEN KELLER.

No. 13, San Francisco, Calif.—The first meeting of the year 1945 was held January 4, with a large attendance. The shifting of our meeting date from the second Thursday of the month to the first Thursday proved very satisfactory as numerous members with Union Meetings falling on the second Thursday are now able to attend, thus being very pleased and interested in the doings of the S. Z. Z.

The meeting was a welcome back for our entire staff as all officers were re-elected. Not being necessary to explain duties of office to any officer, the meeting progressed and much business was successfully drawn to a close before the end of the evening.

It is indeed a pleasure to welcome again to the seat of recording secretary our friendly and sweet, Mrs. Anna Skala, who has held this office since the start of the S. Z. Z. eighteen years ago in San Francisco. This in itself is proof of her good work as she was unanimously re-elected. We are all with her 100% and hope this coming year of office will prove as happy as her past. Good luck, Mrs. Skala.

A pleasant Social followed the meeting with weenies, buns, cake and coffee and needless to say it was enjoyed immensely.

Our bowling team was the topic of the evening and plans are going ahead to make this a successful venture. If you are interested in bowling, call Frances Chiodo at Valencia 6255, and leave your name and phone number with me at your earliest convenience. Come, ladies, we can all gain health and beauty by bowling. Our slogan: "Let's Bowl, Ladies."

FRANCES CHIODO, secretary.

ASSASSINATION OF LINCOLN 79 YEARS AGO

Seventy-nine years have passed since the well-remembered night of April 14, 1865, when President Abraham Lincoln was assassinated while seeking relaxation with his family at Ford's Theater in Washington. While the events that took place that fateful night are embedded in every American's mind, it satisfies a patriotic feeling to print the tragedy in Junior Tidings.

Lincoln, a man of steadfast principle and strict morality, devoted his life to the good of his fellowmen. The Civil War brought him many enemies, one of which was John Wilkes Booth. Booth was born in 1839 in Hartford County, Maryland. He grew up in theater surroundings and became a great actor. When the great war was raging, Booth fought on the Confederate side. His hatred for Lincoln was intense.

Lincoln's last day was a happy one spent with his family. He had a long talk with his son Robert, and took a ride with his wife. All were looking forward to restful days since the war had closed. General Grant and Mrs. Grant were to have gone to the theater with President and Mrs. Lincoln, but the general had been called away and Miss Harris and Major Rathbone attended instead.

The theater that night was a gay

occasion, crowded with gentlemen in uniforms and ladies in evening dress; the triumph of the Union filled the air. During the first act the front row of seats next to the president's box was vacant. After the curtain fell on act one, a crowd of men, afterward's surmised to have been Booth's confederates, came in and filled the vacant seats. During the intermission, Lincoln's face brightened and the sad and careworn look on his face passed. A few moments before the curtain rose for the second act, Lincoln laughingly rose and put on his overcoat and sat down next to his wife, saying: "There is no city I desire so much to see as Jerusalem." Those were his last words and perhaps even then he had foresight of the catastrophe which was about to be enacted.

A man appeared to pass a card to a messenger in front of the president's box and shortly after, Booth passed rapidly through the crowd without attracting the attention of the President's party, and entered the box. With his pistol in one hand and a knife in the other, he advanced and putting his pistol to the back of Lincoln's head, fired. Booth, a trained athlete, jumped fourteen feet to the stage from the box, but his spurs caught in the folds of the flag and he fell heavily to the stage, breaking his right leg. However, he hesitated and turning to the terror-stricken crowd, exclaimed: "Sic Semper Tyrannis," which means "So always to Tyrants." Thereafter he staggered out and rode away into the night. There was a hush, then a scream and Mrs. Lincoln cried: "He has killed the president." Lincoln was moved to a nearby house where he died the following morning from his wounds.

Booth hid away from the officers and couldn't be found. Finally after days of searching, he was surrounded in an old barn. He refused to surrender. The barn was set afire to burn him out. Still he refused to come out, saying that he would never be taken alive. When the fire became so intense, and Booth saw that he would either perish by fire or if he came out would be hanged, he placed his pistol to his head and fired. While officers fired at the same time and there was some question as to which was responsible for Booth's death, it is believed by most that Booth died of his own self-inflicted bullet April 26, 1865.

John Wilkes Booth died for a deed which took the life of America's great peacemaker, Abraham Lincoln.

—Reference: "The Assassination of Lincoln," by E. W. Goggeshall.

NEVER TOO LATE

If your children are older and already have bad table habits, begin at once to correct them. However, do this when there are no guests present. In fact, all corrections should be omitted if possible before visitors. This does not mean that all family meals should be accompanied by a constant harangue, but a few quiet corrections are necessary if we have been careless in the past.

THE NURSE SAYS: Hobbies Help Patients To Relieve Their Boredom

By MARY BEARD

Time hangs heavy on the hands of the invalid who is confined to bed or in a wheel chair. Unless he can be provided with some occupation that is really purposeful, he is likely to lose interest in life and become very unhappy. The sick person who has become so cross and irritable or so demanding of attention that he makes life difficult for everyone around him is usually showing evidence of complete boredom, or rebellion at his apparent uselessness.

The average adult who is partially incapacitated is not content to spend all his time reading or playing solitaire. He wants something to do that gives him an ever-changing interest. He wants to feel that he is a contributing member of the family, not a useless dependent.

Recently I heard of an invalid who had brought joy to herself, her family, and her small community, by studying flower arrangement. She developed a hitherto unrecognized artistic talent, and at the same time, a new kind of corrective exercise for her crippled hands. She became an authority on flower arrangement, one whose advice was sought by the garden club when they put on their annual flower show.

Hobby Restored Health

Her vivid imagination inspired them to use all sorts of containers for flowers, such as teapots, shaving mugs, and pickle bottles. Her inventive genius contrived from scraps of material many improvised holders to keep the flowers in place—limestone, chicken wire tin cans, modeling clay, potatoes perforated with holes. Some of these things she sold, and thus established a small income for herself which she used to buy more materials for her hobby.

She studied color and design by reading everything the local library could provide for her on the subject, and after one year of intensive effort, this woman who lived in a wheel chair changed from a helpless, querulous invalid to a happy, more or less independent business woman. Her doctor said that her hobby had done more to restore her to health than years of medical treatment could have done.

BE MY VALENTINE!

A Valentine greeting never changes but brings more cheer and love with each year of friendship—

So we say:

Be My Valentine!

May we suggest to all our members to use our exclusive greeting cards which your secretary has on sale. Our cards will be most appropriate on which to write a personal message to the boys in service.

KILLED IN ACTION

S/Sgt. Edward Miller

Mrs. Agnes Miller, charter member of No. 47 of Bedford Heights Ohio, has been notified by the War Department that her son, Staff Sergeant Edward Miller, was killed in action on the European front. Sergeant Miller was overseas eighteen months and was a member of the Infantry. He was killed on November 16, 1944. Sergeant Miller is survived by his wife and 2-year-old son also five brothers and three sisters.

Our deepest sympathy to the bereaved family. Sergeant Miller died a hero's death and his memory will forever linger in the minds of his friends.

NOT JUST HER BABY BUT WHOLE FAMILY'S

When mother comes home from the hospital, after baby arrives the entire family should feel responsible for her welfare and the welfare of the new baby. After all the new baby is a family affair . . . not just mother's! If a graduate or practical nurse can be had, both mother and baby will be well cared for and the rest of the family looked after. But if no professional help is available, members of the family will have to take over.

As soon as possible mother will assume full care of the baby, but while she is regaining her strength some member of the family can help her by giving baby his daily bath, preparing the formula—if he is bottle fed—changing his diapers and keeping his laundry washed and clean.

Members of the family can see to the marketing, cooking, cleaning and care of younger children. It is cruel to expect the new mother to take on this entire load alone . . . and yet it is happening every day in families all over the world.

The new mother will feel relieved and happy that her ordeal is safely past and that she is home again. She is apt to forget discretion and overtax her already depleted fund of strength. It is important, in these early weeks, that she save what energy she has for the task of feeding her newly born baby and building up her body reserves.

For at least six to eight weeks neither her body nor her mental attitude is entirely normal. Both have gone through a terrific strain and each is struggling back to normal again.

During these weeks, the new mother needs help and understanding. She needs willing people around her who know that her fits of irritability and moodiness are due to the glandular changes in her body and not to enmity or temper.

While the new mother must be relieved of as much work and worry as possible, the care of the baby should be turned over to her as soon as she is able. She must be encouraged to take over baby's management and gradually to assume responsibility of the household as her strength returns.

The new mother will need a great deal of rest and her days should be arranged to include regular rest periods. She also needs mild out-of-doors exercise.

Some doctors advocate special exercises to help the body organs assume their natural places, but these exercises should never be taken unless ordered by a doctor and given under his direction.

ALWAYS-READY KIT

A first aid kit for ailing towels, sheets, tablecloths, rugs, curtains and other pieces costs little to assemble. No special sewing skill is needed, but for the "I can't sew a stitch" housekeepers there are excellent books showing how to do every kind of hand sewing. One, so small it can be tucked into the sewing basket, contains diagrams and clear directions for every sewing job.

Save Scraps

A scrapbag or box will help in many emergencies; save pieces of material of all home sewing; small bits of net are valuable for supporting a thin place in an otherwise good blouse or frock, or a thinning place in a dressing table skirt.

Necessities

The sewing basket, box cabinet or kit should contain certain essentials:

Scissors, sharp and small enough to be easily handled in snipping off threads; and a larger pair for cutting.

Pin Cushion with emery attached; sharpen dull needles in the emery, but don't leave them in it or they may rust.

Thread, at least three spools, black, white, a neutral flesh color; other colors as needed. Also heavy-duty thread in black and colors for sewing buttons on coats and other garments. Embroidery skeins, darning threads.

Needles in various sizes and types, to give you the right one for each kind of mending.

Thimble to fit comfortably on the middle finger.

Pins; also a safety razor blade for cutting basting stitches, ripping and other uses.

Tapes of cotton twill for binding old bath towels; adhesive mending tapes for rugs; and iron-on patches in several widths and shapes.

Braids of cotton and rick-rack for mending and finishing.

Bindings for blankets; study types for carpets.

Add To It

Add to these as needed; watch the notion counters for other essentials.

Keep the basket covered and orderly; or keep such equipment in a drawer or cabinet.

IMPROVE YOUR POSTURE AND BEARING

One who carries himself firmly and gracefully erect with head up, shoulders well back, chest out, stomach held in, weight on toes, with arms and legs swinging easily gives an impression of purpose, dignity, power, and inner mastery. Slouchy posture and bearing give the opposite impression of indifference and weakness. To attain right posture and good bearing requires practice every day, with enough exercise to maintain muscle tone and vigor. At least an hour of walking daily in the open air is desirable. Study your posture, movements, mannerisms, and facial expression in a full length mirror. Study the way others stand, walk, and sit. Observe the best examples you can find and practice them until they become natural and easy. Have regular times each day for a check-up and practice until the correct forms become habitual.

BE YOURSELF

Children learn much by imitation. Thus they acquire the accepted ways of mankind. With increasing maturity, the ego or self awakens and develops so that one acquires tastes, insights, judgment, and standards of his own. By seeking the highest and best in life and being ever true to the light of his own experience and meditation, he becomes different from others. Because it is peculiarly his own there is a constant quality in his individuality which adds to the charm and value of all his personal relationships. Here is no mere shadow of other personalities, but an abiding integrity that shines by its own light. The way to develop originality is to be original; to make yourself sensitive to the promptings of your own taste, imagination, and conscience; to cultivate a courage that avoids sham and pretense—in a word, to be sincere.

THIS MAY BE WHY FIREPLACE SMOKES

When a fireplace smokes you can usually diagnose the trouble by observing whether the smoking is intermittent or constant. Also, if the latter, whether it diminishes.

Intermittent smoking is usually caused by down drafts which are due either to faulty construction or an obstruction.

If smoking is constant but has a tendency to diminish, it may be due to dampness of the chimney. Frequently a flue which has not been used in a long time becomes cold and damp and chills the current. This will check the draft materially until the masonry has become warm again.

A fireplace that is too high is usually inefficient. Placing a wide board over the upper part of the opening will tell if this is fault.

PLANTS NEED A BATH TO THRIVE

Many women do not realize that

their house plants need baths if they are to thrive. One of the best home treatments for plants, not only because it is inexpensive and accessible, but also because it is effective, is soap solution which can be made at home in a few minutes.

Shave a quarter of a pound of soap or put a quarter of a pound of soap chips into a gallon of boiling water. Allow to simmer slowly until the soap is dissolved, then remove it to cool. This will keep for a long time and can be used at regular intervals.

A whisk broom will do as a sprayer. Dip it into the solution and give the plant a good bath, shaking the soapy water under and over the leaves.

KEEP IT DARK

To preserve your perfume, it should be kept in a cool dark place. If you leave it on a sunny dressing table it evaporates and the action of light causes it to lose its odor. The finer the perfume the more quickly it deteriorates in heat and light.

These rules for its wear and care should be heeded by every receiver of a perfume gift, for if he gives it to you he pays tribute to your loveliness and charm, and you should acknowledge the compliment by correct treatment of his gift.

No. 16, So. Chicago, Ill.—After an absence of several months, I am returning with news galore.

The first news I wish to report on is the result of the election held at the December meeting. Presiding as our leading lady again will be the ever popular and gracious Kate Triller. Our vice-president will be Mrs. Josephine Kral; secretary, Gladys Buck; recording secretary, Mary Krall; treasurer, Mrs. Anne Buck; auditors Anne Kuhel, Pauline Spretnjak, Kathryn Cribari, Marge Spretnjak.

The following news is a wee bit late but party news is always hard to keep to ourselves. On November 19th the cadets tendered Pauline Spretnjak a surprise party. May you have many more "Happy Birthdays," Pauline. The following Sunday our president, Kate Triller, was surprised at the home of her niece, Edna Triller, in honor of her nameday. Much gaiety was added to this occasion in the form of tea leaf readings.

Bowler's Notice: The annual tournament will be held in the very near future. This year the event takes place in our Supreme President's City—Sheboygan, Wisconsin. I need not remind you of the wonderful time we had in Joliet last year. To those of you who have not yet had this experience we extend to you a most cordial welcome to come along with us. For further information regarding the tournament, please attend the March 8th meeting at St. George's Church Hall.

Your secretary has a few more boxes of the Slovenian stationary on hand which she would like to dispose of. Remember, it is for a worthy cause.

We'll be seeing you at the next meeting.

GLADYS BUCK, sec'y.

No. 20, Joliet, Ill.—Our Christmas dinner of December 21, held at the Woodruff Hotel, proved most successful. It instilled in each one of us a little of the Christmas spirit which we hope will remain with us throughout the year.

The tables were centered with tall lighted red tapers whose bases were decorated with small Christmas tree branches. The centerpiece at the speaker's table was of cones and holly flanked by four large red candles. Following the dinner served by candlelight the cadets exchanged gifts. Then a musical program was presented by Jonita Erjavec, who played on her violin "Winter Wonderland" and "Adesta Fidelis." Singing vocal numbers were given by Geraldine Jevitz, who sang "That's What I Want for Christmas" and "Silent Night, Holy Night"; and Jeanne Matkovich, who sang "White Christmas," "Toyland," and "The First Noel." The youthful entertainers, whose sisters are members of the drill team, were attired in lovely formal dresses. Olga Erjavec accompanied them on the piano.

President Isabelle Musich was an excellent toastmistress. Short talks were given by the drill team's officers—Lieutenant Rita Stukel, Secretary Mary Bostjancic, and Treasurer Agnes Schmidberger. Lieutenant Mildred Erjavec presented Captain Jo Mahkovec a rhinestone bracelet, while Vice-president Marie Popek, in the name of the cadets presented a large amber-colored compact to President Isabelle Musich.

Mrs. Josephine Erjavec, supreme secretary, spoke at which time she presented each officer a gift, as well as to the chairman of the recent "Night of Rhythm" dance, Dorothy Jevitz, the Junior cadets' Captain Evelyn Mutz, and President Mary Spelich.

Mr. Fred Pearson, our drillmaster and honorary guest of the evening, was presented gifts of appreciation from the championship cadets through Captain Jo and President Isabelle, and from the Junior cadets through Captain Mutz and President Spelich. The champs' gifts were a fifty dollar war bond and a maroon lounging robe, while the Junior cadets' gifts to Mr. Pearson consisted of a twenty-five dollar check, a quart of Seagram and four packages of his favorite—Lucky Strikes.

Also remembered were the two other guests present—Mrs. John L. Jevitz, who received a pair of earrings and Mr. William Coote, who received a pint of Seagram. Officers of the Union's local branch who were present were Secretary Josephine Muster, Trustee Jennie Benedick and Sentinel Mary Kunstek, who, in their talks, extended the cadets wishes for a most happy holiday season.

Geraldine Jevitz drew the name of Marion Mlakar, who was the lucky winner of a pair of pillow slips which were presented to the drill team at the Manhattan's "Smoke for the Yanks" affair of August 20. Movies of the past cadet activities, which were shown by Mr. Joseph Erjavec, concluded the evening.

Other cadets present were: Dorothy

Ancel, Lucille Brulc, Madeline Culik, Jean Gombac, Jean Govednik, Helen and Mary Janesh, Marion Jelenich, Kate Jelinik, Marie Kastelic, Irene Korevec, Bernice Kuzma, Lorraine Lange, Beatrice Likar, Sophie Matkovic, Marie and Therese Metesh, Bernice Musich, Margaret Petrich, Albina Potochnic, Betty Vershay, Helen Zadel, Mrs. Jean Kubinski Hurley and Mrs. Mildred Mikolic Ellena.

Cadet Dorothy Jevitz has been quite ill with a very bad case of acute tonsillitis. She is employed at the Navy Yards as a rearranger and spends her working hours in the great outdoors. We wish her a speedy return to her gay self once again and may she so remain for a very long time.

Cadet Bernadine Kastelic has completed her Nurse's Aide course at St. Joseph's Hospital and now one may see her busily attending the patients most every Saturday afternoon and Sunday morning. May her love for her work increase with each passing day.

I remain as ever your cadet reporter,
OLGA ERJAVEC.

IN APPRECIATION

Saturday morning, December 16, a Requiem High Mass was sung for my husband, Pvt. Alvin Hurley, in St. Joseph's Church at 6:45.

At this time I wish to express my sincere thanks to the Slovenian Women's Union championship cadets for the Mass offering and to every cadet who attended it. Your heartfelt sympathies extended to me at the time of my sorrow will always be remembered with deep gratitude.

CADET JEAN KUBINSKI HURLEY.

DIRECTOR OF SPORTS REPORTS

Our Midwest tournament will be held March 16 17 and 18 at the Eagles Bowling Alleys, between 8th and 9th Streets on New York Ave., in Sheboygan, Wis.

Bowlers, are you getting ready to take part? We realize that our tournament will be early this year, that's due to the fact that Easter is very early, but we surely hope that you will show up in great numbers. How about our other towns also showing up? Let's have a grand turnout!

Look for more information regarding our tournament in the next issue of Zarja.

Let's start getting our teams together now. With lot of success for the coming tourney, I remain,

LILLIAN KOZEK.

GUTTER BALLS

Another month and another deadline to meet. After two weeks of rest, everyone was glad to get back to bowling again.

Following are the standing of the No. 20 bowling league:

1. Erjavec Supremes
2. Mahkovec Tavern

3. Planinsek Grocers
4. Modern Fur Shoppe
5. Nemanich Florist
6. S. W. U. No. 20

High Team Game—Erjavec Supreme
High Team Series—Planinsek Grocers

High Individual Games—Marge Jamnik

High Individual Series — Mary Brick

All the girls had a wonderful time at our Christmas Party which was held at Mahkovec's Tavern on December 18, 1944, after our regular bowling. The girls really gobbled up the delicious chicken which was prepared for us by Mrs. Mahkovec. Afterwards each girl exchanged gifts and also each team was presented with gifts from their sponsors. The remainder of the evening was spent informally.

The officers of the Slovenian Women's Union were present. From their remarks they all had an enjoyable evening.

It's a shame that a team has to forfeit three games because the bowlers on their team do not take the time to call and get subs in their places. Let's try to be there, girls, or get someone in your place. Remember, it's your team!

Only two splits were recorded. They were made by Mary Nemanich, 6-7, and Frances Gaspich, 5-8-10. Come on, girls, there must be more than just two over the four-week period. Or are we all slipping?

Until next month, when we will have a newsier column, we remain,

Two Cub Reporters,

JEAN GOMBAC,
ISABELLE MUSICH.

No. 23, Ely, Minnesota—Dawn Club report. In spite of the bitter cold and temperature being 28 degrees below zero, we had a good attendance at our first meeting of the year 1945. Our meetings are held every first Thursday of the month at the Community Center. President Mrs. Anne Rowe presided at the meeting with the newly elected officers, who are as follows: Mrs. Amelia Malner, vice-president; Mrs. Mary Chernivec, recording secretary and reporter; Mrs. Stephanie Vranesich, treasurer; Mrs. Mary Sershen and Mrs. Barbara Brennan, auditors.

At the meeting it was decided that we have an annual get-together of all our members and their husbands or boy friends. It'll be held some time in February before Lent. Lunch will be served and there'll be dancing for entertainment. Members are to contact Mary Sershen, chairman, and tell her that you are attending the event.

Bunco was played after the business session last month with Barbara Brennan getting high and Stephanie Vranesich low. Hanna Robertson received the door prize. A delicious lunch was served by the committee which consisted of Mary Sershen, Mary Skradski, and Angela Godec.

The Dawn Club members wish to extend their best wishes for a prosperous New Year to the officers and members of our Union. Greetings to all!

MARY CHERNIVEC, reporter.

No. 49, Euclid, Ohio.—Memoirs of the Noble Cadets Drill Team:

In the year of 1940 the Junior members of the Lodge No. 49 consummated plans which resulted in the organization of the Noble Cadets Drill Team. The chosen members were: Capt. Mary-Ann Intihar, Lieutenant Betty Urankar, Mary Urankar, Margie Zgonc, Mollie Zgonc, Irene Zeman, Margie Intihar, Fran Yerman, Betty Kapudja, Doris Proportnik, Fran Mekinda, Eleanor Proportnik, and Christine Intihar.

Encouraged and aided by the Senior Women's group, a drill master, Mr. Leo Lynn, was selected and meetings were held the first Monday of each month. Mr. Lynn has filled this position ever since, with the exception of one year when Mr. William Hutton acted in this capacity. Two of our members automatically dropped out when they assumed the bonds of matrimony, but Mrs. Al Holney and Mrs. Al Phillips, formerly Vickie Dragozet and Lucille Urankar, retain their interest in all of our social activities.

In October, 1942, St. Christine's Church formed the setting for a very impressive ceremony. The Cadets attended church and communion in a body. Visiting teams participated in this affair. This occasion was the "blessing of our Banner," by Father Bombach. That evening a large crowd patronized the dance held at the church.

The Theodore Roosevelt Hotel was the scene of the competitive work, at which the Noble Cadets tried their luck, at the May, 1943 Convention in Pittsburgh, Pa. Another team was better than we, but that didn't dishearten the girls a bit, because we tried again in October of that same year, in Cleveland, and were awarded the "First Honors of 1943." At this time was conceived the ambition to become a first prize winning team and this goal was reached in Cleveland. November 11, 1944, when a bronze trophy was awarded to our team.

Our team participated in civic celebrations, such as parades on Memorial Day, Flag Day and the campaign parade for Mayor Frank J. Lausche for Governor of Ohio. On one of these occasions, the Cadets met Guy Lombardo, the Band Leader and his sister, Rosemary, then playing at the Palace. (After Guy had autographed the girls' hats, it was rumored that many head bands had to be enlarged.)

The girls have planned and participated in many social activities. A Victory dinner and bowling party was held after the First Trophy was won in October, 1943. A second dinner was held for Mr. Leo Lynn and Mrs. Lynn at Chin's Victory Room in December of 1944. Other enjoyable events were the Birthday Party for Captain Mary Ann, a bike hike to North Chagrin Reservation, a hayride to Walker's Ranch in Chardon followed by an overnight stay at the farm of Margie and Mollie Zgonc where we had some experiences cooking our own meals.

The girls that came from Joliet, Il-

linois, namely, Marie Mettess, Kay Jalinek, Therese Mettess, and Lorraine Lange, were very welcome. We wish to thank them for showing interest in our work here in Cleveland, and coming out for our competitive work. Captain Mary Ann Intihar invited the girls to stay at her house the weekend they were here.

The Noble Cadets wish to extend their deepest sympathies for the passing of Mrs. Zgonc, mother of Margie, Mollie, and Lucille Zgonc of the team. Also to the family of Mrs. Kosten, who was an active member of our Lodge, and who will be greatly missed by the Senior Group. Our thoughts and prayers go out to both.

With regards to everyone, I remain,
FRANCES MEKINDA, reporter.

No. 50, Cleveland, O. — Our January meeting started out very well. Here's hoping the members will keep up the good work! We were very glad to see Mrs. Margaret Ostroska and Theresa Petric present again, we are also hoping Mrs. Ostroska will ask her daughter to join our branch in the campaign. How about the rest of the members? Will you bring a new member with you at our February 12th meeting? We are counting on each member to pitch in and help, so we will be able to fill our quota.

A hearty welcome was given to Miss Anne Banish who joined our branch last month. We hope you will enjoy being a member of the SWU, Anne.

Birthday Greetings were extended to our "February Girls." Here's hoping all our February celebrants will be present at our meeting.

Installation of officers highlighted our first meeting, under the capable leadership of Mrs. Ann Pavlovic, our former president.

Plans for our "April 14 Dance" will be the topic of our discussions at the February meeting. We need new ideas, so come, help us make plans so our dance will be a success.

Girls, after our meeting we are going to hold a crochet and knitting class; we have quite a few instructive members who are willing to come and show us all how to get started in making those pretty things! You can begin anything—crochet edges, woolen fascinators, embroidery, etc. So don't forget to bring your needles, yarn and whatever you'll need. Then you, too, can make some useful articles.

To Mary Petkovsek we extend our deepest sympathy on the loss of her dear mother.

So till February 12 we'll be c-ing u!
FRANCES SIETZ pres.

No. 54, Warren, O.—The bells have rung out the old year and then with all their might rang in the new year with a hope and a prayer that this new year would bring peace to the whole world.

Our annual meeting was well attended. In spite of the deep snow and cold which came to us in over abundance, some of our faithful members ventured to come from the country to the meeting. We are very proud

of our loyal members, Mrs. Stavara and Mrs. Gladd, for making it their duty to be at the meetings. They come in every kind of weather, because they're really interested in our activities.

Again, I'm appealing to all our members to try your utmost to attend our monthly meetings more often. The more, the merrier! We are very happy to see all members present. Please try to come!

After our business session, we had an enjoyable Christmas program. Those participating were: little Joanne Racher, playing Christmas carols on the piano; Josephine Smuke, Anna Gradishar and Jean Hegler. Many thanks to all for the fine program. Joanne plays the piano very well and we are proud of her accomplishment. Just keep up the good work, Joanne.

Santa Claus was there also to distribute gifts among the children and then luncheon was served.

Some of our folks have had a lot of heartaches lately. Sad news again reached our beloved Mrs. Tomsich of Cortland. As I had reported last time of a son, Frank Laurich, being wounded in action and upon recovering was sent back into action. This time the message was that her twin sons, Frank and John, were both wounded. Our hearts go out to you, Mrs. Tomsich, and to all the mothers who go through such deep sorrow. Private Matt Perin, brother of our member, Mary Slapsak, was also reported wounded last June and was hospitalized in England. May God bring them back and restore good health to every wounded soldier.

We extend our deepest sympathy to Mrs. Zakrajsek, who mourns the loss of her dear husband. May he rest in peace and the perpetual light shine upon him.

Newly elected officers are as follows: Anne Petrich, president; Ivana Sajin, vice-president; Mary Waltko, secretary; Josephine Smuke, treasurer; Marion Spiwak, recording secretary; Anna Kassin, sentinel; Genevieve Krivonec, Bernice Ryabik and Anna Brdek, auditors. Our meetings have been changed to the second Wednesday of the month at the same place. Please come to our next meeting on February 14, at 7 P. M.

As we cannot have any dances, it was decided that we have a drawing on a chenille bedspread. So please, members, when you get your book of chances try to dispose of them because we need the money for our treasury to defray the expenses. The prize will be given away at the meeting of May 9.

We wish all our ill members a speedy recovery.

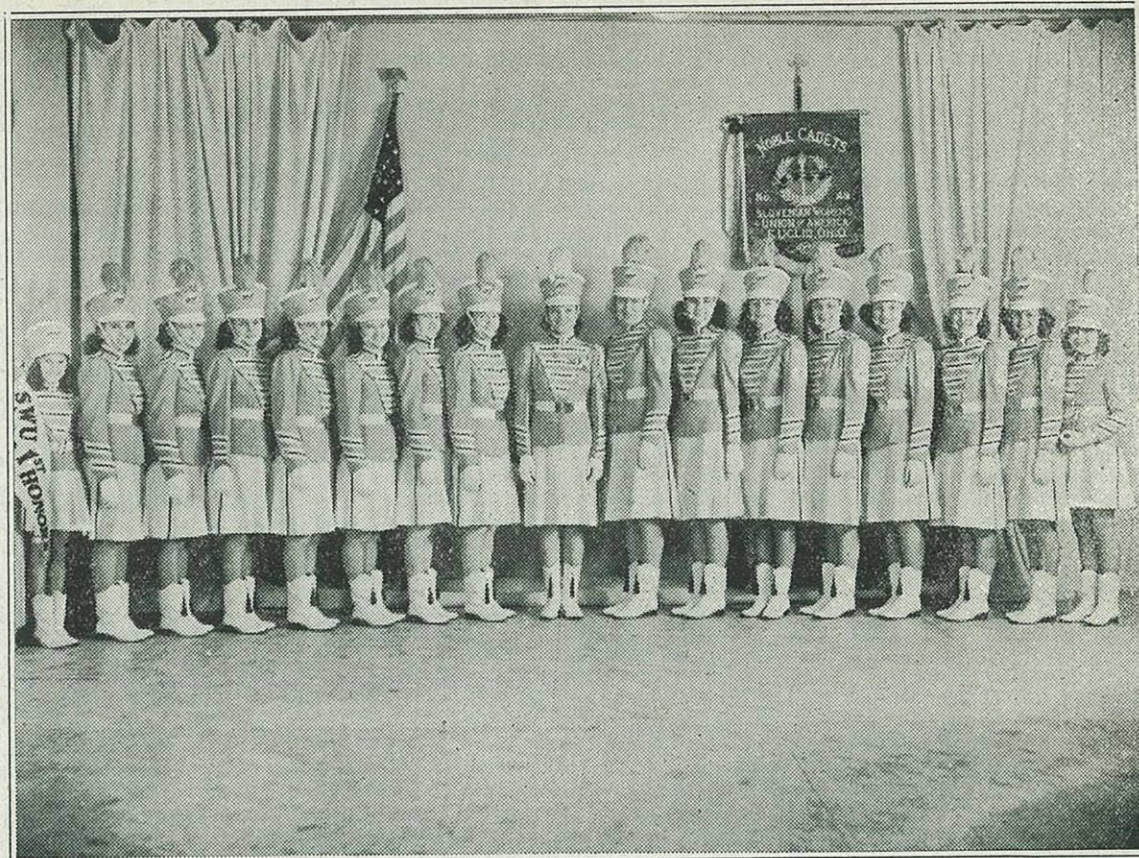
Don't forget our meeting on February 14! Until then, good luck and God bless all!

ANNA PETRICH, president.

GOOD LUCK, JOHNNY!

In a postscript Mrs. Anne Petrich tells us where her only son, Johnny, who has been serving in the Navy for over a year was assigned for overseas duty and is on his way over. "God bring him back in good health," is our most sincere wish.

THE NOBLE CADETS, WINNERS OF FIRST HONORS IN 1943-1944

Left to right: Rosemary Mersnik, Helen Kuraz, Molly Zgonc, Margaret Zgonc, Lieut. Betty Urankar, Mary Urankar, Marge Intihar, Irene Zeeman, Capt. Mary Ann Intihar, Christine Intihar, Betty Kapudja, Eleanor Propornik, Frances McKinda, Doris Propornik, Fanny Yerman, Lucille Zgonc, Dolores Mihelich.

Mrs. Petrich's mother who lives in Ambridge, Pa., has also been seriously ill for the past months and there is very little hope for her recovery. We shall join you in your prayers, Anne, that all will be according to God's will. You have many worries, we know, because you love your family so much, but be brave because you need the strength to keep your own health which we know is not the best, either. Our hearts are with you!

—A. N.

No. 55, Girard, Ohio. — Trumbull Cadets.

Yo ho, yo ho, yo ho, you ho,
Back into circulation we go;
To inform you of the things we do,
And all the things we hope for too!

Well, the Christmas holiday has once more come and gone by—and once more also, we celebrated the season without our beloved sons and daughters, who are all over the world, faithfully defending "Old Glory" from any aggression. Yes, but nevertheless, our prayers will continue that this New Year will be a victorious and peaceful one, and grant those we love a safe return.

I realize, that for months, we have not made a report to "Zarja," and yet many important incidents occurred which really should have been reported to our editor and other branches;

and I am really sorry that our reporter slipped up on her duty but on the other hand, perhaps, she was busy with her other tasks and became difficult for her to perform that which she was obliged to do. In this coming year I hope to report more often with details of our teams affairs.

For a bit of old news to us, yet it will be new to you, I wish to inform you that Frances Mollis is no longer our captain and we do miss her instructing very much. She resigned her captaincy several months ago to be with her husband who is now employed in Pittsburgh, Pa. To her position the cadets promoted our former lieutenant, Florence Pishkur, to fill the vacancy; and as new lieutenant we have Mildred Lozier, who very capably fulfills her duty. To Frances Mollis, we wish so sincerely that she will be happier in her new environment, and to Captain Florence Pishkur and Lieutenant Mildred Lozier, we too extend best wishes!

In our midst, we have several new cadets, and I am very happy to report are very devout members. They are, Rosemary Walsh, Gladys and Lillian Dellinger, and Beatrice Umeck. Welcome, girls!

At our Christmas party and meeting we had our annual election of officers and they are as follows: Captain, Florence Pishkur; lieutenant cap-

tain, Mildred Lozier; president, Dorothy Gorenc; vice-president, Jeanette Dellinger; secretary, Mary Pekaravic; treasurer, Edythe Gorenc; Audrey Lozier and Gladys Dellinger as monitors, and yours truly as reporter.

The Cadets wish to thank our Captain and Lieutenant, chairladies for the party, who worked so diligently in preparing the affair. And then to one, who is always ready to pitch in with everything she has, last but by no means the least, the cadets thank Mrs. Theresa Lozier for roasting our chickens, they certainly were tempting and delicious, for all this we are extremely grateful.

Will those girls who are in arrears with their dues, kindly bring them up to date? There are really only two; you know who you are, so please take care of them so that we can close the books!!

Cadets, remember at our meeting, we decided upon a rule to the effect that each girl absent from drill practice, unless she is working or ill, will be penalized 25c each week of absence, and 5c for being late. This is important, bear it in mind! You all know that drill practice is every Wednesday night at 7:30 P. M. sharp at the Slovenian Hall, so let us make this year a very prosperous one in drill work.

Though we are a little late, the

Trumbull cadets offer most sincere felicitations to our Colonel Albina Novak, upon the birth of a daughter. Welcome, Gloria Jean, and may God bless you! (Thank you!—A. N.)

I, too, am up in the clouds over a similar event, for Mr. Stork presented my brother and wife, Corporal and Mrs. Rudy J. Pishkur, a daughter on December 7. The babe has been named Shirley Ann, and "all three" are doing fine. So, for the first time, yours truly is an aunt and, gee, it makes me so happy.

Well, I guess this concludes my chat with you for this month, and I hope that this New Year will reunite us with those we love.

Happy New Year to all.

MILLE PISHKUR, reporter.

No. 56, Hibbing, Minn. — Hello everybody, from up here in Minnesota! This is my first attempt at writing to the Zarja. First of all I want to let the members know I was elected your financial secretary for 1945. I will try to fulfill your past secretary's record, but I can say here that I will not be able to go around collecting dues, so please members, do your duty by paying promptly and see that you pay each month. If you do feel you want to remain a member of the S. W. U. you will have to pay your dues promptly. For those of you who want to come to my home to pay them, my address is 3414—4th Ave. W. So once again I ask you all to do your share and I mean it, I will not collect from house to house.

Our January meeting was not well attended but seeing we have cold weather, many of the members did not venture out. Let's hope we have a bigger turnout for February as we have a big treat in store for everybody. We will help our vice president celebrate her birthday. So please come, one and all. Once again, I ask your co-operation, members of Branch No. 56.

I remain your new secretary,

ANNE SATONICH.

No. 57, Niles, Ohio. — Our annual meeting wasn't attended as well as we would have liked it to be. The poor weather and work kept many of our members away but there are many who could attend if they so desire. We're hoping you'll be more diligent in this respect during the coming months and make it your point to attend meetings. Some of our members are also in arrear with dues. Please pay up as soon as possible. Our treasury is depleted and the secretary should not be expected to pay for your dues.

On December 17 we had an enjoyable Christmas party at the home of Mrs. Ann Dolence. Santa Claus was there with a bag full of presents for the members of our Juvenile division. We had a gift exchange and plenty of fun. Refreshments were also served. Those who were absent missed a very nice time. Many thanks to our active young officers for the party.

Congratulations to our secretary who became a proud mother of a darling baby boy. Wishing everyone a happy New Year!

J. PRINZ.

No. 96, Universal, Pa. — In reply to the appeal for clothing for Jugoslavia, our members collected, mended and shipped 1,700 lbs. to New York. We thank all for their generous contributions.

At the Christmas Party, the "potica" you baked, Sister Shifrar, was delicious. Yes, even Santa Claus enjoyed HERSELF.

For having worked so faithfully and well, our 1944 officers certainly deserve our gratitude. Thank you.

To the 1945 officers we can only pledge our loyal support. They are: Pauline Kokal, president; Julia Starman, vice president; Cecilia Peternel, financial secretary; Mary Habjan, recording secretary; Mary Kokal, treasurer, and Helen Richter sergeant-at-arms. In addition to the above we elected Pauline Kokal in Universal, and Elsie Bogaty in Renton as assistants who are authorized to collect dues when a sister is not able to pay at Sister Peternel's in Center. Also, please note that the financial secretary will be glad to collect three or four month's dues at one time in order to keep the members paid to date if for any reason such as gasoline rationing, they are unable to remit.

Sister Mary Previc has been ill, and we wish her a speedy recovery. Won't you try to come to our next meeting, Sister Previc?

Th January 14, 1945, meeting took place in Center. We played the usual games.

It is sincerely requested that any member who happened to forget about any of their 1944 dues, to contact the financial secretary as soon as possible.

For the new year, let's resolve to secure some new members, donate blood to the Blood Bank, pay our dues and be cheerful.

MARY ANNE KLEMENCIC,
reporter.

No. 105, Detroit, Mich. — We would like to have a big attendance at the next meeting on February 11th at 6170 Maxwell Avenue. After the meeting we'll play Bingo and have a social hour. Bring your husbands and friends. They are all welcome.

Many thanks to Mrs. Ault for entertaining at our January meeting. The cold weather was to blame for the poor attendance but we hope it'll be fair on the day of our next meeting.

Mrs. Roth slipped on an icy walk and sustained an injury. Her husband was sick at the time and was confined to a Hospital. Her only daughter who is a student nurse was also on a sick bed during the same time. We wish them all a speedy recovery.

I will be seeing you at the meeting on February 11.

MARIE NEZBEDA.

QUESTION BOX

Is Eunice a Saint's name?

Yes. She was the mother of St. Timothy and is praised in St. Paul's second epistle to Timothy (Chap. 1, verse 5). She lived in Lystra. Her feast day is celebrated on March 11.

Can a Pope abdicate? Can he be deposed?

The Pope may validly abdicate his office. To do this he does not have the consent of the Sacred College of Cardinals or of any other body in the Church. He is the sole judge of whether such abdication is valid and expedient.

In case of abdication the Holy See would become vacant the same as though the Pope had died and the Sacred College of Cardinals would proceed to the election of a new Supreme Pontiff. The classic example of papal abdication is that of Celestine V in 1294.

There is no power on earth that can depose a duly elected Pope. Some theologians erroneously taught in the Middle Ages, that a general council could depose the Supreme Pontiff. They were entirely wrong in their opinion.

What is the proper thing to do when the priest leaves the altar at the end of Mass? Should the congregation stand or kneel?

In this regard, we should follow local custom. In many cases the congregation remains kneeling, so as not to disturb those who are making their thanksgiving after Holy Communion.

May a Catholic, who has not been confirmed, be married in the Church?

Such a one may be married in the Church, but he should not neglect to receive Confirmation as soon as the opportunity presents itself. He should consult a priest, who will be glad to make arrangements to have him confirmed in his own or in some other church.

FASHION NEWS

by
GLADYS
BUCK

How many times did you hear, "Not one color, but many," in reference to winter clothes? That tells the color story, in everything from coats to accessories. You can scarcely pick out one color family that is predominant, and in each group there are tones and more tones, for greater variety.

The designers use this wealth of color cleverly, planning each costume from the loom to the final trimming detail, for color and texture together decide the type of the fabric and its formality.

Powder blue, for instance, is a lovely color for a street-length dress, when it is done in smooth crepe or satin. It is a country color when you find it in flannel or fleece. So many of the simplest clothes are formal this year, because of their color, expressed in a suitable texture.

For winter afternoons and for parties of all types, you'll enjoy clothes in the warm, rich colors that make you feel festive and flatter you at the same time.

Not only in color, but in silhouette and detail, there is plenty of choice this year. There are the slimmest of skirts, animated by a bit of flounce at the side, by a peplum, by a bow that suggests a bustle or by a tunic.

There are fuller skirts, looking ahead to the days of plenty when there will be no dress regulations. The tapered look, from the hipline down, is good and gives you the tall, slender appearance that most people want.

There's been so much excitement about synthetic fabrics these last few years that many people get the idea that cotton and other natural fibers are due to be put on the shelf. Nothing could be more wrong. True, the world is using millions of yards of synthetic materials, but we still use eight times as much cotton as any textile fiber and four times as much as all the other put together.

The reason we still are using more cotton material all the time, in addition to the synthetics, is because man uses more material per capita than formerly.

Among the natural advantages of cotton are that it is easily washed, can be woven in many versatile textures from the most gossamer and delicate to materials tough enough to wear down metal surfaces. It does not deteriorate in storage, is not food for moths, can be made in permanent finishes so that starching or reglazing is not necessary even after washing. It can be made mildewproof, fire retardant, water repellent, wind resistance and is practical for use in either the tropics or the arctics.

The tiny zippered leather coin purses, which strap on the wrist are certain to be snatched up by the girl who sees them. Just to make these convenient little purses more appealing they are designed to resemble elephants, or cats, and are gaily colored.

Sterling silver friendship rings have two tiny silver hearts dangling from their engraved circles. These are perennially popular with the juke box crowd. Skunks and big-eyed dogs of real fur and ermine tails make really different lapel pins.

GLADYS BUCK.

HOME MAKING

Time Table

The rib roast of beef should be roasted in a slow oven, 325 degrees Fahrenheit, allowing 20 to 25 minutes per pound for rare; 25 to 30 for medium, and 30 to 35 for well done. If the roast is boned and rolled, or less than five pounds, increasing cooking time per pound from five to ten minutes.

Baked ham should bake in a slow oven, 300 degrees Fahrenheit, allowing 18 minutes per pound for the ten or 12 pound ham; 20 minutes per pound for the ham weighing less than ten pounds; 22 to 25 minutes per pound for the half ham; and ten minutes per pound for the pre-cooked ham.

Duck should be roasted in a slow oven, 325 degrees Fahrenheit, allowing 45 minutes per pound for the smaller bird; and 40 minutes per pound for the larger.

A moderate oven, 350 degrees Fahrenheit, is best for goose. Allow 25 to 30 minutes per pound.

This method for preparing flank steak is particularly savory. This dressing recipe may be used for stuffing the shoulder roast of pork, of veal, or lamb.

Stuffed Flank Steak

Wipe meat with a dampened cloth. With a sharp knife score meat lengthwise and crosswise. Stuff and roll lengthwise of the steak so it will be cut across the grain, in slicing, thus adding to the tenderness.

For the dressing saute one tablespoon minced onion, one-half cup chopped celery, and two tablespoons chopped green pepper in two tablespoons fat. Add one and one-half cups stale bread crumbs. Season well with salt, pepper, and a bit of sage, if liked. Moisten with hot water. Place on steak, roll and tie.

Brown steak in a small amount of fat. Add hot water to cover the bottom of the pan. Cover and simmer, or bake in a slow oven, 325 degrees Fahrenheit until meat is tender, about two hours. Remove cover during last few minutes of cooking. Mushrooms may be put around the steak, during this last part of the cooking, if desired. Cream gravy should be made to pour over the roast.

Dressing the Vegetables

There are other parts of the meal to be dressed up, too, such as the vegetables:

Sweet potato puffs, each topped with a cube of currant or other jelly, look pretty on the platter. Mash sweet potatoes. Whip until light. Season well. Shape into balls, putting them on a greased baking sheet. Make a depression in each. Bake in a moderately hot oven, 375 degrees Fahrenheit, long enough to heat through and brown lightly. Insert a cube of jelly in the center of each when serving.

Macedoine of vegetables offers variety of flavor and in color. To four cups shredded green beans, allow two cups shredded carrots and two of celery. Cook beans 10 or 12 minutes, add carrots and celery and complete cooking. Serve well seasoned.

Eggnog Chiffon Pie

Baked pie shell or graham cracker crust

- 1 1/4 c milk
- 1 T plain, unflavored gelatin
- 1/4 c cold milk
- 3 eggs
- 1/4 t salt
- 1/4 t nutmeg
- 1/2 c sugar
- 1 t vanilla
- 1 to 2 T rum or whisky

Prepare shell. Scald first amount of milk. Soften gelatin in second amount. Let stand 5 minutes. Separate eggs. Beat yolks with half the sugar, the salt and nutmeg. Dissolve gelatin in hot milk. Stir slowly into egg yolk mixture. Set aside to cool until mixture starts to congeal. Whip until light. Beat egg whites stiff. Add

remaining sugar, beating it in as added. Fold into yolks with flavoring. Turn into prepared shell and let stand until firm.

You've tasted wine-cookery in fine restaurants. Now discover what goodness wine can bring to your own cooking!

Ground Beef Burgundy Steaks

Mix 1 1/2 lbs. ground beef or hamburger with 1 1/2 tsps. salt, 1/4 tsp. pepper, and 1/2 cup Burgundy or Claret wine. Shape into 4 or 5 flat cakes about 1 inch thick. Brush with oil and broil slowly 8 to 10 minutes, turning once; or brown in a hot skillet, turning frequently. For sauce: add 1/2 cup same wine to fat in pan, heat to boiling, season, and pour over steaks. Garnish with raw or fried onion rings.

Here's Handy Trick for Sifting Flour

Keep two squares of heavy wax paper folded in flour sifter to be used when sifting flour. Spread paper out and sift flour on it then replace it in sifter after use. This saves paper and eliminates extra washing of dishes.

FEBRUARY

Washington and Lincoln, too,
Were our leaders, brave and true,
They were loyal Presidents,
Honored now by great events.

One, the father of our nation,
Born upon a great plantation,
Worked to earn his mighty name,
And was given lasting fame.

Lincoln, honored by his nation,
Labored hard for education,
What he learned, he practiced then,
And history gave us two great men.

Wrong Name

Grace: "I don't understand baseball at all. Do you?"

Sally: "You don't have to understand it. Everything is decided by a man they call a vampire."

* * *

"You're a cheat!" shouted the first lawyer to his opponent.

"You're a liar!" retorted the other. "Now that these attorneys have identified each other," declared the judge, "we shall proceed with the case."

* * *

Luke: "Is your secretary a good worker?"

McGlucke: "Yes, but she kinda clock-eyed."

* * *

WE HEARD—

That it is good psychology to always kiss the children goodnight. (Well, if you're not sleepy and can stay up that late.)

* * *

That it's easy to have breakfast in Japan and dinner in Canada on the same day. (They're both small communities in N. Carolina.)

* * *

That all husbands are alike—they just have different faces so you can tell them apart.

* * *

That you shouldn't worry when you stumble 'cause the worm is the only thing that can't fall down. (As if you didn't know.)

Juniors' Page

A LETTER TO THE JUNIORS

by

Juvenile Director

FRANCES
BOGOVICH

My Dear Juniors:

St. Valentine's is a special holiday in February. We'll also celebrate Lincoln's and Washington's birthdays. I wish you many pleasant hours!

We're happy to announce that one of our junior members volunteered to be monthly editor of a brief article on "Fashions for Juniors," which should be interesting to our readers. However she wishes to keep her real name a secret and will use the by-line "CHICKIE." We know you'll like her suggestions.

JUNIORS CHOOSE PINK & GREEN

Fuller shirred skirts, brief or long full sleeves, and lots of pink and green are what juniors are choosing for spring. Pink and green in plain colors and in printed combinations with black are most popular.

Necklines are low and U-shaped, or high with ruffles. The newest skirt is the "Samba," which has a five-inch ruffle around the bottom to give a fuller look.

A clever dress is in candy pink and black, has a plain black top, brief sleeves, and a dirndl skirt of pink with three wide bands of pink and black print running horizontally across the skirt.

New Recipe—Roll your sweater sleeves up instead of pushing them up. Wear a short, dainty pearl necklace instead of those tummy-length ropes. Knot a kerchief around your neck or wear a large scarf square as a grandmother's shawl instead of jewelry. Wear your cardigan open down the front, instead of buttoned down the back, and attach a chain from the button to the buttonhole at the waistline with charms at the end. They're all new trends reported by our most

observant cakettes. (A caketette, junior, is a gal that spends her time and her nickels at the coke bar.)

No. 20, Joliet, Ill. — The Junior Cadets met Tuesday evening, Jan. 8, at 527 North Chicago Street with Miss Mary Spelich presiding. The election of military officers was suspended until a later date. Continuing to serve these offices will be Miss Evelyn Mutz, Miss Bernice Metesh and Miss Marie Vranicar. Social and business officers elected were: Miss Patricia Brulc, president; Miss Lucille Gregorash, first vice president; Miss Eileen Ferkol, second vice president; Miss Dorothy Govednik, secretary; Miss Bernice Metesh, treasurer; the Misses Delores and Dorothy Bostjancic, reporters, and Miss Spelich, chairman of the recreational committee. Congratulations, girls!

The Cadets held their Christmas party Friday evening in the home of Miss Eileen Ferkol, 920 North Center Street. We wish to thank Mrs. Ferkol for letting us use her home. It was also the second anniversary of the drill team's organization. Games were played with prizes going to Miss Ferkol and Miss Dorothy Piunti. A musical program was presented with Miss Geraldine Jevitz, Miss Diane Ramuta, Miss Delores Bostjancic, Miss Marie and Bernadine Vranicar singing carols. Community singing was enjoyed. Gifts were placed on a table centered with a winter scene. Following the gift exchange luncheon was served and Mrs. Agnes Ferkol poured. Chairman of the party was Miss Patricia Brulc assisted by the Misses Ferkol, Vranicar, Francis Cankar, Lois Crnkovic, Lorraine Horvat, Betty Kambic, Marion Metesh, and Virginia Remus. Others present were the Misses Evelyn Mutz, Bernice Metesh, Mary Spelich, Dorothy Govednik, Dorothy Bostjancic, Doris Bistry, Leona Plut, Dorothy Ancel, Dolores Brulc, Marie Crnkovic, Jacqueline Nahaas, Gloria Ann Papesch, Camille Rogel, Rosemary Sandal and Francille Vranicar. Present from the championship cadets union were Miss Mildred Erjavec, Miss Irene Planinsek, Miss Agnes Schmidberger and Miss Olga Erjavec.

The two new cadets are Miss Rosemary Sandal and Miss Rosemary Vranesic. Congratulations! Anyone who wishes to join is welcome.

We are glad to have some company on the Junior Page. We wish that all the junior cadets would write in it, for a while we were pretty lonesome, being there by ourselves.

We were glad to see a former cadet Miss Anna Petric, who was home recently for the Christmas holiday; she is attending Saint Francis Preparatory School.

We wish that all the girls would kindly be present at all the drill practices this year.

We remain, your Junior cadet reporters,

DELORES and DOROTHY
BOSTJANCIC.

DO YOU KNOW . . .

- 1—Which of our states has the shortest coast line?
- 2—What South American countries have no seacoast?
- 3—What states touch the St. Lawrence River?
- 4—What do orange blossoms worn by brides symbolize?
- 5—What connects the arteries with the veins?
- 6—What were the Roman subterranean burial places called?
- 7—How many inches of snow equals in water content, on the average, about one inch of rain?
- 8—What is the largest bay on the Atlantic Coast of the United States?
- 9—What is the meaning of antediluvian?
- 10—What does "ab initio" mean?

BRAIN TWISTERS

- 1—Why is "k" a fortunate letter?
- 2—What is the oldest piece of furniture?
- 3—With what kind of yarn does the wind knit?
- 4—What is on the rooster's dressing table?
- 5—Which is the Chinaman's favorite letter?
- 6—Which fish does the leopard like?
- 7—What street does the horse live on?
- 8—What is the canary's favorite fish?
- 9—What wounded the turtle?
- 10—What does the fir tree eat?

(Answers on page 3 of cover.)

GRACEFUL INTRODUCTIONS

An easy formula for making introductions is such as "Mary Smith this is Bob Brown." To acknowledge an introduction they may say simply, "How do you do." One should practice introductions as often as possible, and this formula becomes a matter of unself-conscious ease. You help to make it a little more gracious. Many youngsters are completely at a loss as to how to make introductions, and rather than resenting your help, they will welcome it.

MRS. PEPPERKIN'S PURSE

Once upon a time, in a tiny house set in a bit of a garden, lived a little old woman. Her name was Mrs. Pepperkins. For company, there was a dog named Topsy Tiny, and a little maid, named Opal. The garden was sweet with old-fashioned flowers and running over with vegetables. And indeed, it was no wonder, for it was tended by the fairy, Mr. Lightheart. Every evening, after a romp with Opal and the dog, Mr. Lightheart got out his tiny tools and worked the garden. Because of his industry, the old woman had enough to satisfy her needs, and time, besides, to be happy with her little friends. So, the wee house was the "pleasantest" place in the village.

The people among whom the little
(Continued on page 3 of cover)

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC DECEMBER, 1944 Financial Report of the SWUA for the Month of December, 1944

DOHODKI:		MESEČNINA		Druž. in		Razno	Skupaj	ŠTEV. ČLANIC	
St.	Podružnica	Redni	Mladinski	Zarja čl.				Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wisconsin	\$ 55.25	\$ 1.90	\$.10	\$.25	\$ 57.50	150	19	
2	Chicago, Illinois	136.25	5.70	.20	.25	142.40	367	57	
3	Pueblo, Colorado	72.50	4.40	—	—	76.90	200	44	
4	Oregon City, Oregon	11.80	—	.10	—	11.90	33	—	
5	Indianapolis, Indiana	54.05	3.20	—	—	57.25	158	32	
6	Barberton, Ohio	72.95	1.40	.30	.10	74.75	203	14	
7	Forest City, Pennsylvania	53.00	.90	.20	—	54.10	151	9	
8	Steelton, Pennsylvania	35.25	—	—	—	35.25	99	—	
9	Detroit, Michigan	20.45	—	—	—	20.45	57	—	
10	Collinwood, Ohio	217.70	8.10	—	.25	226.05	607	81	
12	Milwaukee, Wisconsin	122.85	3.20	—	—	126.05	351	32	
13	San Francisco, California	55.65	.10	—	—	55.75	144	1	
14	Nottingham, Ohio	165.05	6.20	.50	—	171.75	421	62	
15	Newburgh, Ohio	148.75	8.30	—	—	157.05	401	83	
16	South Chicago, Illinois	64.85	2.30	—	.50	67.65	175	23	
17	West Allis, Wisconsin	68.35	2.50	—	—	70.85	191	25	
18	Cleveland, Ohio	39.65	1.10	—	—	40.75	109	11	
19	Eveleth, Minnesota	58.00	1.80	.10	.25	60.15	161	18	
20	Joliet, Illinois	214.45	18.90	.50	.25	234.10	602	189	
21	Cleveland, Ohio	44.35	1.70	—	—	46.05	126	17	
22	Bradley, Illinois	14.20	—	—	.25	14.45	32	—	
23	Ely, Minnesota	89.85	3.10	.10	—	93.05	241	31	
24	La Salle, Illinois	71.85	4.00	.10	—	75.95	201	40	
25	Cleveland, Ohio	424.65	12.20	.20	.25	437.30	1,123	122	
26	Pittsburgh, Pennsylvania	58.15	1.50	.10	—	59.75	163	15	
27	North Braddock, Pennsylvania	26.70	1.40	—	—	28.10	72	14	
28	Calumet, Michigan	37.45	1.60	—	—	39.05	101	16	
29	Browndale, Pennsylvania	14.65	.50	—	.75	15.90	39	5	
30	Aurora, Illinois	10.85	.30	.10	—	11.25	32	3	
31	Gilbert, Minnesota	45.15	3.70	.40	4.75	54.00	121	37	
32	Euclid, Ohio	64.75	2.80	—	—	67.55	175	28	
33	New Duluth, Minnesota	27.25	.70	—	—	27.95	74	7	
34	Soudan, Minnesota	8.40	—	.10	—	8.50	25	—	
35	Aurora, Minnesota	27.60	.30	.40	.60	28.90	71	3	
36	McKinley, Minnesota	6.65	—	.10	—	6.75	20	—	
37	Greaney, Minnesota	16.35	1.30	.10	—	17.75	45	13	
38	Chisholm, Minnesota	70.85	—	.40	.10	71.35	199	—	
39	Biwabik, Minnesota	11.90	—	.10	.25	12.25	35	—	
40	Lorain, Ohio	54.40	1.60	.70	—	56.70	150	16	
41	Collinwood, Ohio	106.05	1.10	—	—	107.15	288	11	
42	Maple Heights, Ohio	16.05	—	—	—	16.05	43	—	
43	Milwaukee, Wisconsin	35.50	1.40	—	.25	37.15	100	14	
45	Portland, Oregon	17.15	—	.20	—	17.35	50	—	
46	St. Louis, Missouri	10.85	.30	—	—	11.15	31	3	
47	Garfield Heights, Ohio	60.00	2.10	—	—	62.10	166	21	
48	Buhl, Minnesota	6.90	.10	—	—	7.00	19	1	
49	Noble, Ohio	31.65	.90	.10	.25	32.90	84	9	
50	Cleveland, Ohio	49.80	1.20	—	—	51.00	132	12	
51	Kenmore, Ohio	12.35	.50	—	—	12.85	31	5	
52	Kitzville, Minnesota	12.40	.20	—	—	12.60	34	2	
53	Brooklyn, Ohio	18.15	—	—	—	18.15	49	—	
54	Warren, Ohio	32.15	2.80	—	—	34.95	89	28	
55	Girard, Ohio	29.90	1.40	—	.75	32.05	81	14	
56	Hibbing, Minnesota	47.65	.10	—	—	47.75	131	1	
57	Niles, Ohio	20.40	1.60	—	—	22.00	54	16	
59	Burgettstown, Pennsylvania	11.35	.10	—	—	11.45	31	1	
61	Braddock, Pennsylvania	35.00	2.40	—	—	37.40	44	12*	
62	Conneaut, Ohio	6.65	—	.20	—	6.85	19	—	
63	Denver, Colorado	24.90	1.20	.30	—	26.40	70	12	
64	Kansas City, Kansas	22.40	1.00	—	—	23.40	64	10	
65	Virginia, Minnesota	40.20	3.60	—	—	43.80	107	36	
66	Canon City, Colorado	16.70	.90	—	—	17.60	47	9	
67	Bessemer, Pennsylvania	30.50	.60	.20	—	31.30	79	6	
68	Fairport Harbor, Ohio	6.30	—	—	—	6.30	18	—	
70	West Aliquippa, Pennsylvania	7.35	—	.40	—	7.75	15	—	
71	Strabane, Pennsylvania	36.65	—	—	—	36.65	94	—	
72	Pullman, Illinois	17.90	1.60	.20	—	19.70	49	16	
73	Warrensville, Ohio	28.00	—	—	—	28.00	56	—	
74	Ambridge, Pennsylvania	28.50	—	.20	—	28.70	64	—	
77	N. S. Pittsburgh, Pennsylvania	22.65	.30	—	—	22.95	64	3	
78	Leadville, Colorado	31.20	.40	.20	.25	32.05	40	2*	
79	Enumclaw, Washington	13.85	1.00	.60	—	15.45	37	10	
80	Moon Run, Pennsylvania	12.45	—	—	—	12.45	32	—	
81	Keewatin, Minnesota	17.40	.30	—	—	17.70	49	3	
83	Crosby, Minnesota	9.10	—	.10	.25	9.45	24	—	
84	New York City, New York	38.20	—	.80	—	39.00	102	—	
85	De Pue, Illinois	12.75	—	.10	—	12.85	35	—	
86	Nashwauk, Minnesota	30.10	.50	5.40	—	36.00	16	1**	

DOHODKI:		MESEČNINA		Druž. in	Razno	Skupaj	STEV. ČLANIC	
Št.	Podružnica	Redni	Mladinski	Zarja čl.			Redni	Mlad.
87	Pueblo, Colorado	19.60	2.40	—	—	22.00	28	12
88	Johnstown, Pennsylvania	28.35	1.90	.70	—	30.95	75	19
89	Oglesby, Illinois	30.80	2.00	.20	—	33.00	88	20
90	Bridgeville, Pennsylvania	25.45	.40	.40	—	26.25	72	4
91	Verona, Pennsylvania	25.85	1.00	—	—	26.85	61	10
92	Crested Butte, Colorado	19.90	—	—	—	19.90	24	*
93	Brooklyn, New York	28.95	—	.20	.50	29.65	79	—
94	Canton, Ohio	—	—	—	—	—	11	1
95	South Chicago, Illinois	66.75	2.90	—	—	69.65	169	29
96	Universal, Pennsylvania	74.10	.60	1.50	—	76.20	63	2***
97	Cairnbrook, Pennsylvania	16.15	.40	—	—	16.55	39	4
99	Elmhurst, Illinois	10.50	—	—	—	10.50	25	—
100	Ottawa, Illinois	4.55	.40	.30	—	5.25	12	4
101	Duluth, Minnesota	5.15	.20	—	—	5.35	13	2
102	Willard, Wisconsin	15.75	—	—	—	15.75	22	—
104	Johnstown, Pennsylvania	16.45	.40	.20	—	17.05	47	4
105	Detroit, Michigan	7.60	.40	.40	—	8.40	21	4

Skupaj \$4,195.75 \$147.30 \$17.80 \$11.05 \$4,371.90 11,012 1,440

Obresti od bančnih vlog 307.07

Obresti od bondov:

U. S. Treasury 2¾%—\$10,000 \$137.50

U. S. Treasury 4%—\$4,000 80.00— 217.50

VOŠČILNE KARTICE:

Josephine Erjavec \$10.00

Bara Kramer 5.00

Jennie Okolish, Barberton, Ohio 18.00

Jennie Ozbolt, Barberton, Ohio 5.00—\$ 38.00

Podružnice prodale vse karte poslane njim:

Št. 42, Maple Heights, Ohio \$ 2.00

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa. 4.00—\$ 6.00

Prejemki od ostalih podružnic:

Št. 4, Oregon City, Oregon \$ 1.00

Št. 10, Collinwood, Ohio 9.00

Št. 12, Milwaukee, Wisconsin 30.00

Št. 14, Nottingham, Ohio 14.00

Št. 20, Joliet, Illinois 15.00

Št. 21, Cleveland, Ohio 3.00

Št. 25, Cleveland, Ohio 27.00

Št. 33, New Duluth, Minnesota 2.00

Št. 40, Lorain, Ohio 4.00

Št. 41, Collinwood, Ohio 20.00

Št. 49, Noble, Ohio 3.00

Št. 54, Warren, Ohio 12.00

Št. 66, Canon City, Colorado 4.00

Št. 78, Leadville, Colorado 5.00

Št. 88, Johnstown, Pennsylvania 1.00

Št. 93, Brooklyn, New York 20.00—\$170.00 214.00

Skupni dohodki \$5,110.47

*Asesment za nov. in dec.; **Asesment za 5 mesecev od julija do novembra; ***Asesment za okt., nov. in dec.

STROŠKI:

Za umrlo Mary Kamin, podr. št. 7, Forest City, Pa. \$ 100.00

Za umrlo Christine Pirnat, podr. št. 18, Cleveland, Ohio 100.00

Za umrlo Mary Bambich, podr. št. 25, Cleveland, Ohio 100.00

Za umrlo Veronica Kastelic, podr. št. 25, Cleveland, Ohio 150.00

Za umrlo Jennie Merhar, podr. št. 25, Cleveland, Ohio 100.00

Za umrlo Agnes Perme, podr. št. 25, Cleveland, Ohio 100.00

Za umrlo Jennie Smole, podr. št. 25, Cleveland, Ohio 100.00

Za umrlo Rose Zgonc, podr. št. 32, Euclid, Ohio 100.00

Za umrlo Frances Sadler, podr. št. 33, New Duluth, Minn. 100.00

Za umrlo Frances Gornick, podr. št. 34, Soudan, Minn. 100.00

Za umrlo Caroline Skull, podr. št. 35, Aurora, Minn. 100.00

Za umrlo Margaret Patelli, podr. št. 84, New York, N. Y. 75.00

Za umrlo Mary Smerkol, podr. št. 51, Kenmore, Ohio, povrnjen asesment plačan v pogrebni sklad 17.85

Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto in raznašanje decembske Zarje 796.82

Mesečne plače po odstetju davka: predsednica \$39.50; tajnica \$168.40; urednica \$184.00. Skupaj 391.90

Social Security davek od 1. okt. do 30. dec. 1944 27.00

Pridrzan davek od 1. okt. do 30. dec. 1944 160.80

Glavni blagajničarki za pol leta 75.00

Za delo predsednici finančnega odbora 60.00

Nagrada tajnicam za mladinski oddelek 145.50

Letna nagrada vežbalnim in mladinskim krožkom in pevskim zborom 255.00

Pisateljski fond 100.00

Božične prilpeke za kartice in razpošiljanje (Christmas Seals) 236.77

Razni uradni stroški 285.91

Skupni stroški \$3,777.55

Ostalo v blagajni 30. nov. 1944 (Balance Nov. 30, 1944) \$151,434.83

Dohodki v decembru (December income) 5,110.47

Skupaj (Total) \$156,545.30

Stroški v decembru (December disbursements) 3,777.55

Preostanek 31. dec. 1944 (Balance Dec. 31, 1944) \$152,767.75

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

MRS. PEPPERKINS' PURSE

(Continued from page 62)

old woman lived worked so hard they had no time for enjoyment. They grew very rich, and their homes were fine and gloomy. "Money can buy many things," said Mrs. Pepperkins, seeing her neighbors' possessions, and she began to wish for riches. She thought, "If I should work early and late in the garden and sell my vegetables, I would soon have a full purse." She went to work, hoeing and planting, and took her vegetables in a little cart to market. Every day she dug up more flowers to make more room for vegetables and had more money to put into her purse.

Now, a strange thing happened. The flowers that remained in the garden began to wither! Opal and Mr. Lighthouse tended them carefully, but they could not flourish without the old woman's love. The garden was a sad place without the pretty blossoms, and the house was a sad place without Mr. Lighthouse's fun. But Mrs. Pepperkins didn't seem to notice. All Mrs. Pepperkins cared for nowadays was the money in her purse.

"She doesn't care for the flowers, Opal," said Mr. Lighthouse, "Nor for us all."

It became so dreary in the garden that Mr. Lighthouse packed up his tools, and Opal packed Topsy Tiny under her arm, and when the old woman came from the market, they were gone. She only said, "Fewer mouths to feed. More money in my purse. A good riddance."

One night there came a blighting frost (a thing that had never happened when Mr. Lighthouse was about), and all the vegetables were killed. After that, there was nothing for the old woman to do but to sit in her lonely, dark house, count the money in her purse, and plan the spending of it. One day she counted and planned and enjoyed it very much; another day she planned and found planning very dull; the third day she hated planning with all her heart.

"I do not want fine possessions," she said. "I want the company of Mr. Lighthouse and Topsy Tiny and Opal."

Up and down the highroad, Mrs. Pepperkins searched. At last she found her friends playing in a garden upon Cheerful Hill.

"I will give you my full purse if you will come back and live with me," she said.

"You cannot buy us with money," said Opal.

The old woman looked at her full purse with loathing. "You are no good to me at all," she said. "I do not want you any more. You cannot buy what I once had for nothing," and she dug a hole and buried her purse.

So Opal and Mr. Lighthouse and Topsy Tiny went home with Mrs. Pepperkins to the old life of just enough. They opened the windows of the wee house and let the sunshine in, and Mr. Lighthouse filled it with his fun. All night long he worked in the garden with his tiny tools, and in the moonlight he sang this song:

"The Pepperkins' purse is buried—hurray!

Deep under a log—a log.

Joy has come back to her dwelling today,

With Opal and Topsy Dog.

Topsy and Opal and me—he-ha!

How happy we are, tra-la!"

Just then two prosperous brothers passed by, and hearing the word, "purse," they stopped.

"Ah," said one, "business calls me home."

"You are going to dig up Mrs. Pepperkins' purse," said the brother, "but it shall be mine, because I am much stronger."

"It is mine," said the smaller brother, "because I heard the song first."

Their voices grew so loud that Mrs. Pepperkins came running from her house to see what was wrong.

"What are you quarreling about, neighbors?" she asked.

"We heard Mr. Lighthouse singing

about your purse," they answered, and we were quarreling as to which one of us should dig it up."

"Dear me," cried Mrs. Pepperkins, "this money is a terrible thing. It stole away my happiness, and now it makes strife among brothers. What can I do with my full purse, so that it shall make no more trouble?"

"I know!" she cried after much thinking, "I shall give it to Mr. Millionaire on Splendid Hill. He has so much, he will not feel the little added misery which my full purse may bring him."

Mr. Lighthouse hastened with his little shovel and dug the full purse up. Very secretly, he carried it to Mr. Millionaire's house on Splendid Hill. He dumped it into Mr. Millionaire's treasure chest and mixed it well with Mr. Millionaire's money.

When morning came, all was as before in Mrs. Pepperkins' house. The garden was gay with flowers and running over with vegetables. Opal and Topsy Tiny romped with Mr. Lighthouse in the parlor. Mrs. Pepperkins looked on and enjoyed the fun, and the wee house was again the "pleasantest" place in all the village.

ANSWERS TO "DO YOU KNOW . . ."

- 1—New Hampshire.
- 2—Bolivia and Paraguay.
- 3—Only New York.
- 4—Purity.
- 5—Capillaries.
- 6—The catacombs.
- 7—Ten inches.
- 8—Chesapeake Bay.
- 9—Before the flood—hence, anything very old.
- 10—From the beginning.

ANSWERS "BRAIN TWISTERS"

- 1—It is always in luck.
- 2—The multiplication table.
- 3—Zephyr.
- 4—A comb.
- 5—Q.
- 6—Spot.
- 7—Main.
- 8—Perch.
- 9—A shell.
- 10—Cones.

—REPORTERS, PLEASE READ!—

Please consider the following in submitting reports to the Dawn:

1.—If possible typewrite material, using doublespacer. If written, please use ink.

2.—Reports must be signed by author, otherwise they will not be published. You may use a penname but the editor must have your correct name which will be withheld if you so desire.

3.—All copy must be at our office by the 12th of the month. Any copy received after the deadline will be disregarded.

Dr. F. J. Kern je izdal drugi veliki ANGLEŠKO-SLOVENSKI BESEDNJAK ENGLISH-SLOVENE DICTIONARY

Ta besednjak je bogat pripomoček v tolmačenju in izgovarjavi angleških besed in obsega 25.000 besed.

Vsaka slovenska družina naj si takoj naroči ta besednjak za svojo knjižnico, ker bo v pomoč zlasti mladini, ki obvlada angleščino in bi rada znala prevod tudi v slovenščini.

CENA \$5.00

Two Useful Books for American Slovenes
ENGLISH-SLOVENE DICTIONARY
Second Edition, 25,000 Words, Phonetic Pronunciation
of English Words for Home Study.

ENGLISH-SLOVENE READER
(Angleško-slovensko berilo)

Order directly from our Zarja office
6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio

or
F. J. KERN, M. D.

6233 St. Clair Ave.
Dictionary \$5.00 — Reader \$2.00
Include money or check with order

Za simpatično postrežbo se obrnite na

ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, INC.

6016 St. Clair Avenue. Cleveland 3, Ohio

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service. Postrežba noč in dan.

Avtomobile zo vse prilike. Tel.: ENDICOTT 3113.

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK
V ZEDINJENIH DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Tel.: HEnderson 0628

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE
go to
BUKOVNIK STUDIO
762 E. 185th Street. Phone IVanhoe 1166
CLEVELAND 19, OHIO.

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 42 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue.
Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15619 Waterloo Rd.
Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.
Tel.: HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

ZA:

- družinske in hišne potrebščine
 - popravo posestva
 - plačilo zavarovalninske premije
 - poravnavo računov
- To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah
Ni treba, da bi bil vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave. 15619 Waterloo Rd.

CLEVELAND 3, O. CLEVELAND 10, O.

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Članstvo: 39,150 Premoženje: \$5,500,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leto pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.